

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 129, ΧΡΟΝΟΣ 23ος, ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2016 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

«Ναυτίλος» (ορείχαλκος)
Β. Γκιώνη-Ζησιμοπούλου

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

9

ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Θαλάσσια ασφάλεια:

Νομικά ζητήματα σχετικά με το πλοίο, το φορτίο
και τον ανθρώπινο παράγοντα

13-15 Οκτωβρίου 2016

Αίθουσα εκδηλώσεων ΟΛΠ,
Ακτή Μιαούλη 10, Πειραιά

www.imlc2016piraeus.gr

ΤΟΥ

ΕΚΔΟΤΗ

Διεκδίκηση και ισορροπίες

Ξεφυλλίζοντας δημοσιεύματα και κείμενα σχετικά με τα θέματα του Κλάδου και τις δράσεις του Συλλόγου, διαπιστώνω, με το βάρος που προσδίδει το γραπτό στο νου μας, ότι οι σελίδες είναι πολλές, οι κινητοποιήσεις περισσότερες και τα αποτελέσματα φειδωλά, σε σχέση με τους αγώνες και τις υπερόγκες θυσίες μας, από και πριν την έναρξη του έτους.

Στον πυρήνα της δράσης μας το ασφαλιστικό σε συνδυασμό με το νέο φορολογικό καθεστώς, που καθιστούν αναπότρεπτη την αλλαγή της δημοσιονομικής προοπτικής της χώρας, αφού αλλάζουν τις οικονομικές ισορροπίες μεταξύ των κοινωνικών ομάδων και πλήττουν την βιωσιμότητα πολλών κατηγοριών επαγγελματιών, μεταξύ των οποίων και τη δική μας.

Φυσικά μέσα στον ορυμαγδό της εσωτερικής και παγκόσμιας πολιτικοοικονομικής κρίσης, δεν θα ισχυριστώ ότι οι δικηγόροι είναι οι «εκλεκτοί» και θα έπρεπε να μείνουν στο απυρόβλητο. Όμως είναι κρίσιμη η οριοθέτηση του πλαισίου μιας νέας «μεταχείρισης» η οποία δεν μπορεί να αντιστρατεύεται την υπόσταση του Κλάδου.

Οι ακραίες επιλογές είτε της αλόγιστης εμμονής σε αυτοκαταστροφικές λύσεις είτε της απόσυρσης κάθε δράσης ενδεικτικής των θέσεών μας για την τύχη της επαγγελματικής μας πορείας, είναι ακατάλληλες.

Με τη λογική ότι η συνδικαλιστική μας αντίδραση είναι αμιγώς ανακλαστική πιστεύω ότι οι αγώνες μας πρέπει να συνεχιστούν, με ενδεδειγμένο τρόπο, μέχρις εξαντλήσεως της δυνατότητας ν' αντιληφθεί η Πολιτεία το μέγεθος της προσφοράς του δικηγόρου και το κοινωνικό της αντιστάθμισμα.

Θεωρώ ότι είναι σημαντικό να αποφύγουμε τις απλουστευτικές ερμηνείες και να μείνουμε συμμετοχοί στις εξελίξεις που μας αφορούν.

Τα δεδομένα είναι άκρως δυσχερή και αντίξοα και τώρα, περισσότερο από κάθε φορά, η ενότητα αποτελεί προαπαιτούμενο συστατικό της προοπτικής μας.

Οι προσδοκίες μας είναι κοινές και η διεθνής συγκυρία επίσης κοινή για όλους, ανεξαρτήτως θέσεων και αντιπαραθέσεων.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά δεν κατεβάζει τον πήχη και δεν συναινεί σε καμμία δεοντολογική έκπτωση από τις αρχές και τις αξίες του δικηγορικού λειτουργήματος.

Αναγνωρίζοντας την εσωτερική και παγκόσμια νέα τάξη πραγμάτων, διεκδικούμε την ταυτότητά μας χωρίς αυτό να σημαίνει ότι αγνοούμε την ανάγκη στήριξης της χώρας ισομερώς από κάθε κοινωνικό και συλλογικό φορέα.

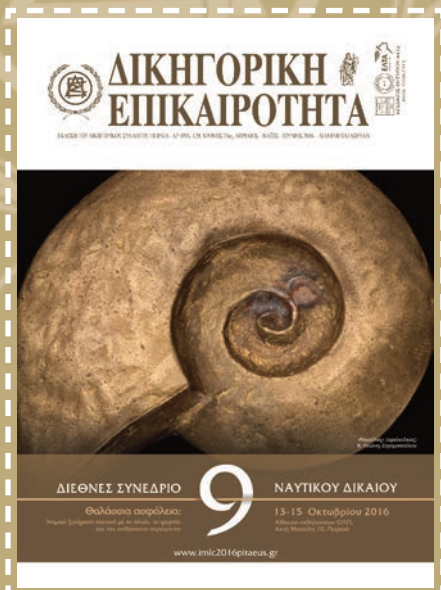
Από τη θέση ευθύνης που έχω θα υπογραμμίσω όσες φορές χρειαστεί ότι η δύναμή μας είναι στην ενότητα.

Η Δικαιοσύνη, την οποία υπηρετούμε, απαιτεί υψηλό ηθικό ανάστημα και σύνεση, χαρακτηριστικά που θα κρατήσουμε ως προμετωπίδα στη συνέχιση της δράσης μας για την επίτευξη των δικαίων στόχων μας.

Γιώργος Σταματογιάννης

Πρόεδρος Δ.Σ.Π.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251-
<http://www.dspeir.gr>
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΜΑΙΡΗ ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΑΚΡΗ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αποστολίδου Λίλη
Βλάχος Μιχάλης
Βούτας Γιάννης
Μιχαλάκη Πωλίνα
Μπαλάσκας Αριστομένης
Μπενετάρου Λέττα
Πατεσιός Γιώργος
Πατρικοπούλου Ελένη
Πισικός Δημήτριος
Σαββίδου Όλγα
Τσαγκαράκη Κική
Τσουρούλης Ευάγγελος
Χλούπης Γιώργος

9ο Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου - Πρόγραμμα Συνεδρίου

Σελ. 3

Στοχευμένες Δράσεις των Δικηγόρων Πειραιά
από 01/07/2016 έως 15/09/2016

Σελ. 9

Οι τροποποιήσεις στην κοινωνική ασφάλιση και οι δικηγόροι

Σελ. 10

Σεμινάριο για τις τροποποιήσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Σελ. 19

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ: Εξελίξεις στις δράσεις της εθελοντικής ομάδας του ΔΣΠ

Σελ. 20

Σύμφωνο συμβίωσης και θεσμοί του Οικογενειακού Δικαίου

Σελ. 22

Πόλος έλξης η έκθεση «Στην Επιφάνεια»
στον νέο εκθεσιακό χώρο του Πειραιά «Ξυλαποθήκη»

Σελ. 22

Το Ειρηνοδικείο Καλαυρίας (Πόρου)

Σελ. 23

CCBE: Συνέδριο για τα θεμελιώδη δικαιώματα

Σελ. 25

ΠΑΡΙΣΤΑΜΑΙ

Σελ. 26

Αναδρομή στα πρώτα Νεκροταφεία του Πειραιά

Σελ. 28

Βιβλιοπαρουσίαση για τον «Αύγουστο Οίνο» της Ιωάννας Θεοδωράτου
στον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά

Σελ. 30

Η Χορωδία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά
στο Πνευματικό Κέντρο Θρακομακεδόνων

Σελ. 31

Η ομάδα καλαθοσφαίρισης του ΔΣΠ

Σελ. 32

Η Ποδοσφαιρική ομάδα του ΔΣΠ

Σελ. 32

Ο Μίκης στα 91... παραμένει Θεοδωράκης
Εκδήλωση της Παιδικής Χορωδίας του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

Σελ. 33

The Urban Game [Beta]

Μία ειδικά σχεδιασμένη εφαρμογή επαυξημένης
πραγματικότητας για τους Νεόσοικους της Ζέας

Σελ. 34

Έκθεση για τα μεσαιωνικά λιμάνια στο Ναυτικό Μουσείο στον Πειραιά

Σελ. 36

Απονομή τίτλων Επιτίμου Δικηγόρου του ΔΣΠ - Έπαινοι Νέων Δικηγόρων

Σελ. 37

Παραποιήθηκαν τα Ευαγγέλια;

Σελ. 38

Εμείς και οι «Προστάτιδες Δυνάμεις» του '21
Πρώτη η Αϊτή απευθύνει αγωνιστικό χαιρετισμό!

Σελ. 41

Κάτω από τη γέφυρα

Σελ. 46

Λαϊκά Άσματα

Σελ. 48

9ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Young Maritime Prize – Πειραιάς 2016

Βραβεία Πρωτότυπων μελετών ναυτικού δικαίου

1. Πληροφορίες για το διαγωνισμό

Από το 1992 και εφεξής, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς διοργανώνει, κάθε τρία χρόνια, στον Πειραιά, πρώτο εμπορικό λιμένα της Χώρας και από τους σπουδαιότερους της Μεσογείου, Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου και με τον τρόπο αυτόν παρακολουθεί τις διατάξεις της ναυτικής νομοθεσίας και την πρακτική εφαρμογή τους, καταδεικνύει τις τυχόν παρερμηνείες, επισημαίνει τις ατέλειες, υποδεικνύει τις προκρίτες λύσεις και διευκολύνει τη διεθνή ενοποίηση των ουσιαστικών ρυθμίσεων της εμπορικής ναυτιλίας.

Ήδη ο θεσμός αυτός απαριθμεί στο ενεργητικό του οχτώ (8) ιδιαίτερως επιτυχή διεθνή συνέδρια, τα οποία ασχολήθηκαν με τα πλέον επίκαιρα και ενδιαφέροντα θέματα ναυτικού δικαίου, όπως ειδικότερα: την προστασία των ναυτικών δανειστών (1^ο Διεθνές Συνέδριο- 28/30 Μαΐου 1992), την εκμετάλλευση του πλοίου και τη συμβατική ελευθερία (2^ο Διεθνές Συνέδριο- 25/ 27 Μαΐου 1995), το ναυτικό ατύχημα ως νομικό πρόβλημα (3^ο Διεθνές Συνέδριο -27/ 30 Μαΐου 1998), την ευθύνη προς αποζημίωση στο ελληνικό και το διεθνές ναυτικό δίκαιο (4^ο Διεθνές Συνέδριο -6/9 Ιουνίου 2001), τη θαλάσσια ρύπανση (5^ο Διεθνές Συνέδριο- 29/9 έως 2/10/2004), τη διερεύνηση των σύγχρονων προβλημάτων της θαλάσσιας ασφάλισης (6^ο Διεθνές Συνέδριο- 4/6 Οκτωβρίου 2007), τη νομική θέση των ναυτικών από συγκριτική και διεθνή άποψη (7ο Διεθνές Συνέδριο - 30/9 έως 2/10/2010) και τη λειτουργία των ναυτικών θεσμών σε περιόδους οικονομικής αστάθειας (8ο Διεθνές Συνέδριο -26/9 έως 29/9/2013). Οι εισηγήσεις, οι συζητήσεις και τα πορίσματα των Συνεδρίων περιλήφθηκαν σε ειδικούς τόμους που είδαν το φως της δημοσιότητας.

Το 9^ο Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου έχει προγραμματισθεί να γίνει στην αίθουσα εκδηλώσεων του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς από τις 13 έως τις 15 Οκτωβρίου 2016, με θέμα τη «Θαλάσσια ασφάλεια: νομικά ζητήματα σχετικά με το πλοίο, το φορτίο και τον ανθρώπινο παράγοντα». Το θέμα που επιλέχθηκε είναι κατεξοχήν επίκαιρο και συνθετικό, επιτρέπει δε την επεξεργασία επιμέρους ζητημάτων με ιδιαίτερη θεωρητική και πρακτική σημασία, τα οποία θα δομηθούν σε τρεις επιμέρους ενότητες: Η πρώτη ενότητα θα εστιάσει στο θεσμικό πλαίσιο που αφορά την ασφαλή ναυσιπλοΐα, την ναυτική καταλληλότητα και την ασφαλή εκμετάλλευση του πλοίου σε όλη τη διάρκεια της ζωής του. Εντάσσονται εν προκειμένω τα ζητήματα ευθύνης των νηογνωμόνων, οι λιμένες καταφυγής, ο ρόλος των λιμενικών υπηρεσιών, η νέα κοινοτική και διεθνής νομοθεσία για την ανακύκλωση, η αποτελεσματικότητα των διεθνών κανόνων ασφάλειας. Η δεύτερη ενότητα εστιάζει στις επιπτώσεις πλημμελειών της ασφάλειας στο φορτίο και τις απαιτήσεις που μπορούν να εγερθούν σχετικά. Οι σχετικές ρήτρες των ναυλοσυμφώνων θα τύχουν εν προκειμένω θεωρητικής και νομολογιακής επεξεργασίας, όπως και οι αξιώσεις τρίτων ζημιωθέντων από την εκτέλεση της θαλάσσιας μεταφοράς. Η τρίτη ενότητα αφιερώνεται στον ανθρώπινο παράγοντα στη θάλασσα και καταλαμβάνει την προστασία των επιβατών, των πληρωμάτων και λοιπών επιβαινόντων. Σύγχρονα ζητήματα όπως η ευθύνη του πλοιοκτήτη από τη δράση ένοπλων φρουρών, το προσφυγικό ρεύμα από τη σκοπιά των κανόνων του ναυτικού δικαίου, η ευθύνη του μεταφορέα επιβατών υπό το φως πρόσφατων πολύνεκρων ατυχημάτων, θα εξετασθούν ενδελεχώς. Τέλος, στο εφετινό πρόγραμμα, θα προστεθεί

η καινοτομία μίας στρογγυλής τράπεζας, στο πλαίσιο της οποίας ακαδημαϊκοί, νομικοί και εκπρόσωποι της αγοράς θα αναπτύξουν και θα συζητήσουν με τους συμμετέχοντες πτυχές της θεματικής του Συνεδρίου. Περισσότερες πληροφορίες για το πρόγραμμα και την οργάνωση είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο που έχει δημιουργηθεί ειδικά για το προσεχές Συνέδριο.

Το επικείμενο Συνέδριο αποτελεί τη συνέχεια μίας διεθνώς αναγνωρισμένης «παράδοσης» καθιερωμένης εδώ και 25 χρόνια, η οποία επιτρέπει τη συνάντηση και την καρποφόρο ανταλλαγή ιδεών σε ζητήματα υψηλού θεωρητικού και πρακτικού ενδιαφέροντος μεταξύ ακαδημαϊκών, εξειδικευμένων στον τομέα του ναυτικού δικαίου νομικών και παραγόντων της ναυτιλιακής αγοράς από όλο τον κόσμο.

Στο πλαίσιο του προσεχούς Συνεδρίου, για πρώτη φορά από την αρχή του θεσμού, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς και η Οργανωτική Επιτροπή αποφάσισαν να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή στον επιστημονικό διάλογο, νέων επιστημόνων και νομικών, που επιθυμούν να εμβαθύνουν στο πεδίο του Ναυτικού Δικαίου. Θεωρώντας ότι οι αντίξοες οικονομικές συγκυρίες της εποχής πρέπει να αξιοποιηθούν ως πρόκληση και όχι να λειτουργήσουν ως ανάχωμα στην επιστημονική πρόοδο με την ανάδειξη νέων επιστημόνων που επιδεικνύουν ζήλο στη μελέτη του Ναυτικού Δικαίου, προκηρύσσουν διαγωνισμό υπό τον τίτλο "Young Maritime Prize" - Πειραιάς 2016.

2. Βραβεία

Οι τρεις πιο εμπεριστατωμένες μελέτες θα λάβουν από το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιώς βραβείο και θα δημοσιευθούν στον Τόμο Εισηγήσεων του Συνεδρίου, ο οποίος θα περιλάβει τις Εισηγή-

σεις που θα παρουσιαστούν κατά τη διεξαγωγή του Συνεδρίου. Ειδικότερα, προκηρύσσονται τρία βραβεία με χρηματικό έπαθλο 1.500 ευρώ έκαστο, ως ακολούθως:

- Βραβείο "Αντωνίου Αντάπαση"
- Βραβείο "Eastern Mediterranean Maritime Ltd"
- Βραβείο "Sea Link Navigation Limited"

3. Όροι και Προθεσμία Συμμετοχής

• Οι συμμετέχοντες θα πρέπει να είναι πτυχιούχοι Νομικής ή Πανεπιστημιακής Σχολής συναφούς γνωστικού αντικείμενου με το ναυτιλιακό κλάδο και να μην έχουν ξεπεράσει το 35ο έτος της ηλικίας τους.

- Γλώσσα εργασίας: Ελληνική, Αγγλική.
- Στο πλαίσιο του διαγωνισμού, οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να υποβάλλουν πρωτότυπη μελέτη σε ζήτημα της θεματολογίας του προσεχούς Συνεδρίου, η οποία δεν πρέπει να έχει κατατεθεί ως εργασία ή/και να έχει δημοσιευθεί.
- Η μελέτη θα πρέπει να έχει έκταση έως 25 σελίδες/10.000 λέξεις και να περιλαμβάνει βιβλιογραφική τεκμηρίωση.
- Η μελέτη, εκτυπωμένη εις τριπλούν θα πρέπει να κατατεθεί στη γραμματεία του Δ.Σ.Π. έως την 20/9/2016.

Οι μελέτες που θα υποβληθούν, θα αξιολογηθούν από τριμελή Επιτροπή, αποτελούμενη από τον κ. Αθανάσιο Κουτρομάνο (Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ε.τ.), την κα Λία Αθανασίου (Καθηγήτρια Νομικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών) και κ. Γεώργιο Θεοχαρίδη (Αν. Καθηγητή World Maritime University - Malmö, Σουηδία).

Πληροφορίες στο www.imlc2016piraeus.gr

Η λειτουργία της Ναυτιλιακής Επιχείρησης σε περιόδους οικονομικής αστάθειας

Ο τόμος των Πρακτικών του 8ου Διεθνούς Συνεδρίου Ναυτικού Δικαίου με τίτλο: *Η λειτουργία της Ναυτιλιακής Επιχείρησης σε περιόδους οικονομικής αστάθειας*, στον οποίο περιλαμβάνονται οι εισηγήσεις που παρουσιάστηκαν στο συνέδριο, διατίθεται από την Γραμματεία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά. Όσοι ενδιαφέρονται να αποκτήσουν τον τόμο να επικοινωνήσουν με την κα Μ. Βλανδή στα τηλέφωνα: 2104132650, 2104115703 (εσωτ. 2) ή να στείλουν email στη διεύθυνση: secretary@dspeiraia.gr

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

5

Πέμπτη, 13 Οκτωβρίου 2016

- 9.00-9.30** Εγγραφή Συνέδρων και διανομή συνεδριακού υλικού Αίθουσα εκδηλώσεων Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς
- 9.30-10.00** Κήρυξη της έναρξης των εργασιών του Συνεδρίου από την Α.Ε. τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κ. **Προκόπιο ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟ**
Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κ. **Γεώργιο ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗ** και την Πρόεδρο της Οργανωτικής Επιτροπής, Καθηγήτρια κα **Λ. Ι. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (πρωινή)

- Πρόεδρος: **Λεωνίδας ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ-ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ**, Πρόεδρος Ιδρύματος Ευγενίδου
- 10.00-10.25** **Andrew CUTLER**, Διευθύνων Σύμβουλος της Tindall Riley (Britannia) Limited, Managers of Britannia Club
Οι αναγκαστικού δικαίου κανόνες που διέπουν τη ναυτιλία και το συνεπαγόμενο κόστος ασφάλισης
- 10.25-10.50** **John WITTE**, Πρόεδρος International Salvage Union (ISU)
Το ρυθμιστικό περιβάλλον της θαλάσσιας ασφάλειας και διάσωσης και η προστασία του διασώστη
- 10.50-11.15** **Christine BERG**, Επικεφαλής του Τμήματος «Θαλάσσια Ασφάλεια» (Γενική Διεύθυνση Κινητικότητας και Μεταφορών), Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Μελλοντικές προκλήσεις για το ευρωπαϊκό καθεστώς της θαλάσσιας ασφάλειας
- 11.15-11.40** Συζήτηση
- 11.40-12.10** Διάλειμμα - Καφές

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (πρωινή)

- Πρόεδρος: **Marc HUYBRECHTS**, Ομ. Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Leuven
- 12.10-12.30** **Aldo CHIRCOP**, Καθηγητής, Νομική Σχολή Schulich - Πανεπιστήμιο Dalhousie, Nova-Scotia, Καναδάς
Ευθύνη του Κράτους και λιμένες καταφυγής πλοίων: ζητήματα και προοπτικές
- 12.30-12.50** **Thomas SCHOENBAUM**, Καθηγητής, Νομική Σχολή - Πανεπιστήμιο George Washington
Το νέο καθεστώς για την ασφάλεια των λιμένων στις Η.Π.Α.: έννομες συνέπειες για τα πλοία που καταπλέουν σε αμερικανικούς λιμένες
- 12.50-13.10** **Νίκος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ**, Δ.Ν. - Δικηγόρος (Νομικός Σύμβουλος Ο.Λ.Π.)
Η ρύθμιση των λιμενικών υπηρεσιών ως μέσο ενίσχυσης της θαλάσσιας ασφάλειας
- 13.10-13.40** Συζήτηση

Πέμπτη, 13 Οκτωβρίου 2016

ΤΡΙΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (απογευματινή)

- Πρόεδρος: **Giorgio BERLINGIERI**, Δικηγόρος, Πρόεδρος Ιταλικής Ένωσης Ναυτικού Δικαίου, Αντιπρόεδρος CMI
- 16.30-16.50** **Andrew TETTENBORN**, Καθηγητής, Νομική Σχολή - Πανεπιστήμιο Swansea
Υποχρεώσεις και ευθύνη του τραπεζικού χρηματοδότη για μη ασφαλές πλοίο
- 16.50-17.10** **Howard BENNETT**, Καθηγητής Εμπορικού Δικαίου, Πανεπιστήμιο Nottingham
Μεταρρυθμίσεις στο καθεστώς εγγυήσεων από την Insurance Act 2015
- 17.10-17.30** **Henning JESSEN**, Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Αμβούργου - Ινστιτούτο Ναυτικού Δικαίου & Δικαίου της Θάλασσας
Περιβαλλοντικά ασφαλής ανακύκλωση πλοίου: υποχρεώσεις και ευθύνες κατά το διεθνές και ευρωπαϊκό δίκαιο

17.30-18.00 Διάλειμμα - Καφές

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (απογευματινή)

- Πρόεδρος: Δημήτριος ΚΡΑΝΗΣ, Αρεοπαγίτης, Γενικός Διευθυντής ΕΣΔΙ
- 18.00-18.20 Klaus RAMMING, Δ.Ν., Συμπροεδρεύων της Γερμανικής Ένωσης Ναυτικού Δικαίου, Πανεπιστήμιο Αμβούργου
Θαλάσσια διάσωση vs. Ανέλκυση ναυαγίου - Νομικός χαρακτηρισμός των ενεργειών του παρόχου και συναφή ζητήματα
- 18.20-18.40 Κυριάκος ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Πρόεδρος Εφετών
Ευθύνη και αποζημίωση από σύγκρουση πλοίων
- 18.40-19.00 Γεώργιος ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Καθηγητής, Νομική Σχολή - Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Αξιώσεις από ναυαγιαίρεση και πλειστηριασμός πλοίου
- 19.00-20.00 Συζήτηση
- 20.00 Δεξίωση στο Αίθριο του Συνεδριακού Κέντρου του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς

Παρασκευή, 14 Οκτωβρίου 2016

ΠΕΜΠΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (πρωινή)

- Πρόεδρος: Bülent SÖZER, Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Yeditepe (Κωνσταντινούπολη)
- 9.30-9.50 Δημήτριος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Επίκ. Καθηγητής, Νομική Σχολή-Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Ρήτρες ασφαλούς λιμένα στα ναυλοσύμφωνα
- 9.50-10.10 Frank SMEELE, Καθηγητής, Νομική Σχολή Erasmus (Ρότερνταμ)
Η ευθύνη του πλοιοκτήτη για τη στοιβασία στην περίπτωση των ρητρών FIO
- 10.10-10.30 James HU, Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Ναυτικού Δικαίου, Shanghai
Μεταφορά επικίνδυνων φορτίων και ευθύνη του φορτωτή κατά το Κινεζικό δίκαιο και τους Κανόνες του Ρότερνταμ
- 10.30-11.00 Συζήτηση
- 11.00-11.20 Διάλειμμα - Καφές

ΕΚΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (πρωινή)

- Πρόεδρος: Πάυλος ΑΒΡΑΜΕΑΣ, Δικηγόρος
- 11.20-11.40 Ralph DE WIT, Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Βρυξελλών, Πανεπιστήμιο Αμβέρσας & Ναυτική Ακαδημία της Αμβέρσας
Ευθύνη για ζημίες στο πλαίσιο της συνδυασμένης μεταφοράς πραγμάτων
- 11.40-12.00 Νικόλαος ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ, Δικηγόρος - Αντώνιος ΚΟΥΤΣΟΦΙΟΣ, Δικηγόρος
Ευθύνη για ζημίες κατά τη θαλάσσια μεταφορά φορτίων και οχημάτων χωρίς φορτωτική: θέσεις και απόψεις
- 12.00-12.20 Πολυχρόνης ΤΣΙΡΙΔΗΣ, Δ.Ν.- Δικηγόρος
Η ποινική δικαιοδοσία επί παραβάσεων κανόνων ασφάλειας:
Η υπόθεση «Norman Atlantic»
- 12.20-13.00 Συζήτηση

Παρασκευή, 11 Οκτωβρίου 2013

ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (απογευματινή)

- Πρόεδρος: Ευάγγελος ΠΕΡΑΚΗΣ, Ομ. Καθηγητής, Νομική Σχολή- Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Πρόεδρος Συνδέσμου Ελλήνων Εμπορικολόγων
- 16.30-16.50 Kensuke KOBAYASHI, Νομικός Σύμβουλος IOPC Funds
Πρόσφατες εξελίξεις στο αποζημιωτικό καθεστώς του Διεθνούς Κεφαλαίου

16.50-17.10 **Λία ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**, Καθηγήτρια, Νομική Σχολή- Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Η ευθύνη του ναυλωτή για ζημίες από ρύπανση

17.10-17.30 **Olivier CACHARD**, Καθηγητής, Νομική Σχολή Νανσύ
Οι νηογνώμονες και η Διεθνής Σύμβαση CLC: το ισχύον δίκαιο μετά την απόφαση Erika

17.30-18.00 Διάλειμμα - Καφές

ΟΓΔΟΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (απογευματινή) - ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

18.00-20.00 **«Νομικά ζητήματα από το φαινόμενο της πειρατείας»**

Συντονιστής: **Γρηγόριος ΤΙΜΑΓΕΝΗΣ**, Δ.Ν. Δικηγόρος, Πρόεδρος Ελληνικής Ένωσης Ναυτικού Δικαίου

Ομιλητές:

1. Rosalie BALKIN, τ. Διευθύντρια Νομικής Υπηρεσίας- Βοηθός Γενική Γραμματέας του IMO **Η προσέγγιση του IMO**

2. Grunt HUNTER, Επικεφαλής Νομικού Τμήματος και Τμήματος Συμβάσεων της BIMCO **Η επίδραση της πειρατείας στα ναυλοσύμφωνα και τις συμβάσεις μεταφοράς**

3. Hilton STANILAND, Καθηγητής Ναυτικού Δικαίου- Πανεπιστήμιο Southampton **Ζητήματα ευθύνης του πλοιοκτήτη**

4. Αλεξάνδρα ΚΟΥΒΑΔΕΛΛΗ, Επικεφαλής διαχείρισης απαιτήσεων, UK P&I Club **Ζητήματα ασφαλιστικού δικαίου**

5. Μαρία ΓΑΒΟΥΝΕΛΗ, Επίκ. Καθηγήτρια, Νομική Σχολή-Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών **Τα επέκεινα της πειρατείας**

19.00-20.00 Τοποθετήσεις, παρεμβάσεις - συζήτηση

Σάββατο, 15 Οκτωβρίου 2016

ΕΝΑΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (πρωινή)

Πρόεδρος: **Γεώργιος ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ**, Καθηγητής, Νομική Σχολή- Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

10.00-10.20 **Philippe DELEBECQUE**, Καθηγητής- Πανεπιστήμιο Paris-I-Panthéon-Sorbonne
Η αποζημίωση στο πλαίσιο της μεταφοράς επιβατών και της θαλάσσιας περιήγησης

10.20-10.40 **Κορνηλία ΔΕΛΟΥΚΑ ΙΓΓΛΕΣΗ**, Καθηγήτρια - Πανεπιστήμιο Πειραιώς
Η προστασία του επιβαίνοντος σε πλοίο ή σκάφος ως καταναλωτή

10.40-11.00 **Georges POLITAKIS**, Νομικός Σύμβουλος ILO
Η Διεθνής Σύμβαση Εργασίας: Εφαρμογή και προκλήσεις

11.00-11.20 Συζήτηση

11.20-11.40 Διάλειμμα - Καφές

ΔΕΚΑΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (πρωινή)

Πρόεδρος: **Ευάγγελος ΤΣΟΥΡΟΥΛΗΣ**, Δικηγόρος, τ. Πρόεδρος CCBE

11.40-12.00 **Frederick KENNEY**, Νομικός Σύμβουλος IMO

Το ρυθμιστικό πλαίσιο του IMO σχετικά με τη μετανάστευση διά θαλάσσης

12.00 -12.20 **Francesco MUNARI**, Καθηγητής- Πανεπιστήμιο Γένοβας

Διάσωση ανθρώπινων ζωών στη θάλασσα, ιδίως διάσωση προσφύγων

12.20-13.00 Παρεμβάσεις - Συζήτηση

13.00 **ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ "YOUNG MARITIME PRIZE - PIRAEUS 2016"**

Πέρασ Συνεδρίου

Εκδήλωση της Ελληνικής Ενώσεως Ναυτικού Δικαίου και της Ελληνικής Ενώσεως Ναυτιλιακών Δικηγόρων

Επιστημονικό Μνημόσυνο στη μνήμη του καθηγητού Αντάπαση

Στις 14.4.2016 και με την συμπλήρωση τριών ετών από τον θάνατό του, έγινε εκδήλωση της Ελληνικής Ενώσεως Ναυτικού Δικαίου σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση Ναυτιλιακών Δικηγόρων, στη μνήμη του αείμνηστου καθηγητού Αντωνίου Αντάπαση, επί πολλά χρόνια Προέδρου της Ελληνικής Ενώσεως Ναυτικού Δικαίου.

Κατά την εκδήλωση ο Πρόεδρος της Ενώσεως παρουσίασε συνοπτικά το έργο του αείμνηστου καθηγητού ενώ οι ομότιμοι καθηγητές του Πανεπιστημίου Αθηνών κ.κ. Νικόλαος Ρόκας και Ευάγγελος Περάκης αναφέρθηκαν στην προσωπικότητα του Αντ. Αντάπαση και σε αναμνήσεις από την συνεργασία τους στο Πανεπιστήμιο.

Ακολούθησε εισήγηση του επίκουρου καθηγητή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Δ.Χριστοδούλου με θέμα «Ζητήματα παραγραφής και αποσβεστικής προθε-

σμίας στην πρακτική του Ναυτικού Δικαίου» και συζήτηση.

Στην εκδήλωση παρέστησαν επίτιμοι αρεοπαγίτες, η Πρόεδρος του Συμβουλίου Διευθύνσεως του Πρωτοδικείου Πειραιώς, Πρόεδροι και Δικαστές των Ναυτικών Τμημάτων του Εφετείου και Πρωτοδικείου Πειραιώς και οι ομότιμοι Καθηγητές κ.κ. Φοίβος Χριστοδούλου, Νικόλαος Ρόκας και Ευάγγελος Περάκης, μέλος της Ενώσεως και Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελλήνων Εμπορικολόγων, οι καθηγητές κ.κ. Παναγιώτης Παπανικολάου, Δημήτριος Τζουγανάτος και Αριστέα Σινανιώτη και ο επίκουρος καθηγητής κ. Μάνος Μαστρομανώλης, όπως και ο Πρόεδρος του ΔΣΠ κ. Γ.Σταματογιάννης και η Αντιπρόεδρος του ΔΣΠ και μέλος της Ενώσεως κα Μαρία Φλωροπούλου και περίπου 150 ναυτιλιακοί δικηγόροι.

Απόφαση της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων στις 5.7.2016

Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος που συνεδρίασε την Τρίτη, 5 Ιουλίου 2016, στα γραφεία του ΔΣΑ, αποφάσισε ομόφωνα: 1. Ενέκρινε το κείμενο αρχών και θέσεων του Δικηγορικού σώματος σχετικά με τα τρία νομοσχέδια του υπουργείου Δικαιοσύνης που έχουν τεθεί σε διαβούλευση και αφορούν την Νομική βοήθεια, τα παράβολα και την αναδιοργάνωση των υποθηκοφυλακείων, το οποίο έχει ως ακολούθως: Η Ολομέλεια μετά την διαδικτυακή ανάρτηση προς διαβούλευση των τριών προσχεδίων νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, εξέφρασε την έντονη δυσaréσκειά της διότι το δικηγορικό σώμα, για μία ακόμη φορά αγνοήθηκε κατά την διαδικασία εκπόνησής τους, μολονότι τούτο προβλέπεται ρητώς από τις διατάξεις του Κώδικα περί Δικηγόρων (άρθρα 90 και 134). **Περισσότερα στο www.dspeiraia.gr**

Έκτακτες γεν. Συνελεύσεις των μελών του ΔΣΠ

Την **12 Μαΐου 2016**, **13 και 29 Ιουνίου 2016** έλαβαν χώρα τρεις έκτακτες γενικές συνελεύσεις των μελών του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά στον Πειραικό Σύνδεσμο και Κινηματογράφο ΣΙΝΕΑΚ με θέμα: Ενημέρωση και λήψη απόφασης για το Ασφαλιστικό.

Στοχευμένες Δράσεις των Δικηγόρων Πειραιά από 01/07/2016 έως 15/09/2016

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά που συνεδρίασε στις 29/06/2016 συντάχθηκε με τις αποφάσεις της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος από 3.6.2016 και της Συντονιστικής Επιτροπής των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος από 18.6.2016. **Οι Δικηγόροι Πειραιά αναλαμβάνουν στοχευμένες δράσεις από 01/07/2016 έως 15/09/2016 με αποχή από:**

Διοικητικές δίκες: φορολογικές (συμπεριλαμβανομένης της δημοτικής φορολογίας), τελωνειακές και όσες έχουν αντικείμενο διοικητικά πρόστιμα, στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, εφόσον υπάρχει ολικώς ή μερικώς αυτοδίκαιο ανασταλτικό αποτέλεσμα ή έχει ληφθεί προσωρινή δικαστική προστασία (είτε δυνάμει προσωρινής διαταγής, είτε δυνάμει απόφασης επί αναστολής). Στον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας και στο στάδιο της αναίρεσης, (ομοίως, στις φορολογικές, συμπεριλαμβανομένης της δημοτικής φορολογίας, τελωνειακές και τις υποθέσεις με αντικείμενο διοικητικά πρόστιμα), αποχή από δίκες όπου ο δημόσιος φορέας (Δημόσιο, ΝΠΔΔ, ΟΤΑ, Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή κ.λπ.) έχει ασκήσει το ένδικο μέσο.

Την εκδίκαση του κυρίου ενδίκου βοηθήματος ή μέσου στις υποθέσεις του ΚΕΔΕ, εφόσον υπάρχει προσωρινή δικαστική προστασία (έχει ληφθεί προσωρινή διαταγή ή απόφασης αναστολής), καθώς επίσης σε όλες τις δίκες του ΚΕΔΕ, όπου ο δημόσιος φορέας (Δημόσιο, ΝΠΔΔ, ΟΤΑ, Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή κ.λπ.) είναι ανακόπτων (στον πρώτο βαθμό), ή στον δεύτερο βαθμό και στο στάδιο της αναίρεσης όταν ο δημόσιος φορέας έχει ασκήσει ένδικο μέσο.

Ποινικές δίκες: αποχή μόνο από φορολογικές, τελωνειακές και κοινωνικοασφαλιστικές (μη καταβολή ασφαλιστικών εισφορών). Η αποχή ισχύει και στις περιπτώσεις συρροής με άλλα ποινικά αδική-

ματα. Από τις ως άνω περιπτώσεις η αποχή δεν εκτείνεται: α) στα Πλημμελήματα όταν συντρέχει περίπτωση παραγραφής, ήτοι όταν έχει συμπληρωθεί από τον χρόνο τελέσεως της πράξης εξαετία σε α' βαθμό και επταετία σε β' βαθμό, και β) σε όλες τις περιπτώσεις όπου υπάρχουν κρατούμενοι.

Την εκδίκαση του κυρίου ενδίκου βοηθήματος ή μέσου στον πρώτο βαθμό στις υποθέσεις αναγκαστικής εκτέλεσης εκ μέρους Τραπεζών ή Εταιριών Διαχείρισης ή Απόκτησης απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, εφόσον υπάρχει προσωρινή δικαστική προστασία (προσωρινή διαταγή ή αναστολή) ή στον δεύτερο βαθμό και στο στάδιο της αναίρεσης όταν η Τράπεζα ή η Εταιρία Διαχείρισης ή Απόκτησης απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις έχει ασκήσει ένδικο μέσο. Η αποχή δεν εκτείνεται: α) στην ανακοπή κατά πίνακα κατάταξης, β) στην ανακοπή κατά κατακυρωτικής έκθεσης, γ) στην ανακοπή τρίτου, οι οποίες συζητούνται κανονικά.

Δίκες των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) και του ΕΟΠΠΥ, στον πρώτο βαθμό, όπου ο ΦΚΑ ή ο ΕΟΠΠΥ είναι ενάγων ή αιτών ή προσφεύγων ή ανακόπτων. Στον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας και στο στάδιο της αναίρεσης, αποχή από δίκες όπου ο ΦΚΑ ή ο ΕΟΠΠΥ έχει ασκήσει το ένδικο μέσο και στον πρώτο βαθμό ήταν (ο ίδιος) ενάγων ή αιτών ή προσφεύγων ή ανακόπτων. Κατ' εξαίρεση των παραπάνω, η αποχή δεν εκτείνεται σε όλες τις περιπτώσεις που ο ΦΚΑ ή ο ΕΟΠΠΥ έχει επιτύχει υπέρ αυτού προσωρινή δικαστική προστασία ή υπάρχει υπέρ αυτού αυτοδίκαιο ανασταλτικό αποτέλεσμα (οπότε το ένδικο βοήθημα ή μέσο εκδικάζεται κανονικά).

Ειδικώς ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αποχή από όλες τις διαδικασίες όπου ο ΦΚΑ ή ο ΕΟΠΠΥ έχει ασκήσει το ένδικο βοήθημα ή μέσο.

Οι τροποποιήσεις στην κοινωνική ασφάλιση και οι δικηγόροι

Παν. Γ. Παπαθεοδωρόπουλου

Δικηγόρος ε.τ.

1.- Σύντομη εισαγωγή στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης.

Η κοινωνική ασφάλιση, θεσμικό σύστημα κατ'εξοχή δυναμικό, επιρρεάζεται αμέσως από τις κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις και υπόκειται σε αντίστοιχες μεταβολές.

Στη χώρα μας, το επίπεδο της κοινωνικής ασφάλισης συνεπάγεται την υποχρεωτική και αυτοδίκαιη υπαγωγή κάθε ενεργού μέλους της κοινωνίας είτε αυτοαπασχολούμενου με οποιοδήποτε αντικείμενο επαγγελματικής δραστηριότητας, είτε μισθωτού - υπό οποιαδήποτε μορφή έννομης σχέσης και από την βεβαιωμένη έναρξή της -, σ'ένα αναγκαστικώς εφαρμοστέο σύστημα προστασίας κατά κινδύνων ζωής, σωματικής ακεραιότητας, απώλειας της εργασιακής ικανότητας λόγω ασθενείας¹ ή ατυχήματος², ανεργίας -λόγω απώλειας της εργασίας στη διάρκεια του επαγγελματικού ή εργασιακού βίου- και προστασίας της μητρότητας. Στην κοινωνική ασφάλιση υπάγονται επίσης και όσοι εξέρχονται από την ενεργό άσκηση επαγγέλματος, με καταβολή συνταξιοδοτικού και προνοιακού χαρακτήρα παροχών. Ο κοινωνικός χαρακτήρας της ασφάλισης εκδηλώνεται προσθέτως με την υπό όρους επέκταση της προστασίας και των παροχών στα πρόσωπα εκείνα του στενού οικογενειακού περιβάλλοντος του δικαιούχου τα οποία είτε δεν είναι ασφαλισμένα με δικό τους δικαίωμα, είτε δεν δικαιούνται ασφάλισης σε οποιονδήποτε άλλο φορέα, αλλά και σε ανασφάλιστα υπερήλικα πρόσωπα δικαιούμενα εκ των πραγμάτων στοιχειωδώς αξιοπρεπούς προστασίας και κοι-

νωνικής αλληλεγγύης.

Το άρθρο 22 § 5 του Συντάγματος εισάγοντας ουσιαστικώς την έννοια της αλληλεγγύης ενός εγγυημένου κοινωνικού δικαιώματος όπως η ασφάλιση, ρητώς ορίζει ότι «το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει». Παραλλήλως σειρά διμερών και πολυμερών διεθνών συμβάσεων³ διασφαλίζουν, με αυξημένη τυπική δύναμη, την κατοχύρωση του δικαιώματος, παρά την αλληλοσυγκρουόμενη πολυνομία στην κοινή νομοθεσία.

2.- Η κατάσταση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας.

Αποτελεί κοινό τόπο η διαπίστωση ότι, στην παρούσα κατάσταση των πραγμάτων, το κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας, στο σύνολό του, πάσχει. Είναι χαρακτηριστικά τα συμπτώματα της συνεχούς μείωσης της αναλογίας εργαζόμενων προς συνταξιούχους και της αύξησης της αναλογίας του εισοδήματος συνταξιούχων προς το εισόδημα των εργαζόμενων⁴. Η παθογένεια αυτή οξύνεται από τη διόγκωση του φαινομένου των λεγόμενων ευέλικτων μορφών εργασίας και των συνακόλουθων μειώσεων των αποδοχών των εργαζόμενων και επομένως και των ασφαλιστικών εισφορών, από τη ραγδαία αύξηση και εμμονή της ανεργίας στα επίπεδα του ενός τετάρτου του παραγωγικού δυναμικού των μισθωτών στον ιδιωτικό τομέα, με τη μορφή των καταγγελιών των συμβάσεων εργασίας και διευρύνεται από τη ραγδαία εξέλιξη του φαινομένου της διάλυσης των επιχει-

1. είτε επαγγελματικής, είτε οργανικής συνεπεία φυσιολογικής φθοράς βλάβης του σώματος ή της υγείας εν γένει

2. είτε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή συνεπεία αυτής ή εξ αφορμής της, είτε ανεξάρτητως αυτής

3. 102/1952, 118/1962, Ευρωπαϊκός Κώδικας Κοινωνικής Ασφάλειας 1964 που επικυρώθηκε με τον ν. 1136/1981, Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης που επικυρώθηκε με τον ν. 1426/1984, Κανονισμοί ΕΟΚ 1408/71, 574/1972, 2001/1983 που διαμορφώνουν το λεγόμενο υπερεθνικό κοινοτικό δίκαιο κανόνων αμέσου εφαρμογής

4. Η αναλογία απασχολούμενων προς συνταξιούχους μεταβλήθηκε από 1,77 το 2005 σε 1,27 το 2013. Η αναλογία φορολογητέων εισοδημάτων μεταξύ συνταξιούχων προς απασχολούμενους από το 49% που αντιστοιχούσαν όλες οι συντάξεις το 2008 σε σχέση με το φορολογητέο εισόδημα εργαζόμενων, αυτοαπασχολούμενων, αγροτών κλπ, έφθασε το 2012 σε 62,5%, - στοιχεία : Τ. Γιαννίτσης, «Το ασφαλιστικό και η κρίση», σελ. 52 επ.

ρήσεων των αυτοαπασχολούμενων, με αναγκαίο επακόλουθο όλων αυτών τη συνεχώς αυξανόμενη τάση αποχώρησης από την ενεργό επαγγελματική ενασχόληση και την καταφυγή στη συνταξιοδότηση. Αυτή η κατάσταση των πραγμάτων μετατρέπει το ασφαλιστικό σύστημα σε πηγή δημιουργίας συνεχώς αυξανόμενων δημοσιονομικών ελλειμμάτων και χρεών, που διογκώνονται συνεχώς εξ αιτίας της γενικευμένης κρίσης, της αδυναμίας κάλυψης των ασφαλιστικών εισφορών και της εισφοροδιαφυγής, φαινόμενα που δεν κατέστη δυνατόν να τιθασευθούν ακόμα και με την εφαρμογή εξαιρετικών αυστηρών ποινικών νόμων. Εν όψει όλων αυτών είναι προφανές ότι το ασφαλιστικό σύστημα, στην κατάσταση που βρίσκεται καθίσταται ανεπαρκές στην εξυπηρέτηση του σκοπού για τον οποίο συστάθηκε. Προκαλεί έντονες κοινωνικές ανισοροπίες ως προς τον τρόπο κατανομής των βαρών που απαιτούνται για την ύπαρξη και διατήρησή του αλλά και αδικαιολόγητες ανισοκατανομές παροχών στους δικαιούχους.

Οι παθογένειες αυτές του ασφαλιστικού συστήματος δεν αντιμετωπίστηκαν μέχρι σήμερα αποφασιστικά παρά τις διαδοχικές παρεμβάσεις που επιχειρήθηκαν ιδίως κατά την τελευταία εικοσιπενταετία, συντηρούνται σε συνθήκες διαρκώς αυξανόμενης επιδείνωσης, μεταδίδονται και προσβάλλουν σειρά συνδεδεμένων με αυτό συστημάτων και αναγκαιώς επιφέρουν σοβαρή βλάβη των οικονομικών και κοινωνικών δομών της κοινωνίας μας. Με άλλες λέξεις, οι παθογένειες του ασφαλιστικού συστήματος αποτελούν μία από τις κύριες αιτίες της δημιουργίας, διατήρησης και επιδείνωσης της γενικότερης οικονομικής κρίσης που βιώνουμε, μιάς κρίσης που εκδηλώθηκε και παροξύνθηκε από φαινόμενα διαφθοράς και μάλιστα σε γενικευμένο παρακμιακό περιβάλλον.

Επομένως, εκ των πραγμάτων τίθεται ζήτημα βιωσιμότητας του υπάρχοντος συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και πρέπει να συμφωνήσουμε ότι επιβάλλεται, χωρίς καθυστερήσεις, έστω και τώρα, άμεση δραστική αντιμετώπιση και μάλιστα ανεξαρτήτως συμβατικών δεσμεύσεων του ελληνικού δημοσίου προς τους δανειστές του.

3.- Οι ανεφάρμοστοι σχεδιασμοί στις προτεινόμενες τροποποιήσεις

Ως τέτοια συμβατική δέσμευση εμφανίσθηκε

και το σχέδιο τροποποίησης του ασφαλιστικού συστήματος⁵ που παρουσίασε προσφάτως ο αρμόδιος υπουργός. Ανεξαρτήτως των σχεδιαζόμενων ουσιαστών περιορισμών των παροχών στις κύριες και επικουρικές συντάξεις και το εφάπαξ (περί της υγείας δεν χρειάζεται αναφορά αφού ήδη το επίπεδο του κανονισμού των παροχών ενοποιήθηκε στη βάση του χειρότερου), το σχέδιο αυτό σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσει βάση μιας αποτελεσματικής και τελεσφόρου νομοθετικής ρύθμισης, η οποία υποτίθεται ότι εισάγεται προκειμένου να επιλύσει ένα από τα σημαντικότερα κοινωνικά προβλήματα. Και τούτο διότι, συνδυαζόμενο πλήρως με το ισχύον φορολογικό καθεστώς, ακόμα και αν ψηφισθεί, ακόμα και αν κριθεί συμβατό με τις απαιτήσεις των δανειστών, δεν θα μπορέσει ποτέ να εφαρμοσθεί στην πράξη κυρίως λόγω αδυναμίας των υποκειμένων να ανταποκριθούν στις προβλεπόμενες από αυτό υποχρεώσεις τους και, χωρίς την εκ νέου στήριξη από τον κρατικό προϋπολογισμό, θα καταρρεύσει λόγω έλλειψης εισφορών και πόρων. Για τον απλούστατο λόγο ότι οι υποχρεωτικές ανελαστικές δαπάνες κάλυψης της ασφαλιστικής και φορολογικής επιβάρυνσης κάθε ασφαλισμένου υπερκαλύπτουν τα τρία τέταρτα του όποιου εισοδήματος, με αποτέλεσμα να αποστερεί κάθε δραστηριοποιούμενο επαγγελματικώς από τη δυνατότητα κάλυψης των πλέον στοιχειωδών αναγκών επιβίωσής του ή ακριβέστερα, ελάχιστος αριθμός ασφαλισμένων θα είναι σε θέση να καταβάλει πλέον εισφορές και φόρους.

Αν σταθούμε σε ορισμένες βασικές παραμέτρους της προτεινόμενης τροποποίησης θα διαπιστώσουμε :

Οτι στο Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας εντάσσονται το Εθνικό Σύστημα Υγείας, οι προνοιακές παροχές του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης και το Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης,

Οτι το Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης ενιαιοποιείται με τη δημιουργία ενός μοναδικού φορέα όπου εντάσσονται οι κλάδοι κύριας, επικουρικής σύνταξης, πρόνοιας και λοιπών παροχών όλων των δομών κοινωνικής ασφάλισης που υπάρχουν σήμερα, υπό κοινή διορισμένη διοίκηση που θα λειτουργεί με την παρουσία Κυβερνητικού Επιτρόπου⁶, με ενιαίο μητρώο ασφαλισμένων, με κοινούς κανόνες εισφορών και παροχών τόσο για

5. «Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας – Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης» / Ιανουάριος 2016.

6. Θεσμικού οργάνου που παρίσταται στις συνεδριάσεις με ποινή ακυρότητας για τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων της διοίκησης του ασφαλιστικού φορέα και με δικαίωμα προσωρινής αναστολής τους, που εισήχθη κατά την περίοδο της «Μεταξικής» δικτατορίας, στη συνέχεια περιέπεσε σε αχρησία για να επανέλθει προ εικοσαετίας.

τον ιδιωτικό όσο και για τον δημόσιο τομέα, ενώ ενοποιούνται τα περιουσιακά στοιχεία των μέχρι τώρα ασφαλιστικών φορέων, χωρίς πρόβλεψη για οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια και συνιστώνται ανώνυμες εταιρείες για τη διαχείριση της ακίνητης περιουσίας και των χρηματοοικονομικών στοιχείων του νέου φορέα.

Οτι το σύστημα των ασφαλιστικών εισφορών συνδέεται απολύτως με το φορολογητέο εισόδημα.

Οτι οι ασφαλιστικές εισφορές θα ανέρχονται για την κύρια σύνταξη σε ποσοστό 20%, για την επικουρική ασφάλιση σε 7,5%, για την υγεία σε 6,95 και για την πρόνοια σε 4%, δηλαδή συνολικά σε ποσοστό 38,45%, πλέον εισφοράς αλληλεγγύης και ανεργίας, στο οποίο θα πρέπει να προστεθεί ποσοστό 26% ή 29% για τον φόρο εισοδήματος, ποσοστό 23% του αφομοιούμενου από τη συντριπτική πλειοψηφία των δικηγόρων ΦΠΑ και τις προσαυξήσεις⁷ της προκαταβολής για τον φόρο του επόμενου έτους.

4.- Ενας ασφαλής δείκτης πορείας: Η εξελικτική διαδρομή των φορέων κοινωνικής ασφάλισης των δικηγόρων μέχρι σήμερα.

Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά το δικηγορικό σώμα σε σχέση με την προτεινόμενη τροποποίηση στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης, στην πραγματικότητα, το ερώτημα που τίθεται είναι φαινομενικά απλό:

‘Η εκτιμούμε ότι το ισχύον σήμερα ασφαλιστικό σύστημα είναι βιώσιμο, αλλά και αν ακόμα εκτιμούμε ότι περιστασιακώς δεν είναι, αν μπορεί να εξελιχθεί σε βιώσιμο και με ποιούς όρους,

‘Η εκτιμούμε ότι δεν είναι βιώσιμο, οπότε θα πρέπει ή να δεχθούμε σαν βάση το προτεινόμενο σήμερα σχέδιο είτε ως έχει είτε με σειρά βελτιωτικών αλλαγών ή να προτείνουμε ένα άλλο σχέδιο, το οποίο όμως θα πρέπει και να στηρίζουμε με επάρκεια. Μάλιστα, η όποια απάντηση μπορεί να

είναι και ανεξάρτητη από χρονικές, τυπικές ή ουσιαστικές συμβατικές δεσμεύσεις έναντι των τρίτων - δανειστών, γιατί αν συνυπολογίσουμε και τις δεσμεύσεις αυτές τότε η κατάσταση μεταβάλλεται σε ασφυκτική και η επιλογή σε καταναγκαστική.

Η όποια απάντηση δεν μπορεί να αγνοήσει την ιστορική εξέλιξη των πραγμάτων, στην οποία πρέπει ιδιαιτέρως να αναφερθούμε, γιατί μπορεί να μας δείξει εναλλακτικούς δρόμους:

4.1.- Μέχρι και το τέλος του 1992, οι δομές του ασφαλιστικού συστήματος των δικηγόρων που είχαν μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) είχαν τον ακόλουθο σχηματισμό: Υπήρχε (α) ένα ενιαίο ταμείο⁸ που παρείχε κύρια σύνταξη κάθε κατηγορίας⁹ και διατηρούσε (β) έναν ειδικό λογαριασμό επικουρικής ασφάλισης τροφοδοτούμενο αποκλειστικώς με εισφορές των δικηγόρων, (γ) τρία ταμεία υγείας και πρόνοιας¹⁰ που κάλυπταν τον κίνδυνο υγείας και παρείχαν εφάπαξ και ένα αποκλειστικώς ταμείο υγείας¹¹, ενώ (δ) κάθε ένας Δικηγορικός Σύλλογος εκτός αυτών των Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιώς διατηρούσε από ένα αυτοτελές ταμείο πρόνοιας, τα οποία μετά την έναρξη εφαρμογής του ν. 2084/1992 μετασχηματίστηκαν σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (ν.π.ι.δ.) στα οποία οι οικείοι Σύλλογοι μετέφεραν το ενεργητικό της κινητής και ακίνητης περιουσίας τους.

Στη συνέχεια, με την επιχειρηθείσα ενοποίηση των ταμείων των επιστημονικών κλάδων¹² και τη σύσταση του Ε.Τ.Α.Α., το Ταμείο Νομικών υπήχθη σ’ αυτό ως Τομέας Νομικών, ενώ στο μεταξύ τα Ταμεία Πρόνοιας Δικηγόρων Πειραιώς και Θεσσαλονίκης¹³ προέβησαν σε διαχωρισμό των κλάδων υγείας και πρόνοιας και αμέσως μετά μετασχημάτισαν τον κλάδο πρόνοιας σε αυτοτελές ν.π.ι.δ., ενώ ο κλάδος υγείας υπήχθη στο Ε.Τ.Α.Α. ως Τομέας Υγείας, με ταυτόχρονη κατάρνηση των οικείων κανονισμών παροχών υγείας και υπαγωγή στο σύστημα παροχών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.

Βλέπουμε λοιπόν ότι κατά την τελευταία 25ετία

7. Το οποίο ενδεχομένως φθάσει στο 100% για τους ελεύθερους επαγγελματίες

8. Το Ταμείο Νομικών

9. Γήρατος, ανικανότητας, ατυχήματος

10. Τα Ταμεία Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Πειραιώς

11. Το Ταμείο Υγείας Δικηγόρων Επαρχιών

12. Νομικών, Μηχανικών, Γιατρών, Συμβολαιογράφων κλπ

13. Πρέπει ιδιαιτέρως να σημειωθεί ότι οι διοικήσεις των δύο αυτών Ταμείων ήσαν οι μόνες οι οποίες ούτε διορίζονταν ευθέως από τον αρμόδιο υπουργό, ούτε υποδεικνύονταν από τις διοικήσεις των Δικηγορικών Συλλόγων για να διορισθούν με υπουργική απόφαση, εκλέγονταν δε αμέσως και ευθέως με καθολική μυστική ψηφοφορία από το κυρίαρχο όργανο, τις Γενικές Συνελεύσεις των ενεργών μελών των οικείων Δικηγορικών Συλλόγων.

λειτουργεί έντονα η τάση ενοποίησης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και αποφυγής του κατακερματισμού της, μιά τάση η οποία δείχνει ότι φθάνει στα όρια της ολοκλήρωσης με το προτεινόμενο κυβερνητικό σχέδιο.

Εξ άλλου, από το 1993 και μετά οι ασφαλιστικές εισφορές προσδιορίζονταν ενιαίως για όλους τους εν ενεργεία δικηγόρους με βάση το μέσο κατά κεφαλή ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, ανεξαρτήτως εάν υπήρχε ή όχι και σχέση έμμισθης εντολής που επαγόταν πάγια αντιμισθία¹⁴, η οποία, ως βέβαιο μέγεθος, θα μπορούσε να αποτελέσει ειδικότερη και ασφαλέστερη μορφή προσδιορισμού των καταβλητέων ασφαλιστικών εισφορών¹⁵.

4.2.- Από την αναπροσαρμογή των συντάξεων στο λεγόμενο επίπεδο του 70% του βασικού μισθού εφέτη¹⁶ και μετά, κατά τη διάρκεια της τελευταίας τριακονταετίας μέχρι το 2010 το Ταμείο Νομικών, με βάση τον κανόνα της ανταποδοτικότητας, παρείχε ικανοποιητικές κύριες και επικουρικές συντάξεις, οι οποίες, λαμβανομένων υπόψη και των εισφορών, αποτελούσαν ένα μικρό έστω κίνητρο εξόδου. Μάλιστα δε θα μπορούσε να παράσχει ακόμα πιά ικανοποιητικές επικουρικές συντάξεις αν δεν λειτουργούσε ο εκ του νόμου περιορισμός στο ένα πέμπτο της κύριας. Το Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Πειραιώς, μέχρι την υπαγωγή του κλάδου υγείας του στο ΕΤΑΑ και τον κανονισμό του ΕΟΠΥΥ, είχε διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια, χαμηλά ανελαστικά λειτουργικά έξοδα και ελεγχόμενες δαπάνες, δεν λάμβανε επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, είχε διαδοχικούς πλεονασματικούς απολογισμούς και εξασφαλισμένα αποθεματικά, εξαιρετικό επίπεδο παροχών με πλήρες σύστημα συμβεβλημένων ιατρών και εξυπηρετούσε απολύτως και εγκαίρως τις όποιες υποχρεώσεις του. Παρόμοια θετικά δεδομένα ίσχυαν και για το Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης. Αντιθέτως το Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών και το Ταμείο Υγείας Δικηγόρων Επαρχιών, είχαν διαφορετική διοικητική και λειτουργική δομή και εμφάνιζαν φαινόμενα δυσλειτουργίας και αδυναμίας επαρκούς ικανοποίησης του σκοπού τους. Ωστόσο, ικανοποιητικό επίπεδο εσόδων και παροχών εφάπαξ είχαν και τα μικρά αλλά ισχυρά ταμεία πρόνοιας των επαρχιών. Κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα των φορέων αυτών ήταν η ανυπαρξία εισφοροδιαφυγής, το σχεδόν ανύπαρκτο επίπεδο εισφοροαποφυγής, αλλά προεχόντως το υψηλό επίπεδο ασφαλιστικής συνείδησης των μελών που προστάτευαν το Ταμείο τους, θεωρώντας το και δικαίως ως δικό τους. Δηλαδή το κάθε Ταμείο δεν ήταν ένας γιγαντιαίος, γραφειοκρατικός, απρόσωπος και ως εκ τούτου απωθητικός σχηματισμός, με δοτή από την εκάστοτε εκτελεστική εξουσία διοίκηση και κανονισμούς πόρων και παροχών που αποτελούσαν μηχανιστική αναπαραγωγή θεωρητικών αναζητήσεων, όπως ο επιχειρούμενος τώρα, αλλά ο αγώνας τους να εξασφαλίσουν το δικό τους προϊόν προσπάθειας σειράς γενεών.

4.3.- Οι ενοποιήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης υπήρξαν προϊόν ισχυρών κοινοτικών πιέσεων και θεωρητικών κατασκευών. Ωστόσο, τα αποτελέσματα των ενοποιήσεων δεν υπήρξαν ικανοποιητικά. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι στον τομέα της υγείας, ενώ αυξήθηκαν οι καταβαλλόμενες εισφορές υποβιβάστηκε σοβαρά το επίπεδο των παροχών και της ίδιας της ασφάλισης. Ενοποιήθηκαν οι παροχές στη βάση όχι των μέσων ή καλύτερων, αλλά των χειρότερων παροχών που πρόβλεπε ο κανονισμός ενός από τους υπό ενοποίηση φορείς. Ελαχιστοποιήθηκε ο αριθμός των συμβεβλημένων ιατρών και αυξήθηκε ο αριθμός των απλώς πιστοποιημένων για τη συνταγογράφηση. Θεσμοθετήθηκε υψηλότερη συμμετοχή των ασφαλισμένων στις ιατροφαρμακευτικές δαπάνες. Αποτέλεσμα της κατάστασης αυτής είναι η ενίσχυση της ιδιωτικής νοσοκομειακής ασφάλισης και η εμφάνιση στο προσκήνιο της ιδιωτικής ασφάλισης σε επίπεδο πρωτοβάθμιας περίθαλψης (ιατρικές, εργαστηριακές και διαγνωστικές εξετάσεις), παράγοντες που αυξάνουν το κόστος της ασφάλισης του πολίτη, εάν βεβαίως αυτός θέλει να διατηρήσει ένα στοι-

14. Στην οποία ο εντολέας καταβάλλει τα 2/3 των εισφορών και ο δικηγόρος το 1/3, σε αντίθεση με τους λοιπούς που επιβαρύνονται με το σύνολο των εισφορών

15. Αξίζει να σημειωθεί ότι ενώ αρχικώς προβλεπόταν από τον ν. 2084/1992 ο ως άνω διαφορετικός τρόπος υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών για τους ασκούντες ελεύθερη δικηγορία και τους επί παγία αντιμισθία, εν τούτοις στην συνέχεια η διάκριση αυτή καταργήθηκε.

16. Μετά από επίπονους όσο και συντονισμένους αγώνες του δικηγορικού σώματος

χειωδών ανεκτό αν όχι ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας της υγείας.

4.4.- Με σοβαρότατη ευθύνη των τότε κυβερνήσεων παρασχέθηκε η δυνατότητα συμμετοχής των διοικούμενων από αδειείς περί το αντικείμενο διορισμένες διοικήσεις φορέων κοινωνικής ασφάλισης σε άστοχες χρηματιστηριακές επενδύσεις, επιλογές των οποίων τα αποτελέσματα φάνηκαν αμέσως μετά την εκδήλωση της χρηματιστηριακής κρίσης και συνακόλουθης πτώσης των αξιών¹⁷.

Στη συνέχεια, η οικονομική κρίση είχε σοβαρότατες επιπτώσεις και στους ίδιους τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης των δικηγόρων και στους ίδιους τους εν ενεργεία και συνταξιούχους ασφαλισμένους.

Μεταξύ του 2010 και του 2015 παρατηρείται εξαιρετικώς μεγάλη αύξηση της εισφοροαποφυγής.

Η εισπραξιμότητα των εισφορών των ασφαλισμένων δικηγόρων μειώθηκε από το 95% στο 59%.

Παραλλήλως παρατηρήθηκε ακόμα μεγαλύτερη μείωση της ειδικής σχέσης των εν ενεργεία προς τους συνταξιούχους ασφαλισμένους.

Περαιτέρω, το ίδιο το Δημόσιο δεν κάλυψε τις υποχρεώσεις του κατά την αναλογία που το βάρυνε επί των εισφορών η οποία πλέον ανέρχεται σε 379 εκατομύρια ευρώ, ενώ επέβαλε αναγκαστικώς την δεύτερη μεγάλη (μετά τη χρηματιστηριακή) αφαίμαξη των αποθεματικών του με τη μέθοδο του γνωστού πλέον ως PSI, με αποτέλεσμα η απομείωση των αποθεματικών του ΕΤΑΑ/ΤΑΝ από την αιτία αυτή να ανέλθει στα 537 εκατομύρια ευρώ και τα αποθεματικά που απέμειναν να περιορισθούν σε 342 εκατομύρια ευρώ, δηλαδή σε επίπεδο βιωσιμότητας μόλις 2 – 3 ετών¹⁸.

Αλλά και στον τομέα των κύριων και επικουρικών συντάξεων και στον τομέα της πρόνοιας (εφάπαξ) προκλήθηκαν σοβαρότατες μειώσεις των παροχών προς τους συνταξιούχους από το 2010 και μετά, σε συνθήκες ενοποιημένου φορέα (ΕΤΑΑ) τόσο στον τομέα Νομικών, όσο και στον τομέα υγείας – πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών¹⁹.

5.- Η τακτική του δικηγορικού σώματος στους κρίσιμους σταθμούς των ασφαλιστικών του φορέων.

Με δεδομένη αυτή την εξέλιξη των πραγμάτων, ποιά ήταν η αντίδραση της ηγεσίας του δικηγορικού σώματος:

Μεγάλη αξία έχει να θυμηθούμε ότι το 1992, εν όψει της τότε πρώτης μεγάλης τομής που επιχειρήθηκε στο σχέδιο νόμου για το ασφαλιστικό σύστημα, που κατέληξε στον νόμο 2084/1992, η τότε ηγεσία του δικηγορικού σώματος (όπως άλλωστε και εκείνη που αγωνίσθηκε και πέτυχε το 70% που προαναφέρθηκε) κινήθηκε συστηματικά και αποφασιστικά και κατάφερε να αποτρέψει μια αρχικώς επιχειρηθείσα, σχετικώς όμοια με την παρούσα, γενικευμένη μεταρρύθμιση και με τεκμηριωμένες προτάσεις και θέσεις διέσωσε τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης των νομικών από την ενοποίηση και τους διατήρησε βιώσιμους σε συνθήκες αυτοτέλειας.

Αυτό όμως πρέπει να αποτέλεσε μάθημα για τους μετέπειτα κυβερνώντες, οι οποίοι επεχείρησαν τις όποιες τροποποιήσεις εφαρμόζοντας την μέθοδο του διαδοχικού τεμαχισμού τους, στην οποία όμως, ατυχώς, δεν υπήρξε ανάλογη αντίδραση της ηγεσίας του δικηγορικού σώματος.

Εξαιρετικώς ισχνές και ατελέσφορες ήταν οι αντιδράσεις στην ενοποίηση των κλάδων υγείας, στη σύσταση του ΕΟΠΥΥ, στην ενοποίηση των παροχών υγείας, στην ενοποίηση στο ΕΤΑΑ όλων των φορέων ασφάλισης των επιστημόνων και του Ταμείου Νομικών, αλλά και στις περιπτώσεις της μη καταβολής από το Δημόσιο της βαρύνουσας εισφοράς του στο Ταμείο Νομικών, της αφαίμαξης των αποθεματικών, της μείωσης των συντάξεων και του εφάπαξ στο Ταμείο της Αθήνας κ.ο.κ.. Ο εφησυχασμός του δικηγορικού σώματος συνεχίσθηκε ακόμα και στη διάρκεια της τελευταίας πενταετίας όταν πλέον είχαν εμφανισθεί τα σημάδια των δυσμενέστατων εξελίξεων που επακολούθησαν.

Ακόμα και στην παρούσα φάση των πραγμάτων

17. Αρκεί κάποιος να αντιπαραβάλλει έτος προς έτος τα στοιχεία των αποθεματικών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, όπως παρατίθενται στο ειδικό τεύχος του Κοινωνικού Προϋπολογισμού, για να δει την πτωτική εξέλιξη.

18. Αναλογιστική μελέτη Αλ. Ζιμπίδη για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού κλάδου των Νομικών, 18.2.2016, Ιστότοπος Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (dsa.gr)

19. Διαδοχικές μειώσεις συντάξεων σε επίπεδο περίπου 25%, πρόσθετη περικοπή επιδόματος Χριστουγέννων, Πάσχα και «αδείας», δηλαδή περικοπή δύο μηνιαίων συντάξεων, σε ετήσια βάση, μείωση εφάπαξ από το ΕΤΑΑ/ΤΥΔΑ

μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι η ηγεσία του δικηγορικού σώματος αντέδρασε με εσφαλμένη στρατηγική και τακτική στο σχέδιο τροποποίησης του ασφαλιστικού συστήματος. Για μία ακόμα φορά πρόβαλε ολοκληρωτική άρνηση, οδηγώντας το σώμα σε αυστηρή και παρατεταμένη αποχή. Ωστόσο, θα ήταν άδικο να ισχυρισθεί κανείς ότι η αντίθεση αυτή δεν απηχούσε τις θέσεις και της συντριπτικής πλειοψηφίας –αν όχι του συνόλου– του δικηγορικού σώματος, αλλά έπρεπε να εκτιμηθούν και η αντοχή και οι δυνάμεις του σώματος, ώστε να μην αυτοεξαντλούνται άσκοπα. Εξ άλλου, η αντίθεση που προβλήθηκε καλύφθηκε πίσω από συντηρητικές αντιλήψεις και εμμονές στην άγονη θέση πως δήθεν το σύστημα αυτό είναι βιώσιμο, χωρίς να επιχειρεί το στοιχειώδες, δηλαδή την ανάλυση της πραγματικής κατάστασης και την διατύπωση εναλλακτικών προτάσεων.

6.- Μπορούν να υπάρξουν εναλλακτικές προτάσεις.

Πράγματι μπορούμε να διατυπώσουμε ορισμένες ενδεικτικές εναλλακτικές προτάσεις, οι οποίες θα μετέβαλαν τον χαρακτήρα του προτεινόμενου σχεδίου και ειδικά ως προς τους δικηγόρους θα μπορούσαν να μειώσουν τις επιπτώσεις του. Ειδικότερα :

6.1.- Πρώτιστος στόχος πρέπει να είναι η απόσυρση της διάταξης του άρθρου 43 § 1, που αποτελεί την επιμελώς προστατευμένη «καρδιά» του σχεδίου και προβλέπει την ενοποίηση των περιουσιακών στοιχείων των υπό ένταξη στον ενιαίο φορέα οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, με ταυτόχρονη κατάργηση της οικονομικής και λογιστικής αυτοτέλειας καθενός²⁰, σε συνδυασμό με αυτές

των άρθρων 45 § 1α²¹, 61 και 62, που προβλέπουν αντιστοίχως τη σύσταση ειδικών ανωνύμων εταιρειών περί διαχείρισης της ακίνητης και σε τίτλους αξιών περιουσίας των ασφαλιστικών φορέων.

Αν αυτός ο συνδυασμός διατάξεων περάσει τότε δεν θα υπάρχει κανένα περιθώριο επιστροφής στην αδόκητη, πλην όχι απίθανη, περίπτωση αποτυχίας εφαρμογής του νέου συστήματος, αφού στη χράνη του νέου ενιαίου φορέα θα έχουν διαχυθεί και απορροφηθεί τα αποθεματικά και των μη ελλειμματικών και των ελλειμματικών παλαιών φορέων και δεν θα υπάρχει πλέον καμμία δυνατότητα οικονομικού ή λογιστικού διαχωρισμού και αναβίωσης.

Επομένως, ακόμα και αν συμβεί η δυσμενής εξέλιξη των πραγμάτων, δηλαδή υπάρξει ενοποίηση σε έναν ή και περισσότερους φορείς ασφάλισης, αν ληφθεί υπόψη ο παράγοντας της ιδιαιτερότητας κάθε κλάδου, πρέπει να διατηρηθεί η οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια κάθε υπό ενοποίηση παλαιού ασφαλιστικού φορέα, ως δικλείδα ασφαλείας σε περίπτωση αστοχίας του νέου συστήματος.

6.2.- Όσο και αν η ενοποίηση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης υποστηρίζεται από τη θεωρία και αποτελεί τον επί δεκαετίες σταθερό στόχο των κοινοτικών πιέσεων, εν τούτοις η πράξη καταδεικνύει ασφαλέστατα ότι σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελεί πανάκεια για την επίλυση προβλημάτων στο ασφαλιστικό σύστημα. Η ενοποίηση δεν είναι παρά μία επικίνδυνη ακροβασία και σε περίπτωση αστοχίας ο κίνδυνος κατάρρευσης είναι γενικευμένος, πράγμα που αποτρέπει όταν οι φορείς είναι περισσότεροι και διαρθρωμένοι με βάση την διαφορετικότητα κάθε κλάδου στον οποίο αναφέρονται.

20. « Το σύνολο του ενεργητικού και του παθητικού που προέρχεται από τους φορείς και τομείς Κύριας Ασφάλισης, φορείς και τομείς Πρόνοιας, τους λογαριασμούς παροχών σε χρήμα και τους τομείς ανεργίας και δώρου, που εντάσσονται στο νέο Φορέα, οι πόροι που προβλέπονται υπέρ αυτών από τις ισχύουσες διατάξεις, καθώς και η κινητή και ακίνητη περιουσία τους, περιέρχονται αυτοδίκαια στον ΕΦΚΑ ως καθολικό διάδοχό τους. Ο ΕΦΚΑ υπεισέρχεται στα πάσης φύσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, χωρίς την καταβολή φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων και χωρίς την τήρηση οποιουδήποτε τύπου πράξης ή συμβολαίου » .

21. που προβλέπει επίσης ότι «Ο ΕΦΚΑ αποτελεί καθολικό διάδοχο των εντασσόμενων φορέων, τομέων και κλάδων, και υπεισέρχεται πλήρως στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις αυτών, από την έκδοση των διαπιστωτικών πράξεων της παραγράφου 2 ή από το χρονικό σημείο που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Οι εντασσόμενοι φορείς, τομείς και κλάδοι συνεχίζουν τη λειτουργία τους για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που προβλέπονται από το νόμο αυτό, μέχρι την ολοκλήρωσή τους. Η παύση της λειτουργίας τους διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως»

Κατ' αρχήν, με εξαίρεση την περίπτωση ενός φορέα που καλύπτει με παροχές είτε σε είδος είτε σε χρήμα τον κίνδυνο στην υγεία, ένας ασφαλιστικός φορέας που παρέχει σύνταξη κύρια ή επικουρική ή προνοιακού χαρακτήρα εφάπαξ παροχή, είναι εξ ορισμού βιώσιμος σε βάθος μιάς τουλάχιστον τριακονταπενταετίας, διάστημα στο οποίο εισπράττει εισφορές ενώ αποδίδει παροχές στο βάθος της περιόδου αυτής. Είτε ένας είτε περισσότεροι είναι λοιπόν οι φορείς αυτοί, εφόσον έχουν ελεγχόμενο επίπεδο λειτουργικών δαπανών, χρηστή διοίκηση και διαχείριση χωρίς περιττές γραφειοκρατικές δαπάνες, είναι εκ των πραγμάτων βιώσιμοι.

Επομένως το πρόβλημα δεν βρίσκεται στον περιορισμό του αριθμού των φορέων, αλλά στην εφαρμογή αυστηρών αρχών διαχείρισης του σωρευόμενου «με δουλειά μυρμηγκιού» προϊόντος των εισφορών και λοιπών πόρων από τις προηγούμενες γενεές. Ως εκ τούτου, θα ήταν ίσως περιττό να επικεντρωθεί κανείς αποκλειστικώς στην απάλειψη των διατάξεων των άρθρων 19 – 21 του σχεδίου, περί ενός και μόνου ενιαίου φορέα, ενώ από τα άρθρα 23 – 49 δημιουργείται ένας ιλιγγιώδης πράγματι γραφειοκρατικός μηχανισμός η λειτουργία του οποίου και μόνον θα αποτελεί σοβαρό παράγοντα διόγκωσης των λειτουργικών δαπανών του.

6.3.- Αντιθέτως η διαφορετικότητα και η ιδιαιτερότητα σε ορισμένους κλάδους επαγγελματικών δραστηριοτήτων, όπως στις περιπτώσεις αφενός μεν των μισθωτών του ιδιωτικού όσο και του δημόσιου τομέα, αφετέρου δε των ναυτικών, των επιστημόνων και των λοιπών ελεύθερων επαγγελματιών, συνεπάγεται αναγκαίως τη σύσταση αντίστοιχων αυτοτελών φορέων. Διότι, παρ' ότι μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα οι ναυτικοί, η νομοθεσία που τους διέπει, η εργασία τους, οι αμοιβές τους, η κοινωνική τους ασφάλιση και ο τρόπος συγκρότησης των εισφορών τους δεν έχουν καμμία σχέση ή συνάφεια με τους λοιπούς μισθωτούς του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και σε καμμία περίπτωση δεν μπορούν να συνταχθούν μαζί τους ως εκ της διαφορετικότητας του νομοθετικού καθεστώτος που τους διέπει, αλλά και της φύσεως της παρεχόμενης απασχόλησης.

Πολύ περισσότερο δεν έχουν σχέση με τους μισθωτούς οι υπαγόμενοι στους επιστημονικούς κλάδους, όπως επίσης και οι τελευταίοι δεν έχουν σχέση με τους λοιπούς ελεύθερους επαγγελματίες.

Επομένως, δεν θα πρέπει να γίνει δεκτή η ενιαιοποίηση των φορέων ασφάλισης, αλλά να δημιουργηθούν τέσσερις αντίστοιχοι φορείς.

6.4.- Ας δούμε όμως την ενιαιοποίηση σε έναν φορέα και σε επικουρική διάσταση. Ακόμα και αν θεωρητικώς είναι δυνατόν να υπάρξει ένας φορέας για την παροχή κύριων ή επικουρικών συντάξεων ή προνοιακών παροχών (με την προϋπόθεση όμως της διατήρησης της οικονομικής και λογιστικής αυτοτέλειας, που προαναφέρθηκε), ειδικά ο φορέας της υγείας πρέπει να είναι αυτοτελής και διακριτός, αφού οι εισφορές που καταβάλλονται για την αιτία αυτή έχουν χρονικώς άμεση ανταπόδοση με τις παροχές του σε είδος και χρήμα και σε κάθε περίπτωση δεν εξαρτώνται από τον παράγοντα χρόνο.

6.5.- Σε συνέχεια αλλά και απόλυτη συνάφεια με όσα αναφέρθηκαν για το θέμα του ενιαίου φορέα, η ενοποίηση των κανόνων για τις εισφορές και τις παροχές και η αποκλειστική σύνδεση του προσδιορισμού των εισφορών με το φορολογητέο εισόδημα, θα πρέπει να αποτελέσουν επίσης βασικό σημείο αντίθεσης του δικηγορικού σώματος με το προτεινόμενο σχέδιο.

Αν το φορολογητέο εισόδημα μπορεί, ως ασφαλές, σταθερό και βέβαιο μέγεθος, να αποτελέσει προσδιοριστικό παράγοντα των ασφαλιστικών εισφορών ως προς τους μισθωτούς του ιδιωτικού²² και του δημόσιου τομέα, ειδικά ως προς τους δικηγόρους μπορεί να ισχύσει μόνο για όσους συνδέονται με σύμβαση έμμισθης εντολής είτε στον ιδιωτικό είτε στον δημόσιο τομέα. Ομως, σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσει ασφαλές, σταθερό και βέβαιο μέγεθος για όλους τους λοιπούς ελεύθερους επαγγελματίες δικηγόρους, αφού ως προς αυτούς ο οριστικός φορολογικός προσδιορισμός του εισοδήματος υπόκειται σε άλλες διαδικασίες μακροχρόνιου ελέγχου από τη φορολογική αρχή. Επομένως, ως προς αυτούς η όποια καταβολή ασφαλιστικών εισφορών θα παραμένει σε συνθήκες αβεβαιότητας, ανεκαθάριστη μέχρι και μιά δεκαετία, όσο ο χρόνος παραγραφής της φορολογικής αξίωσης.

6.5.1.- Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί μία σοβαρότατη στρέβλωση του μέχρι τώρα ισχύοντος συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ως προς τους δικηγόρους, με ευθύνη και της ίδιας της ηγεσίας του δικηγορικού σώματος : Ανεξαρτήτως

22. άλλωστε αποτελούσε προσδιοριστικό παράγοντα υπολογισμού εισφορών των μισθωτών και με τον ν. 2084/1992

εισοδήματος ή χρονικής θητείας στη δικηγορία²³ προέβλεπε αδιακρίτως κοινές για όλους εισφορές και παροχές, προσδιορισμένες με βάση το μέσο κατά κεφαλή ακαθάριστο εγχώριο προϊόν. Έτσι, ένας νέος δικηγόρος που είχε μόλις συμπληρώσει τα πέντε χρόνια δικηγορίας καλείτο να καταβάλει υποχρεωτικώς τις ίδιες ασφαλιστικές εισφορές που έπρεπε να καταβάλει ένας δικηγόρος είκοσι ή εικοσιπέντε ή τριάντα ετών δικηγορίας, ακόμα και αν ο πρώτος ήταν ένας έμμισθος συνεργάτης του δεύτερου.

6.5.2.- Πηγή της στρέβλωσης αυτής είναι η αδιάκριτη κατάταξη των δικηγόρων σε ένα ενιαίο μητρώο, στη βάση μιάς εικονικής, προσχηματικής ισότητας, με αποτέλεσμα να μη διακρίνονται ούτε οι δικηγόροι με έμμισθη εντολή σε φορείς του ευρύτερου δημόσιου αλλά και του ιδιωτικού τομέα, για τους οποίους δεν υπήρχε πρόβλεψη πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και να μπορούν ταυτόχρονα να ασκούν και ελεύθερη δικηγορία, ούτε για τους έμμισθους του ιδιωτικού τομέα να προβλέπεται στοίχιση της αντιμισθίας τους με αυτήν του δημοσίου και να συναριθμούνται με τους ασκούντες ελεύθερη δικηγορία (δικαστηριακή ή συμβουλευτική ή και τις δύο). Η αδιάκριτη αυτή αντιμετώπιση είχε σωρεία άλλων στρεβλών για όλους και δυσμενών όσο και άδικων επιπτώσεων κυρίως για τους δικηγόρους κλασσικού τύπου που ασκούν το λειτούργημά τους στα δικαστήρια.

6.5.3.- Έτσι, οι πρώτοι, δηλαδή οι έμμισθοι, παρότι ουσιαστικώς αντιμετωπιζόνταν ως μισθωτοί, κατέβαλαν κοινές και ίσες εισφορές όπως και οι λοιποί²⁴, ενώ μπορεί να είχαν αποδεδειγμένες υπέρτερες σταθερές αποδοχές από το μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΠ. Μπορούσαν χωρίς κανένα περιορισμό να ασκούν και ελεύθερη δικηγορία, διατηρώντας δικηγορικά γραφεία. Κατέβαλαν και μόνο σε δωδεκάμηνη βάση, το ένα τρίτο των ασφαλιστικών εισφορών, από το οποίο μπορούσαν να αφαιρούν μέχρι και τα αποκόμματα ενσήμων από την τυχόν άσκηση της ελεύθερης δικηγορίας, ενώ τα δύο τρίτα επιβάρυναν τους εργοδότες τους και δεν συ-

νυπολογίζονταν για τις εισφορές ούτε τα επιδόματα εορτών και αδειάς²⁵, ούτε άλλες πρόσθετες παροχές.

Αντιθέτως οι λοιποί δικηγόροι κατέβαλαν εξ ιδίων το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών, χωρίς συνεισφορά των εντολέων τους και χωρίς να συνυπολογίζονται τα ποσά που κατέβαλαν δια των Δικηγορικών Συλλόγων για λογαριασμό των ασφαλιστικών τους Ταμείων σε κάθε παράσταση ή διαδικαστική πράξη, με τα γνωστά υποχρεωτικώς εκδιδόμενα γραμμάτια²⁶, ενώ επίσης είναι γνωστό σε όλους ότι το δικαστικό έτος και επομένως η ετήσια επαγγελματική δυνατότητα δεν διαρκεί παρά μόνον οκτώ μήνες περίπου (χωρίς να συνυπολογιστεί κανείς τις περιόδους απεργιών και στάσεων εργασίας).

Ωστόσο, η πλέον ακραία στρέβλωση αφορούσε το πλήθος των νέων ιδίως δικηγόρων οι οποίοι απασχολούνταν ως έμμισθοι συνεργάτες σε μεσαίου αλλά κυρίως μεγάλου επιπέδου δικηγορικά γραφεία, οι οποίοι αν και αμοιβόνταν κατά κανόνα με χαμηλές αντιμισθίες, εν τούτοις δεν απολάμβαναν του δικαιώματος καταβολής του ενός τρίτου των ασφαλιστικών εισφορών και τα δύο τρίτα να επιβάρυναν τους εντολείς – δικηγορικά γραφεία με τα οποία συνδέονταν με πάγια αντιμισθία, αλλά αντιθέτως κατέβαλαν εξ ιδίων τόσα όσα και οι κύριοι εταίροι των γραφείων όπου απασχολούνταν. Έτσι, οι εισφορές για τους δικηγόρους αυτούς έφθαναν ή και ξεπερνούσαν το 40% της αντιμισθίας τους.

Δεν πρέπει να αγνοηθεί το ότι η στρέβλωση αυτή απετέλεσε έναν από τους βασικούς παράγοντες εισφοροαποφυγής.

Επομένως αν δεν λυθούν τα προβλήματα αυτά μέσα στο δικηγορικό σώμα δεν θα μπορέσει να βρεθεί για τους δίκαιη λύση στο ασφαλιστικό σύστημα .

6.5.4.- Κατά συνέπεια, με βάση τα ανωτέρω, το δικηγορικό σώμα θα μπορούσε να προτείνει κύριες και επικουρικές εναλλακτικές θέσεις σχετικά με τον προσδιοριστικό παράγοντα υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών:

- Για τους συνδεδεμένους με σύμβαση έμμισθης

23. με μόνη εξαίρεση τους νέους δικηγόρους μέχρι την συμπλήρωση πενταετίας από την έναρξη

24. αφαιρουμένης ή μάλλον συμψηφισμένης μόνον της αξίας των επικολληθέντων στα δικόγραφα ενσήμων των Ταμείων

25. συνολικώς δύο μηνιαίες αποδοχές (οι οποίες συνυπολογίζονταν για όλους τους άλλους μισθωτούς)

26. όπου ρητώς αναφέρεται ότι πρόκειται περί εισφορών και ενσήμων υπέρ ΕΤΑΑ/ΤΑΝ και ΕΤΑΑ/ΤΥΔΑ ή ΤΥΔΠ που κατέβαλε κάθε δικηγόρος (ονομαστικώς αναφερόμενος) μαζί με τον προκαταβλητέο φόρο και τον αναλογούντα ΦΠΑ.

εντολής -με πάγια αντιμισθία- είτε στον ευρύτερο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα (και με την προϋπόθεση ότι ως προς τους τελευταίους θα επεκταθεί η μισθολογική κλίμακα που ισχύει για τους πρώτους πλέον υπολογισμού των πρόσθετων αποδοχών²⁷ και με αυστηρές κυρώσεις σε περίπτωση αποφυγής δήλωσης της σχέσης αυτής στον οικείο δικηγορικό σύλλογο), ο παράγοντας υπολογισμού πρέπει να είναι το αδιαμφισβήτητο και πιστοποιούμενο ως βεβαιωμένο στοιχείο του συνόλου των αποδοχών που καταβλήθηκαν από τον εντολέα σε εκτέλεση της σύμβασης έμμισθης εντολής, με υποχρέωση καταβολής κατά το ένα τρίτο από τον δικηγόρο και κατά τα δύο τρίτα από τον εργοδότη.

- Για όσους ασκούν ελεύθερη δικηγορία, αλλά και τους έμμισθους εκείνους δικηγόρους οι οποίοι πέραν της πάγιας αντιμισθίας έχουν και πρόσθετο εισόδημα από την άσκηση ελεύθερης δικηγορίας ο παράγοντας υπολογισμού, πρέπει να είναι ένα επίσης αδιαμφισβήτητο και βεβαιωμένο στοιχείο, του προσδιορισμού συγκεκριμένου ποσοστού επί κατά κεφαλήν μέσου ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος²⁸.

- Από το σύνολο των καταβλητέων εισφορών θα αφαιρείται κάθε ποσόν που έχει προκαταβληθεί από τον δικηγόρο για λογαριασμό των φορέων κοινωνικής ασφάλισης (είτε αυτοτελών και διακεκριμένων, όπως τώρα, είτε ενοποιημένων με οποιαδήποτε μορφή) και αποδόθηκε στους φορείς αυτούς μέσω των γραμματίων που εκδόθηκαν από κάθε δικηγορικό σύλλογο προκειμένου να διενεργηθεί οποιαδήποτε παράσταση ή διαδικαστική πράξη, είτε με επικολληθέντα ένσημα (και για όσο διάστημα αυτά υπάρχουν). Άλλωστε τον συμψηφισμό αυτόν προβλέπει και το άρθρο 53 § 6 του προτεινόμενου σχεδίου, αλλά μόνον για τα ένσημα, ενώ δεν τον προβλέπει ως προς τα λοιπά δικαιώματα που εισπράχθηκαν από τους φορείς μέσω των γραμματίων.

- Το ποσοστό 20% υπέρ του ΕΦΚΑ επί του ποσού αναφοράς σε κάθε γραμμάτιο που εκδίδεται από τον οικείο δικηγορικό σύλλογο για κάθε διαδικαστική πράξη ή παράσταση που προβλέπεται από το άρθρο 53 § 6 εδ. α' ότι θα παρακρατεί-

ται επίσης από τον δικηγορικό σύλλογο και θα αποδίδεται, αποτελεί στην ουσία συμψηφιστέα προκαταβολή εισφορών, η οποία βαρύνει αποκλειστικώς τους ασκούντες ελεύθερη δικηγορία και συνιστά δυσμενέστερη μεταχείριση αυτών σε σχέση με τους έμμισθους και επομένως δεν πρέπει να εισαχθεί.

- Αντιθέτως, θα μπορούσε να προβλεφθεί η καταβολή σε κάθε γραμμάτιο που εκδίδεται από τον οικείο δικηγορικό σύλλογο από μέρους των εντολέων, για κάθε διαδικαστική πράξη ή παράσταση, ως ευθεία συμμετοχή του εντολέα στο κόστος κοινωνικής ασφάλισης του δικηγόρου ο οποίος κατ' εντολή και για λογαριασμό του θα παράσχει τις σχετικές υπηρεσίες. Η πρόβλεψη αυτή θα αποτελούσε γνήσια μορφή εργοδοτικής εισφοράς, όπως άλλωστε προβλέπεται για τους μισθωτούς εν γένει και τους έμμισθους δικηγόρους και σε καμιά περίπτωση δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως επιβάρυνση τρίτου, αφού ο εντολέας δεν είναι τρίτος διακριτώς, αλλά αυτός για τον οποίο ο δικηγόρος παρέχει τις αντίστοιχες υπηρεσίες του.

- Τα ποσοστά που προβλέπονται από το προτεινόμενο σχέδιο, δηλαδή συνολικώς 38,45%, όπως αναλύονται στο κεφάλαιο 3 του παρόντος, δεν είναι απλώς υπέρογκα. Σε συνθήκες υποχρεωτικής και αυτοδίκαιης κοινωνικής ασφάλισης ξεπερνούν κατά πολύ κάθε ανεκτό όριο εισφοροδοτικής ικανότητας. Ως εκ τούτου θα μπορούσε να προταθεί, πέραν της αναγκαίας μείωσης κατά 50% των εισφορών που βαρύνουν τους νεοεισερχόμενους στην ασφάλιση δικηγόρους και για διάστημα της πρώτης πενταετίας, όπως άλλωστε ίσχυε, ότι το ποσοστό που αφορά την κύρια σύνταξη θα ανέρχεται σε 16%, που αποτελεί επίπεδο βάσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ακόμα και αν το ποσοστό που αφορά την υγεία παρέμενε στο 6,95%.

- Ειδικά οι τομείς της επικουρικής ασφάλισης και της πρόνοιας²⁹, θα μπορούσαν να εξαιρεθούν από την υποχρεωτική και αυτοδίκαιη κοινωνική ασφάλιση και να συσταθούν αυτοτελείς φορείς ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου στη μορφή των λεγόμενων επικουρικών ταμείων, στα οποία θα πε-

27. με σκοπό κυρίως να αποφευχθούν τεχνάσματα εισφοροδιαφυγής

28. όπως άλλωστε προβλεπόταν από τον ν. 2084/1992

29. για τους οποίους το προτεινόμενο σχέδιο προβλέπει την υπαγωγή στον ενιαίο φορέα με καταβολή ποσοστών 7,5%, και 4% αντιστοίχως επί του φορολογητέου εισοδήματος,

ριέλθουν τα περιουσιακά στοιχεία των αντίστοιχων τομέων του ισχύοντος σήμερα συστήματος και τα οποία θα λειτουργούν σύμφωνα με πλήρως ελεγχόμενους κανόνες ιδιωτικής οικονομίας και προαιρετική συμμετοχή των δικηγόρων, οι οποίοι θα καθίστανται μέλη του αντίστοιχου ν.π.ι.δ. από την δημοσίευση του νέου ασφαλιστικού νόμου και μετά., ενώ στους μέχρι τη δημοσίευση του νόμου δικηγόρους οι οποίοι ήταν ασφαλισμένοι στους τομείς αυτούς θα παρέχεται το δικαίωμα επιλογής είτε με την προαιρετική συμμετοχή στον νέο φορέα, είτε με την εξαγορά της μέχρι τότε συμμετοχής τους και αποχώρησή τους. Είναι επομένως αυτονόητο ότι στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να υπάρχει σαφής διαχωρισμός των προ από τους μετά τη δημοσίευση του νέου νόμου ή το χρονικό σημείο που θα τεθεί για την έναρξη ισχύος του, όπως επίσης και αντίστοιχη διάκριση των αποθεματικών και εν γένει περιουσιακών στοιχείων του κάθε παλαιού κλάδου. Εξ άλλου, επικουρικής, πρέ-

πει να σημειωθεί ότι η ποσοστιαία αναλογία των υποχρεωτικών εισφορών που ορίζεται στο προτεινόμενο σχέδιο για την επικουρική ασφάλιση στο 7,5% είναι εξαιρετικώς υψηλή και δυσανάλογη προς το επίσης εξαιρετικά υψηλό ποσοστό που ορίζεται για την κύρια (20%) με δεδομένο τον κανόνα του 1/5.

6.6.- Κατά πάσα περίπτωση η διάταξη του άρθρου 17 § 7 του προτεινόμενου σχεδίου³⁰ πρέπει να απαλειφθεί. Ο,τι μπόρεσε να περισωθεί, ό,τι κατάφερε να ξεφύγει από τη μέγγενη της απειλής του «μηδενικού ελλείμματος» και να διατηρήσει ένα ενεργητικό μέχρι σήμερα ως βάση δικαιώματος προσδοκίας, είναι παράλογο να ριφθεί και χαθεί στη χοάνη των ενοποιούμενων ελλειμματικών φορέων.

Πειραιάς, 4.3.2016

30. που ορίζει ότι «οι διατάξεις του άρθρου 17 περί του τρόπου υπολογισμού της εφάπαξ παροχής εφαρμόζονται και για τις εφάπαξ παροχές που καταβάλλονται από ΝΠΙΔ που προήλθαν εκ μετατροπής από ΝΠΔΔ κατά το άρθρο 6 παρ. 20 Ν.3029/02, καταργούμενου του άρθρου 180Ζ Ν.4261/14».

Σεμινάριο για τις τροποποιήσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε **στις 22 Ιουνίου 2016**, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. ενημερωτικό σεμινάριο για τους Πειραιώτες δικηγόρους με θέμα: **Οι τροποποιήσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με το Ν. 4335/2015. Η αίθουσα** ήταν κατάμεστη από δικηγόρους που προσήλθαν στην εν λόγω ομιλία αλλά και να υποβάλλουν στον ομιλητή αρκετές ερωτήσεις και διευκρινήσεις.

Ομιλητής ήταν ο κ. Νικόλαος Κατηφόρης, Επ.Καθηγητής της Νομικής Σχολής ΕΚΠΑ, Δικηγόρος, ο δε πρόεδρος του ΔΣΠ κ. Γιώργος Σταματογιάννης ήταν και ο συντονιστής της συζήτησης.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ

Εξελίσξεις στις δράσεις της εθελοντικής ομάδας του ΔΣΠ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, από 18-3-2016 εκτός από τη συνεισφορά του σε συγκεκριμένα είδη που υποδείχθηκαν από τους αρμόδιους φορείς, πρωτοστάτησε, οργανώνοντας μια ομάδα εθελοντών δικηγόρων για την αντιμετώπιση της προσφυγικής και μεταναστευτικής κρίσης.

Οι δράσεις της εθελοντικής ομάδας γίνονταν καθημερινά πλην της Κυριακής από τις 15:30 έως 17:30 σε «κοντέινερ» στην πύλη Ε1 στο λιμάνι. Συγκεκριμένα η ομάδα εθελοντών δικηγόρων παρείχε:

Νομικές πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία αίτησης ασύλου (διαδικασία ραντεβού μέσω skype, ενημέρωση τοποθεσίας υπηρεσίας ασύλου, απαιτούμενα δικαιολογητικά, ανανεώσεις υπηρεσιακών δελτίων κλπ).

Προστασία και καθοδήγηση ασυνόδευτων ανηλίκων.

Πληροφοριακά δελτία ενημέρωσης των δικαιωμάτων αλλά και των υποχρεώσεων των

προσφύγων/ μεταναστών.

Προσωπικές συνεντεύξεις με τους πρόσφυγες/ μετανάστες, για τη διευκόλυνση και άμεση αντιμετώπιση προβλημάτων.

Καθοδήγηση και ενημέρωση για τους χώρους κράτησης.

Έλεγχο και τήρηση νομιμότητας των διαδικασιών καταγραφής από τις οργανώσεις που δραστηριοποιήθηκαν στο λιμάνι, αλλά και των συνθηκών υγιεινής.

Προσφορά ρούχων, τροφών, παιχνιδιών.

Δύο μήνες μετά οι εναπομείναντες πρόσφυγες/μετανάστες, οδηγούνται κατά σειρά προτεραιότητας στα κέντρα φιλοξενίας ή στις χώρες μετεγκατάστασης βάσει της συμφωνίας της 3ης Σεπτεμβρίου 2015, αλλά και της από 20/3/2016 συμφωνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Τουρκία. Μετά ταύτα κρίνεται ότι πρέπει να σταματήσει η εθελοντική μας δράση, με την ευχή για μια καλύτερη ζωή αυτών των ανθρώπων.

Παραμένουμε όμως στο πλευρό των προσφύγων/ μεταναστών όπως επιτάσσει ο θεσμικός μας ρόλος, ώστε: α) να επιβλέπουμε τις συνθήκες κάτω από τις οποίες διενεργούνται οι διαδικασίες αξιολόγησης αιτήσεων παροχής ασύλου, β) προστατεύοντας αυτούς τους ανθρώπους από τα κυκλώματα λαθρεμπορίας, γ) διασφαλίζοντας την υγιά και ορθή διαβίωση στα κέντρα κράτησης, δ) διασφαλίζοντας τα ανθρώπινα τους δικαιώματα. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά προτίθεται να συνεργαστεί με την Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε. πάντα στην κατεύθυνση αξιοπρεπούς ζωής των προσφύγων/μεταναστών και πέρα από οποιαδήποτε σκοπιμότητα ή όφελος.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Π.
Γιώργος Σταματογιάννης

Ο Δήμος Πειραιά και το Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών τίμησε τον ΔΣΠ για την εθελοντική του προσφορά στην προσφυγική κρίση στο λιμάνι του Πειραιά

Ο Δήμος Πειραιά και το Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών, πραγματοποίησαν εκδήλωση για να τιμήσουν την εθελοντική προσφορά φορέων κλπ στην αντιμετώπιση της έκτακτης προσφυγικής κρίσης στο λιμάνι του Πειραιά. Η εκδήλωση έγινε την Πέμπτη 23 Ιουνίου 2016, στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου Πειραιά. Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ κ. Γιώργος Σταματογιάννης παρέλαβε τον έπαινο από τον Δήμαρχο Πειραιά κ. Γιάννη Μώραλη και αναφέρθηκε στην δράση του ΔΣΠ στο λιμάνι του Πειραιά και την εθελοντική προσφορά των μελών του στο πρόβλημα των προσφύγων.

Στιγμιότυπα από την παραλαβή του επαίνου από τον Πρόεδρο του ΔΣΠ κ. Γιώργου Σταματογιάννη παρουσία του Δημάρχου Πειραιά

Ο ΔΣΠ για τη μείωση της εισφοράς 2016

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά μειώθηκε κατά ποσοστό 20% η συνδρομή των μελών του για το έτος 2016.

Όσοι συνάδελφοι έχουν ήδη καταβάλει τη συνδρομή του έτους 2016, η διαφορά που προκύπτει θα συμψηφιστεί στη συνδρομή του έτους 2017, κατόπιν δηλώσεώς τους.

Επίσης, όσοι συνάδελφοι επιθυμούν, μπορούν να καταβάλουν τη συνδρομή του έτους 2016 χωρίς την έκπτωση.

Νέο προεδρείο στην Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων

Στις 10/6/2016 συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο διοικητικό συμβούλιο της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, που προέκυψε από τις πρόσφατες αρχαιρεσίες.

Στο νέο προεδρείο δεν συμμετέχει κανείς από την πλευρά της πλειοψηφίας του τέως διοικητικού συμβουλίου.

Ειδικότερα, το νέο προεδρείο της ΕΔΕ συγκροτείται ως εξής:

Πρόεδρος, Χριστόφορος Σεβαστίδης.

Α' αντιπρόεδρος, Παναγιώτης Λυμπερόπουλος.

Β' αντιπρόεδρος, Βαρβάρα Πάπαρη.

Γενικός γραμματέας, Νικόλαος Σαλάτας.

Αναπληρωτής γενικός γραμματέας, Δημήτριος Φούκας.

Υπεύθυνη οικονομικής διαχείρισης (ταμίας), Αγγελική Δεμέστιχα.

Αναπληρώτρια υπεύθυνη οικονομικής διαχείρισης Ακριβή Ερμίδου. Καθήκοντα υπευθύνου Τύπου αναλαμβάνει ο Χάραλαμπος Σεβαστίδης, αδελφός του προέδρου της Ένωσης.

Σύμφωνο συμβίωσης και θεσμοί του Οικογενειακού Δικαίου

Πραγματοποιήθηκε στις 26 Μαΐου 2016 στο Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά, ενδιαφέρουσα επιστημονική συζήτηση για τις πρόσφατες νέες ρυθμίσεις που εισάγονται με το ν. 4356/2015 για το σύμφωνο συμβίωσης, καθώς και για τις ιδιαιτερότητες των εν λόγω διατάξεων τις οποίες ανέλυσε η κ. **Κατερίνα Φουντεδάκη, Καθηγήτρια Αστικού Δικαίου της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, μέλος της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του νόμου για το σύμφωνο συμβίωσης.**

Ο κ. Γιαννίκος Πιτσιρίκος, Διδάκτωρ της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, δικηγόρος, μίλησε για τις συνθήκες που είχαν διαμορφωθεί στην ελληνική κοινωνία από τον προγενέστερο ν. 3719/2008 για το σύμφωνο συμβίωσης, που οδήγησαν την πολιτεία στη θέσπιση των νέων διατάξεων.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου, Γιώργος Σταματογιάννης, προλογίζοντας την εκδήλωση αναφέρθηκε στις νέες ρυθμίσεις και το κοινωνικό τους έρεισμα.

Ακολούθησε μια ενημερωτική συζήτηση σχετικά με τα πρακτικά κυρίως ζητήματα που προκύπτουν από τις ρυθμίσεις του νέου νόμου.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους, εκτός των δικηγόρων και άλλοι εκπρόσωποι κοινωνικών και επιστημονικών φορέων της πόλης.

Πόλος έλξης η έκθεση «Στην Επιφάνεια» στον νέο εκθεσιακό χώρο του Πειραιά «Ξυλαποθήκη»

Πόλος έλξης για δημότες, επισκέπτες της πόλης και τουρίστες, είναι η έκθεση «Στην Επιφάνεια», η οποία φιλοξενείται στον νέο εκθεσιακό χώρο του Πειραιά «Ξυλαποθήκη».

Περιλαμβάνει τα σπάνια ευρήματα που έφερε στο φως η αρχαιολογική έρευνα, στο κατασκευαστικό έργο της επέκτασης του Μετρό στον Πειραιά. Περιέχει επίσης, φωτογραφίες και βίντεο από τις διαδικασίες οι οποίες εξελίσσονται παράλληλα, σε διαφορετικά σημεία του έργου, υπόγεια και πίσω από εργαζιακές περιφράξεις.

Την ενδιαφέρουσα έκθεση, διοργανώνει η Εφορεία Αρχαιοτήτων Δυτικής Αττικής, Πειραιώς και Νήσων, σε συνεργασία με την Αττικό Μετρό Α.Ε.

Υπενθυμίζεται ότι την έκθεση εγκαινίασε ο Δήμαρχος Πειραιά κ. Γιάννης Μώραλης, τονίζοντας μεταξύ άλλων πως ενισχύει και ενδυναμώνει το πολιτιστικό προφίλ της πόλης.

Η έκθεση θα παραμείνει ανοιχτή μέχρι την ολοκλήρωση των εργασιών επέκτασης του Μετρό στον Πειραιά.

Εκθεσιακός χώρος Ξυλαποθήκη (34ου Συντάγματος & Πύλης 8, Πειραιάς).

Ημέρες και ώρες επισκέψεων: Δευτέρα, Τετάρτη, Σάββατο και Κυριακή 9.00- 17.00, Πέμπτη και Παρασκευή 12.00- 20.00.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.

Το Ειρηνοδικείο Καλαυρίας (Πόρου)

23

της Σταυρούλας Σαλπέα

δικηγόρου Πειραιά

Το 1829 υπήρχε στον Πόρο Ειρηνοδικείο. Ήταν το πρώτο Ειρηνοδικείο της Ελληνικής Επικράτειας. Άλλωστε, δεν είναι τυχαίο, καθώς η πραγματική έννοια της δικαιοσύνης ξεκίνησε από την Τροιζηνία, από τον Πιτθέα, το θεμελιωτή της δικαιοσύνης, τον πρωτοπόρο της ρητορικής τέχνης, ο οποίος διατύπωσε τη ρήση: *Μηδενί δίκην δικάσης, πρίν άμφοϊν μϋθον άκούσης (Να μην κρίνεις προτού ακούσεις τα επιχειρήματα και των δύο πλευρών)*

Η σημασία της είναι πάρα πολύ μεγάλη, διότι σε κείνα τα χρόνια (1240 π. Χ.) επικρατούσε το δίκαιο του ισχυρότερου.

Με το ψήφισμα αρ. 8.268 στις 15 Δεκεμβρίου 1828 της Κυβέρνησης Καποδίστρια, που υπογράφεται από τον ίδιο τον Κυβερνήτη και το Γραμματέα της Επικρατείας, Σπ. Τρικούπη, ιδρύονται τα Δικαστήρια και καθορίζονται τα καθήκοντα των Ειρηνοδικών (Γ.Ε.Ε., Αρ. 95, έτος Γ', στις 10 Δεκεμβρίου 1829).

Μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1970, οι υποθέσεις Πόρου και Σπετσών εκδικάζονταν από τον Ειρηνοδική Αίγινας. Με απόφαση του Ειρηνοδίκη, που βασίστηκε σε ετήσια στατιστικά στοιχεία των εκδικαζομένων υποθέσεων, κρίθηκε σκόπιμο να απεξαρτηθεί το Ειρηνοδικείο Πόρου και Σπετσών από εκείνο της Αίγινας, όχι όμως και το Ειρηνοδικείο Ύδρας, το οποίο δεν πληρούσε τα απαραίτητα στατιστικά στοιχεία.

Έτσι, γύρω στα μέσα της δεκαετίας του 1970, έγινε η επανασύσταση των Ειρηνοδικείων Πόρου και Σπετσών και απεστάλησαν πίσω στα νησιά τα αρχεία τους, ενώ το αρχείο Ύδρας παρέμεινε στην Αίγινα. Μεγάλο, όμως, τμήμα των αρχείων των δύο νησιών παρέμεινε στο αρχείο Ειρηνοδικείου Αίγινας εκ παραδρομής.

Πρώτος Ειρηνοδίκης Πόρου ήταν ο Ν. Φλογαΐτης.

Το 1872 Ειρηνοδίκης Πόρου ήταν ο Βασίλειος Παπαχατζής.

Το 1887 Ειρηνοδίκης Πόρου ήταν ο Σαράντος Φαλτήρας που έκανε και χρέη συμβολαιογράφου.

Υπήρχε και 1 αναφορογράφος.

Από το 1930 και για πολλά χρόνια Ειρηνοδίκης ήταν ο Παν. Αθανασούλης.

Σήμερα, το Ειρηνοδικείο Καλαυρίας στεγάζεται σε δημοτικό κτήριο στην παραλία του νησιού και καλύπτει ένα ευρύ φάσμα εργασιών, συμπεριλαμβανομένων πταισμάτων, προανακρίσεων, διαταγών πληρωμής, πολιτικών δικαστηρίων, πλειστηριασμών και ενόρκων βεβαιώσεων και απευθύνεται στους κατοίκους της ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής των δήμων Πόρου και Τροιζηνίας – Μεθάνων.

Επίσκεψη της Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Μαδρίτης στο ΔΣΠ

Τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά επισκέφτηκαν η κ. **Sonia Gumpert** Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου ΜΑΔΡΙΤΗΣ και ο κ. **José Ramón Antón Boix** Πρόεδρος της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Δ.Σ.ΜΑΔΡΙΤΗΣ και μέλος της επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων FBE. Τους επισκέπτες καλωσόρισε ο Πρόεδρος κ. Γιώργος Σταματογιάννης και τους πρόσφερε εθι-

μοτυπικά δώρα. Εν συνεχεία οι επισκέπτες αναχώρησαν για την Πύλη E-1 του λιμανιού του Πειραιά προκειμένου να έχουν προσωπική αντίληψη της διαμορφωθείσας κατάστασης των εναπομεινάντων προσφύγων – μεταναστών.

Παρευρίσκοντο η Αντιπρόεδρος κ. Μαίρη Φλωροπούλου-Μακρή και η κ. Παναγιώτα Μπουρλετίδου, μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ.

Στιγμιότυπα από την επίσκεψη

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Στη Ράλλειο τα Δικαστήρια του Πειραιά-Μετεγκατάσταση-Χρηματοδότηση

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Πειραιάς, 11 Ιουλίου 2016

Για την οριστικοποίηση της μετεγκατάστασης του νέου Δικαστικού Μεγάρου στο χώρο της πρώην Ραλλείου Σχολής και ειδικότερα για τον τρόπο χρηματοδότησης της ανακατασκευής του, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 7 Ιουλίου 2016, με πρόσκληση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Προέδρου του ΤΑΧΔΙΚ, Κωνσταντίνου Κοσμάτου, συνάντηση με τον Δήμαρχο Πειραιά, Γιάννη Μώραλη, τον Αντιπεριφερειάρχη, Γιώργο Γαβρίλη, τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, Γιώργο Σταματογιάννη, τους προϊσταμένους των Δικαστηρίων Πειραιά, εκπροσώπους των δικαστικών υπαλλήλων, τεχνικούς συμβούλους, εκπροσώπους και μέλη των Δ.Σ. του ΤΑΧΔΙΚ και ΚΤ.ΥΠ. Α.Ε.

Από τις τοποθετήσεις όλων των εκπροσώπων κατέστη φανερή η βούληση να προχωρήσει το ταχύ-

τερο η συμφωνία για τους ειδικούς όρους παραχώρησης της χρήσης του κτιρίου από το Δήμο Πειραιά στο ΤΑΧΔΙΚ, και η ανάληψη της κατασκευής του έργου από τις Κτιριακές Υποδομές (ΚΤΥΠ ΑΕ) του Υπουργείου Μεταφορών και Δικτύων που είναι ο αρμόδιος κατασκευαστικός φορέας του Ελληνικού Δημοσίου για δικαστικά κτίρια.

Στην κατεύθυνση αυτή δημιουργείται άμεσα, από τους εμπλεκόμενους φορείς, ομάδα εργασίας για την προώθηση του έργου.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά παρακολουθεί τις εξελίξεις και παρεμβαίνει υποβοηθητικά αλλά και αποφασιστικά, έως ότου εκπληρωθεί το όνειρο των Δικηγόρων αλλά και των πολιτών του Πειραιά για ένα δικαστικό μέγαρο αντάξιο της πόλης και της Δικαιοσύνης.

Γιώργος Σταματογιάννης
Πρόεδρος Δ.Σ.Π.

της Μαρίας Φλωροπούλου- Μακρή
Αντιπροέδρου ΔΣΠ
Μέλος της Ελληνικής Αντιπροσωπείας CCBE

Στη Βιέννη από 20 έως 23 Ιουνίου 2016 έλαβε χώρα το **Πανευρωπαϊκό Συνέδριο για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα ("FUNDAMENTAL RIGHTS FORUM")** που διοργανώθηκε από την Υπηρεσία Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συμμετείχαν άνω των 700 συνέδρων (νομικοί, δικαστές, πανεπιστημιακοί, υπερασπιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εκπρόσωποι ΜΚΟ κ.α.) με σκοπό να συσχεφθούν και συνεργαστούν για μία αλλαγή στην Ευρώπη, για μία καλύτερη Ευρώπη στο πεδίο των δικαιωμάτων του ανθρώπου, της υπερασπίσεως, της ενσωμάτωσης των προσφύγων και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Το Συνέδριο τελούσε υπό την αιγίδα της Α.Ε. του Προέδρου της Αυστρίας Dr. Heinz Fischer ενώ στην διοργάνωση συμμετείχαν εκπρόσωποι της Προεδρείας της Ε.Ε., του Ευρωκοινοβουλίου και της Επιτροπής Ε.Ε. καθώς και της Αρμοστίας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Ο.Η.Ε. και του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Το CCBE (Συμβούλιο Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρώπης) εκπροσωπήθηκε από τον τ. Πρόεδρο του κ. Ευάγγελο Τσουρούλη, ο οποίος ανέπτυξε το έργο του CCBE στο θέμα «μεταναστευτικό/προσφυγικό», με έμφαση στην προσφορά πολύτιμων υπηρεσιών από Έλληνες Δικηγόρους αλλά και ικανού αριθμού Ευρωπαίων δικηγόρων (με πρωτοβουλία και επίβλεψη των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Λέσβου αλλά και της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος και της ειδικής επιτροπής του CCBE) για την στήριξη και νομική βοήθεια σε χιλιάδες πρόσφυγες (σήμερα υπολογίζονται σε 65.000) που βρίσκονται, σιτίζονται και περιθάλπονται στην, αντιμέτωπη με μία απερίγραπτη οικονομική κρίση, Ελλάδα, ενώ τα περισσότερα κράτη-μέλη της πολιτισμένης και δημοκρατικής Ευρωπαϊκής Ένωσης δίνουν εξετάσεις ανθρωπιάς κτίζοντας φράκτες (ένα νέο τείχος «μίσους») στα σύνορά τους.

Επίσης, ο τ. Πρόεδρος έκανε αναφορά στις ενέργειες για συνεργασία του CCBE με τον Αμερικανικό Δικηγορικό Σύλλογο (ABA) αλλά και με τον Γερμανικό Δικηγορικό Σύλλογο (DAV) για την εξυπηρέτηση των προσφύγων και την στήριξη του

έργου των Ελλήνων και Ευρωπαίων Δικηγόρων που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στα διάφορα "hot spots".

Η γενική θέση των συνέδρων, που πράγματι εντυπωσιάστηκαν με την προσφορά της μικρής Ελλάδας, ήταν υπέρ των Ελληνικών απόψεων και ενεργειών, αφού μάλιστα ένα από τα βασικά συνθήματα του συνεδρίου ήταν η «ενσωμάτωση» (**inclusion**) προσφύγων σε όλα τα κράτη της Ευρώπης όχι μόνο από την ανθρωπιστική σκοπιά αλλά και σαν μία λύση του δημογραφικού προβλήματος, που είναι πανευρωπαϊκό, καθώς και αποφυγής προβλημάτων ασφαλείας και συγκρούσεων που μπορούν να δημιουργηθούν με την ανέλεγκτη συγκέντρωση απελπισμένων ατόμων σε μία μόνο περιοχή/κράτος.

Αξιόλογη και εντυπωσιακή ήταν η συμμετοχή Ελλήνων σ' αυτό του ιδιαίτερου ενδιαφέροντος Συνεδρίου: Η Πρέσβειρα της Ελλάδος στη Βιέννη κα Χρ. Αλιφέρη, ο εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στη Ε.Ε. Παν. Αιμιλιανός Μπογιάννος, η καθηγ. Αικ. Ευσταθίου-Σελάχα (ΜΚΟ «Αγκαλιά» - η οποία ανέπτυξε το έργο των εθελοντών στη Λέσβο) και πολλοί άλλοι από Ελλάδα και Κύπρο αλλά και από Υπηρεσίες και Επιτροπές της Ε.Ε., ενώ ο κ. Δ. Αβραμόπουλος, Επίτροπος Ε.Ε. για Μετανάστευση, Εσωτερικών και Ιθαγένειας απέστειλε βιντεοσκοπημένο μήνυμα προς τους συνέδρους. Τέλος ο κ. Σταύρος Λαμπρινίδης, Ειδικός Εκπρόσωπος της ΕΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα έκλεισε τις εργασίες του Συνεδρίου με ένα ενθουσιώδη και γεμάτο πάθος και συγκίνηση λόγο, που γέμισε με υπερηφάνεια τους Έλληνες συνέδρους αλλά και κάθε πολιτισμένο Ευρωπαϊό πολίτη που συμμετείχε στο Συνέδριο.

Στο πλαίσιο του Συνεδρίου έγινε επίσης τελετή για την παρουσίαση Βιβλίου/Οδηγού για το Ευρωπαϊκό Δίκαιο που αφορά την Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη, που εξέδωσε η Υπηρεσία ΕΕ για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα και το οποίο σύντομα θα κυκλοφορήσει σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ. Ειδικό χαιρετισμό και συγχαρητήρια προς τους εκδότες εξέφρασε για λογαριασμό του CCBE ο εκπρόσωπός του, τ. Πρόεδρος του CCBE κ. Ε. Τσουρούλης.

Στοιχεία επικοινωνίας με το Σύλλογο

Facebook:

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

Email: snadpeir@gmail.com

Απόστολος Κόντος,
Πρόεδρος Σ.Ν.Α.Δ.Π.

Συχνά βιαζόμαστε να δώσουμε τις απαντήσεις που θέλουμε, χωρίς να προβληματιζόμαστε για το κατά πόσον θέτουμε τις σωστές ερωτήσεις, αποφεύγοντας να εν τέλει κάνουμε την αυτοκριτική μας.

Έπρεπε το δικηγορικό σώμα να αντιδράσει κατά του νομοσχεδίου- λαιμητόμο για το ασφαλιστικό;

Ορθώς το δικηγορικό σώμα αντέδρασε σύσσωμο ενάντια σ' ένα νόμο που ξεχαρβαλώνει κάθε έννοια κοινωνικής ασφάλισης, καταρρακώνει κάθε έννοια συνταξιοδοτικού δικαιώματος και λειτουργεί σαν ταφόπλακα στην βιωσιμότητα του ίδιου του επαγγέλματος.

Το νομοσχέδιο αποτελεί απλώς την τερατώδη επιλογή μιας ευφάνταστης κυβέρνησης ή επακούθημα μιας συγκεκριμένης πολιτικής;

Το νομοσχέδιο αυτό ήρθε σα συνέχεια μιας σειράς νομοθετημάτων που έβαλαν ευθέως κατά του δικηγορικού επαγγέλματός μας και της κοινωνίας στο σύνολο της. Η επιβολή του Φ.Π.Α., η φορολόγηση από το πρώτο ευρώ, η προκαταβολή του φόρου, η κατάργηση του αφορολογήτου μας και η αύξηση του κόστους απονομής της Δικαιοσύνης

για το πολίτη έχουν οδηγήσει την πλειοψηφία του δικηγορικού σώματος με το ένα πόδι έξω από το επάγγελμα. Η πολιτική αυτή έχει όνομα και υπευθύνους. Οφείλουμε να την αναζητήσουμε σε όλες τις κυβερνήσεις μέχρι σήμερα, σε ιδεολογήματα περί αποδοχής των πραγμάτων ως έχουν με την πρόφαση μάλιστα του αναγκαίου κακού και φυσικά στις επιταγές των Ευρωπαίων «φίλων» και δανειστών μας.

Το δικηγορικό σώμα φάνηκε αντάξιο του ρόλου του; Βγήκανε εκείνα τα συμπεράσματα που συνοδεύουν μια τέτοιου μεγέθους κινητοποίηση;

Αξίζουν συγχαρητήρια σε κάθε συνάδελφο που σε εξουθενωτικές συνθήκες δίνει με αξιοπρέπεια τον αγώνα του. Παρά τις αδυναμίες, ας μην παραγνωρίσουμε πως ο Δικηγορικός μας Σύλλογος ήταν παρών στις εξελίξεις, συγκαλεί γενικές συνελεύσεις και σ' αντίθεση με άλλους Συλλόγους δε διστάζει να συνεχίσει σε δυναμική κατεύθυνση. Η αυτοκριτική ωστόσο είναι απαραίτητη και πρέπει να γίνει σε βάθος.

Απεδείχθη πως η στάση μας σε αρκετά ζητήματα δε συνοδεύτηκε από την ωριμότητα που απαιτεί η υψηλή κοινωνική εμπειρία που διέπει το

επάγγελμα μα και η θεωρητική μας κατάρτιση ως επιστήμονες. Ας κάνουμε μια σταχυολόγηση.

Ο αρχικός αγωνιστικός ενθουσιασμός για συμμετοχή σε κινητοποιήσεις - δυσανάλογος σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν - εύκολα μετατράπηκε σε απογοήτευση για ένα μεγάλος μέρος του σώματος.

Η όποια απογοήτευση δε συνοδεύτηκε από παραγωγική κριτική στις γενικές συνελεύσεις καθώς ο αριθμός των παριστάμενων σε αυτές ήταν, συγκριτικά με τις συνθήκες που τις γέννησαν, κατώτερος των απαιτήσεων.

Συσσωρεύσαμε την κριτική μας στην παρούσα κυβέρνηση προσωποποιώντας ακόμη και τη συνθηματολογία μας στον «κομπιευόμενο» κ. υπουργό, δίχως να αναδείξουμε τους διαχρονικούς υπευθύνους κατονομάζοντας την πολιτική που μας έφερε στη σημερινή κατάσταση.

Η διαμόρφωση των στόχων πάλης μας δεν ανέδειξε το ζήτημα στην πραγματική του διάσταση. Βιαστήκαμε να αναγάγουμε το έλασσον, ήτοι τη μορφή της πάλης (αποχή) σε μείζον. Το πραγματικά μείζον, δεν μπορεί να είναι άλλο από τους στόχους και τα αιτήματα που καλύπτει τις ανάγκες μας και απαιτούν πρώτα από τους εαυτούς μας να παλέψαμε γι' αυτά. Ας αναλογιστούμε πως φτάσαμε στο σημείο να θυσιάζουμε την επιβίωση μας και την επαγγελματική μας ύπαρξη, διεκδικώντας τροπολογίες που επί της ουσίας δεν έρχονται να λύσουν τίποτα από κύρια προβλήματα που μας οδηγούν στην εξαθλίωση.

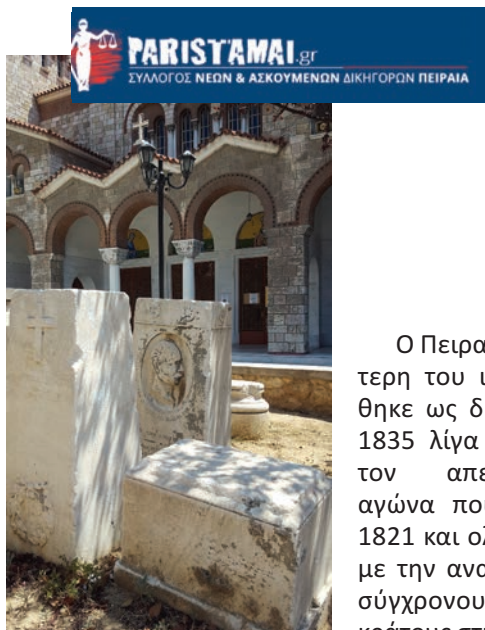
Αυτή η πρακτική που σε μεγάλο βαθμό οδήγησε και σε έναν αυτοεγκλωβισμό, με την συνέχιση ή όχι της αποχής να μονοπωλεί το ενδιαφέρον του σώματος απαξιώνοντας την λειτουργία των συνελεύσεων. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να γίνουμε θεατές σε μια σειρά από αντιφάσεις. Δεν έλειψαν στιγμές πόλωσης με μέρος των συναδέλφων να γίνονται εν μία νυκτί υπερασπιστές της κυβερνητικής πολιτικής που οι ίδιοι παλαιότερα καταριόνταν μετά βδελυγμίας,

την ίδια στιγμή που συνάδελφοι παρουσιάζονταν ως παρτιζάνοι απέναντι σε μια πολιτική που ίδιοι με θέρμη υπερασπίζονταν μέχρι χθες.

Τι μέλλει γενέσθαι; Η ευθύνη των νέων και ασκούμενων συναδέλφων;

Ο δρόμος που καλούμαστε να ακολουθήσουμε δεν είναι εύκολος. Ας διαχωρίσουμε την αυτοκριτική από την απομόνωση. Απέναντι σε μηδενιστικές κριτικές ας αντιτάξουμε τη συμμετοχή στις συλλογικές διαδικασίες του Συλλόγου μας. Η συμμετοχή στις γενικές συνελεύσεις είναι εκείνη που θα αναδείξει τα πραγματικά προβλήματα που βιώνουμε ως δικηγόροι ενώ η συδιαμόρφωση από εμάς τους ίδιους των στόχων πάλης θα νομιμοποιούν στη συνείδηση μας την εφαρμογή των μέσων που οι ίδιοι έχουμε επιλέξει για την επίτευξή τους. Αντί να περισσεύουν φωνές και τακτικισμοί για κυβερνητικά ή αντικυβερνητικά μικροκομματικά οφέλη, να ενώσουμε τις φωνές για μια κοινωνική ασφάλιση που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας σε υγεία, αξιοπρεπή σύνταξη, να προστατέψουμε κάθε συνάδελφο μας από τα κατασχετήρια του ΚΕΑΟ, την περιουσία του πολίτη από πλειστηριασμούς τραπεζών, να συμπλεύσουμε με τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες βάζοντας φράγματα πρώτα απ' όλα σε εκείνες τις πολιτικές που μας θέλουν ομήρους και κομπάρσους στην ίδια μας τη ζωή. Ας μη λησμονούμε τον ποιητή, «..Το μέλλον δε θα 'ρθεί από μονάχο του έτσι νετο σκετο αν δεν πάρουμε μέτρα κι εμείς..»

Αναδρομή στα πρώτα Νεκροταφεία του Πειραιά

του **Διονυσή Πλέσσα**
Δικηγόρου Πειραιά

Ο Πειραιάς στην νεώτερη του ιστορία ιδρύθηκε ως δήμος το έτος 1835 λίγα χρόνια μετά τον απελευθερωτικό αγώνα που ξεκίνησε το 1821 και ολοκληρώθηκε με την αναγνώριση του σύγχρονου Ελληνικού κράτους στις 3 Φεβρουαρίου 1830. Δηλαδή μέσα

σε 5 περίπου χρόνια η περιοχή του Πειραιά από τους λιγοστούς κατοίκους επί τουρκοκρατίας¹ κατάφερε ο Πειραιάς, χάρη στον εσωτερικό εμποτισμό από νησιώτες, πελοποννήσιους και κρήτες, να έχει ικανό αριθμό ώστε να ζητήσει και να επιτύχει την σύσταση δημοτικής αρχής.

Ένα από τα πρώτα προβλήματα που έπρεπε να αντιμετωπίσει ο νεοσύστατος δήμος ήταν και αυτός της υγειονομικής ταφής των νεκρών. Ο πρώτος δήμαρχος της πόλης, κος Κυριάκος Σερφιώτης επέλεξε σαν καταλληλότερο αυτό της περιοχής του Αγίου Διονυσίου, μια περιοχή που βρισκόταν στις παρυφές της πόλης, σε αρκετά ικανή απόσταση από το κέντρο και κοντά στην τότε ακατοίκητη περιοχή των Βούρλων². Έτσι προχώρησε στην ανακαίνιση του ναΐσκου αφιερωμένου στον Άγιο Διονύσιο και στο να ορίσει την περιοχή ως δημοτικό νεκροταφείο, χωρίς όμως να προχωρήσει σε ακριβή οριοθέτηση αυτού. Το 1844 το Δημοτικό Συμβούλιο προχώρησε στην χωροταξική διευθέτηση του χώρου (μια έκταση λίγο μικρότερη των 5 στρεμμάτων), την χάραξη εσωτερικών τομέων και την περιτείχιση του νεκροταφείου. Μάλιστα το 1846 λαμβάνει απόφαση ο δήμος να διανοιχτεί οδός που θα ενώνει το κέντρο της πόλης με το νε-

κροταφείο στον Άγιο Διονύσιο, μια οδό που θα περιλάμβανε και λιθόχτιστη γέφυρα. Η οδός αυτή ολοκληρώνεται σχετικά γρήγορα πλην όμως λόγω της μορφολογίας του εδάφους και τους χείμαρρους που μετά από βροχοπτώσεις φούσκωναν χρήζει σχεδόν κάθε έτος επισκευής και συντήρησής³.

Η συνεχόμενη και ραγδαία πληθυσμιακή αύξηση της πόλης δημιούργησε ήδη από το 1851 (μόλις 16 χρόνια από την ίδρυση της πόλεως) την ανάγκη επέκτασης των ορίων του νεκροταφείου όπως και συνέβη αρχικά κατά 80μ. στην βόρεια και νότια πλευρά των αρχικών ορίων. Πέντε χρόνια αργότερα, κατά την διάρκεια της επιδημίας χολέρας (1856⁴) η ανάγκη επέκτασης γίνεται ακόμη πιο επιτακτική καθώς το οριοθετημένο νεκροταφείο δεν μπορούσε να αντεπεξέλθει στις ανάγκες της πόλης (παρόλο που τα στρατεύματα κατοχής είχαν τους δικούς τους χώρους υγειονομικής ταφής⁵).

Αυτή η συνεχόμενη ανάγκη επέκτασης του νεκροταφείου του Αγ. Διονυσίου σε συνδυασμό με την μορφολογία του εδάφους που δημιουργούσαν αυξημένες υποχρεώσεις συντήρησης έκαναν γρήγορα αντιληπτό στην δημοτική αρχή ότι ο χώρος που είχε επιλεχθεί το 1835 δεν ήταν τελικά ο καταλληλότερος για τις ανάγκες της πόλης και γρήγορα θα έπρεπε να βρεθεί καταλληλότερος χώρος. Σε αυτή την απόφαση συνέτειναν, (α) οι εκτεταμένες καταστροφές που υπέστη ο μαντρότοιχος του νεκροταφείου το 1857 και που οδήγησαν τις δημοτικές αρχές στην εκ νέου επισκευή και ανέγερση περιμετρικού τοιχίου (με σημαντικό οικονομικό κόστος για την εποχή⁶) και (β) οι μεγάλες καταστροφές της νύχτας της 14ης Νοεμβρίου 1896⁷ όπου το νεκροταφείο του Αγ. Διονυσίου υπέστη εκτετα-

1. Ουσιαστικά ο τούρκος τελώνης, οι μοναχοί του Αγίου Σπυρίδωνα και ελάχιστοι κάτοικοι

2. Σημερινή Δραπετσώνα

3. Μια πιο οριστική λύση δίνεται από εργασίες που πραγματοποίησαν τα αγγλογαλλικά στρατεύματα κατοχής την περίοδο 1854-1857.

4. Επιδημία η οποία ξεκίνησε από τα αγγλογαλλικά στρατεύματα κατοχής αλλά επεκτάθηκε γρήγορα και με μεγάλη θνησιμότητα στην περιοχή της Αττικής (κυρίως γύρω από τον Πειραιά) και που ονομάστηκε “Ξένη”.

5. Γνωστότερο όλων ίσως αυτό που ονομάζεται το “Μνήμα του Γάλλου” μια περιοχή περίπου από την οδό Τζαβέλλα έως τις γραμμές του ΗΣΑΠ στο Ν. Φάληρο.

6. Ρευστοποίηση του κληροδοτήματος Καλογερόπουλου (50 στρέμματα στην περιοχή του Άργους).

7. Η βροχόπτωση της μέρας εκείνης είχε σαν αποτέλεσμα τον θάνατο 60 κατοίκων, σε καταστροφές οικιών, την διακοπή της τηλεγραφικής σύνδεσης Αθηνών – Πειραιώς, την διακοπή των δρομολογίων του σιδηροδρόμου και των λεωφορείων μεταξύ Αθήνας και Πειραιά και εν τέλει και του ηλεκτροφωτισμού της πόλεως.

μένες καταστροφές τόσο στον μαντρότοιχο του όσο και στα μνήματα καθώς λόγω της σφοδρότατης νεροποντής οι γειτονικοί χείμαρροι υπερχειλίσαν και πλημμύρισαν το νεκροταφείο. Οι τελευταίες μάλιστα καταστροφές οδήγησαν τον Δήμαρχο Πειραιά στην απόφαση να επιταχύνει τις διαδικασίες μετακόμισης του δημοτικού νεκροταφείου από τον Αγ. Διονύσιο, σε έκταση 49 περίπου στρεμμάτων που είχε αγοραστεί από τον Δήμο (το 1889) από τον

κο Μιχαήλ Σιμόπουλο στην περιοχή Ευγένεια. Οι εργασίες για την οριοθέτηση, περίφραξη, χάραξη τμημάτων του “νέου” νεκροταφείου και διάνοιξη οδού που θα συνέδεε την πόλη με τον εν λόγω χώρο κράτησαν από το 1890 έως το 1904. Το ίδιο διάστημα εντός του χώρου προχωρά η ανέγερση Ιερού Ναού αφιερωμένου στην Ανάσταση του Σωτήρα που τελικά δίνει και την ονομασία στο δημοτικό νεκροταφείο αυτό δηλαδή της Αναστάσεως. Τα εγκαίνια του νεκροταφείου πραγματοποιούνται το 1904 ενώ η ανακομιδή των οστών και η μεταφορά τους από τον Άγιο Διονύσιο στην Ανάσταση διαρκεί 5 χρόνια και ολοκληρώνεται το 1909 οπότε και παύει η λειτουργία του νεκροταφείου του Αγίου Διονυσίου⁸.

Ειδική αναφορά θα πρέπει να γίνει στο γεγονός ότι ήδη από το 1851, εντός του νεκροταφείου του Αγ. Διονυσίου μικρό τμήμα αυτού είχε παραχωρηθεί προς τους “δυτικούς” κατοίκους της πόλης για τον ενταφιασμό τους.

Οι μουσουλμάνοι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής χρησιμοποιούσαν χώρους ταφής είτε εντός των ιδιοκτησιών τους (αν είχαν) είτε στην περιοχή της Παλαιάς Κοκκινιάς που από την τουρκοκρατία υπήρχε νεκροταφείο για τους Οθωμανούς ή/και

μουσουλμάνους κατοίκους των Αθηνών. Το 1859 το Οθωμανικό κράτος αιτείται επίσημα στην Ελληνική κυβέρνηση την παραχώρηση εκτάσεως για να χρησιμοποιηθεί ως χώρος ταφής. Στο αίτημά του αυτό βρίσκει συμπαράστατη στην δημοτική αρχή του Πειραιά⁹ και έτσι παραχωρείται έκταση 2,7 στρεμμάτων στην Παλαιά Κοκκινιά (στο τετράγωνο που καλύπτεται από τις οδούς Δομοκού – Καρδίτσης – Λέρου – Αγ. Αναργύρων). Το 1890 η κυριότητα του οικόπεδο του μουσουλμανικού νεκροταφείου μεταβιβάζεται στο Οθωμανικό Κράτος¹⁰ και θεωρείται πλέον τουρκικό έδαφος στο οποίο δεν επιτρέπεται η πρόσβαση στο κοινό. Ο συγκεκριμένος χώρος χρησιμοποιήθηκε ως χώρος ταφής στρατιωτών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που πέθαναν είτε κατά τους Βαλκανικούς πολέμους είτε κατά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο (κυρίως αιχμάλωτοι που πέθαναν κατά την αιχμαλωσία τους) με αποτέλεσμα η τουρκική κυβέρνηση να χαρακτηρίσει το συγκεκριμένο νεκροταφείο το 1954 ως στρατιωτικό νεκροταφείο πεσόντων¹¹ και τόπο

αναπαύσεως μαρτύρων. Λόγω του συγκεκριμένου χαρακτήρα του νεκροταφείου κάθε χρόνο πραγματοποιούνται καταθέσεις στεφάνων και τελετές απόδοσης τιμών ενώ ο χώρος αποτελεί αρμοδιότητα του εκάστοτε στρατιωτικού επιτετραμμένου της Τουρκικής Πρεσβείας. Εκτεταμένες εργασίες ανακατασκευής

πραγματοποιήθηκαν σταδιακά στον χώρο και δημιουργήθηκαν δώδεκα ταφικά μνημεία (καθώς οι περισσότεροι τάφοι δεν είχαν ονόματα ή άλλα αναγνωρίσιμα σημάδια) που αντιπροσωπεύουν το σύνολο των νεκρών που έχουν ταφεί εντός του συγκεκριμένου νεκροταφείου¹².

Τέλος ειδική μνεία θα πρέπει να γίνει σχετικά με το γεγονός ότι ειδικός χώρος ταφής έχει παραχωρηθεί (στην ΒΔ γωνία του νεκροταφείου) εντός του Γ' Νεκροταφείου Αθηνών για την εβραϊκή κοινότητα.

8. Μερικά μνήματα έχουν παραμείνει ακόμη και σήμερα στον περίβολο της εκκλησίας του Αγίου Διονυσίου.

9. Ίσως το αίτημα αυτό να έγινε αναγκαίο λόγω της επιδημίας χολέρας που είχε πλήξει την πόλη και που είχε δημιουργήσει φόβους για νέο ξέσπασμα από την μη υγιεινολογική ταφή των νεκρών.

10. Μάλλον μετά από ενέργειες της Βασίλισσας Όλγας.

11. Pire Türk Şehitliği.

12. Πληροφορίες αναφέρουν ότι ο τελευταίος μουσουλμάνος που τάφηκε στο νεκροταφείο ήταν κατά το έτος 1951.

Για τον «Αύγουστο Οίνο» της Ιωάννας Θεοδωράτου στον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά

Παρουσίαση βιβλίου με τίτλο «Αύγουστος Οίνος» της **Ιωάννας Θεοδωράτου** πραγματοποιήθηκε στον δικηγορικό σύλλογο Πειραιά στις 15/6/2016.

Για το βιβλίο μίλησε η κ. **Αθηνά Κάσση**, καθηγήτρια φιλόλογος ενώ αποσπάσματα διάβασε η συνάδελφος μας δικηγόρος κ. **Κατερίνα Χατζηϊωάννου**.

Τον συντονισμό της παρουσίασης έκανε η κ. **Γιώτα Μπουρλετίδου**, δικηγόρος, μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ.

Στο πιάνο έπαιξε η κ. **Κική Ζβίγκου**, μαέστρος

της Παιδικής Χορωδίας του ΔΣΠ και τραγούδισε η Μελίνα Αναγνώστου.

Η συγγραφέας του βιβλίου «ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΟΙΝΟΣ» των εκδόσεων ΩΚΕΑΝΙΔΑ Ιωάννα Θεοδωράτου είναι δικηγόρος Πειραιώς και γεννήθηκε το 1986 στη Χίο. Αποφοίτησε από το Γενικό Λύκειο με άριστα και μιλά πέντε ξένες γλώσσες. Σπούδασε στη Νομική Σχολή Αθηνών και από το 2011 κι έπειτα εργάζεται ως δικηγόρος στην Αθήνα. Γράφει από μικρή και έχει βραβευτεί δύο φορές από την Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών.

Διαβάζουμε για την υπόθεση του βιβλίου:

“Η **Μαρίνα**, μια σύγχρονη γυναίκα στα τριάντα πέντε της χρόνια, μετρά τα καλοκαίρια της. Σ’ έναν χώρο αυθεντικά νησιώτικο κι ελληνικό, στο φως και στη θάλασσα, ξεδιπλώνει τον χαρακτήρα της, μαθαίνει τους ανθρώπους, ανδρώνεται, και φτάνει στην αυτογνωσία.

Μέσα από περιστατικά κωμικοτραγικά και από αναποδιές ήδη απ’ την πρώιμη εφηβική της ηλικία, από την άρνηση και την αναδίπλωση, την εμμονή και τον πόνο, ξεκινά τη δική της αγωνιώδη πορεία αναζητώντας τον έρωτα έτσι όπως τον έχει πλάσει στην ψυχή της: Απόλυτο και μοναδικό.

Όλη αυτή η διαδρομή τη βοηθά να ωριμάσει, να πιεί το κρασί της ζωής. Μιας ζωής που όσο κι αν προσπαθείς να την ορίσεις, που όσο ενδεχομένως σ’ έχει απογοητεύσει, τελικά θα σε πάει εκεί που θέλει και – γιατί όχι; – θα σε λυτρώσει”.

Στιγμιότυπα από την παρουσίαση του βιβλίου

Η Χορωδία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά στο Πνευματικό Κέντρο Θρακομακεδόνων

31

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η συναυλία της ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ στο Πνευματικό Κέντρο Θρακομακεδόνων. Το μουσικό ταξίδι περιελάμβανε τραγούδια από την αρχαία Ελλάδα μέχρι σήμερα και έγινε στις 6 Ιουνίου 2016 στην αίθουσα πολλαπλών εκδηλώσεων του Π.Κ.Θ.

Είναι ενδιαφέρον να παραθέσουμε το μουσικό πρόγραμμα που εκτέλεσε η Χορωδία μας. Το πρώτο μέρος περιελάμβανε : Σείκιλος – Επιτάφιος/Σχόλιον (200-100 π.Χ.)

C.Orff – Fortune plango vulnera, από τα *Carmina burana* Αωννύμου (16^{ος} αι.) – Tourdion, έκδ. *Pierre Attaignant*, 1530, J.Dowland – Flow my Tears, σόλο πιάνο, διασκευή Μ. Καζάς, Η. Ανδριόπουλος – Ο Έρωτας (στίχοι Οδ.Ελύτη), Μ.Θεοδωράκης – Άρνηση (στίχοι Γ.Σεφέρη), Μ.Χατζιδάκης – Τ'αστέρι του Βοριά (στίχοι Ν.Γκάτσος), Μ.Χατζιδάκης – Συννεφιασμένη Κυριακή, από τις Έξι Λαϊκές Ζωγραφιές, μπαλλέτο για πιάνο πάνω σε λαϊκές μελωδίες- το τραγούδι ανήκει στον Βασίλη Τσιτσάνη, Μ.Χατζιδάκης – Αθανασία (στίχοι Ν. Γκάτσος)

Μ.Χατζιδάκης – Με την Ελλάδα Καραβοκύρη (στίχοι Ν.Γκάτσος), Μ.Καζάς – Με μια Φωνή (στίχοι Μ.Καζάς)

Το δεύτερο μέρος Μ.Βαμβακάρης – Χαράματα η ώρα τρεις (στίχοι Μ.Βαμβακάρης) Μ.Χατζιδάκης –

Οδός Ονείρων (στίχοι Μ.Χατζιδάκης)

Μ.Χατζιδάκης – Τσάμικος (στίχοι Ν.Γκάτσος), Μ.Χατζιδάκης – Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι, από τις Έξι Λαϊκές Ζωγραφιές, μπαλλέτο για πιάνο πάνω σε λαϊκές μελωδίες- το τραγούδι ανήκει στον Απόστολο Καλδάρα. Παραδοσιακό αμερικανικό σπιρίτσουαλ - Michael Rows the Boat Ashore V.O.Stamps - When the Saints Go Marching In (στίχοι L.G.Presley) J.Phillips/M.Phillips - California Dreaming (στίχοι J.Phillips/M.Phillips) L.Cohen – Hallelujah (στίχοι L.Cohen) οποίος έπαιξε και στο πιάνο.

Την συναυλία παρακολούθησαν μεταξύ άλλων ο αντιδήμαρχος Αχαρνών κ. Αναστάσιος Χίος και τα μέλη της διοίκησης του Πνευματικού Κέντρου Θρακομακεδόνων καθώς και κάτοικοι της περιοχής.

Την Χορωδία του ΔΣΠ αποτελούν ο διευθυντής και μαέστρος Μάριος Καζάς επίσης οι χορωδοί κ.κ. Αναστασιάδου-Γεράκη Κική, Βλάχου Ειρήνη, Δήμοβιτς Αργύρης, Εμμανουήλ Ελένη, Εμμανουήλ-Σαββίδη Ελένη, Κασιμάτη Φραγκίσκη, Λυμπεροπούλου Μαίρη, Μαραϊτάκη Αργυρώ, Μωραϊτάκη Ιωάννα, Παντισίδου Ελένη, Πανούτσου Ελένη, Πατσιάντου Φωτεινή, Ανδρέου Φανή, Ανδρέου Κώστας, Σαββίδης Κώστας, Ταμπακόπουλος Φώτης, Φαζάκη –Γέμελου Βαρβάρα, Ψημάδη Μάρω, Αντωνόπουλος Ιωάννης, Γκαβέρα Έρα.

Από την συναυλία της Χορωδίας του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά στο πνευματικό κέντρο Θρακομακεδόνων

Η ομάδα καλαθοσφαίρισης του ΔΣΠ

Η ομάδα καλαθοσφαίρισης του ΔΣΠ μπήκε φέτος στον έβδομο χρόνο ζωής της και συνεχίζει με τον ίδιο ζήλο και ενθουσιασμό την προετοιμασία για τον βασικό αγωνιστικό στόχο της ομάδας, που όπως κάθε χρόνο είναι η διάκριση στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας και Κύπρου, θεσμός ο οποίος συνεχίζεται με αμείωτο ενδιαφέρον για 9ο συνεχόμενο χρόνο και του οποίου την διοργάνωση έχει αναλάβει φέτος ο Δικηγορικός Σύλλογος Πατρών (12-17 Ιουλίου). Στην διοργάνωση φέτος θα λάβουν μέρος για πρώτη φορά 24 ομάδες Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας και Κύπρου.

Η ομάδα αποτελείται από τους : **Θύμιο Σκαρίμπα, Βασίλη Μπαστάνη, Κίμωνα Γκιουλιστάνη, Θόδωρο Νινόπουλο, Γιάννη Ξυλαρδιστό, Παναγιώτη Σιβίλια, Δημήτρη Παπακυριάκη, Δημήτρη Ποθητό, Δημήτρη Νάκο, Λεωνίδα Καρδαρα, Γιάννη Κωλέττη, Βασίλη Παπαθανασίου και Γιάννη Βούτα**, όλοι μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά. Προπονητής της ομάδας είναι ο καταξιωμένος προπονητής Άκης Παπαδάκης, που είχε οδηγήσει με επιτυχία την ομάδα στην τέταρτη θέση του Πανελλήνιου Πρωταθλήματος 2014, με βοηθό τον Δικηγόρο Πειραιά **Αντώνη Κασιμάτη**.

Γενικός Αρχηγός της ομάδας είναι και πάλι ο **Κώστας Πεταλάς**.

Η ομάδα μας στο πλαίσιο της προετοιμασίας της συμμετείχε για την σεζόν 2015-2016 στο ιδιαίτερα απαιτητικό Πρωτάθλημα Εταιρειών και Επιχειρήσεων «Commercial League» με ιδιαίτερη επιτυχία, αφού την στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, διεκδικεί την πρόκριση στο final 4 της διοργάνωσης. Έχουν προηγηθεί στην προκριματική φάση 16 αγώνες της ομάδας μας η οποία προκρίθηκε στους 8 μετά την νίκη με 2-1 επί της εταιρείας «ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ Α.Ε.» και ήδη εφόσον κερδίσει στον τρίτο αγώνα την εταιρεία «ΣΤΟΙΧΙΜΑΝ Α.Ε.» θα προκριθεί στο final 4 της διοργάνωσης.

Η ομάδα προπονείται κάθε Παρασκευή 19:00μ.μ.-20:30 μ.μ. στο Κλειστό Γυμναστήριο "Λάμπρου Κατσώνη" στην Καλλιθέα μετά από την ευγενική προσφορά του Κωνσταντίνου Ευσταθίου, Προέδρου του Αθλητικού Οργανισμού Παιδικής Αγωγής και Άθλησης του Δήμου Καλλιθέας.

Η Ποδοσφαιρική ομάδα του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

Η Ποδοσφαιρική ομάδα του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά μετείχε στο 32ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου Δικηγορικών Συλλόγων που έλαβε χώρα στη Χαλκίδα με διοργανωτή τον Δικηγορικό Σύλλογο Χαλκίδας από τις 30 Ιουνίου μέχρι 10 Ιουλίου 2016. Το πρωτάθλημα απαριθμεί 31 χρόνια ζωής, και συμμετέχουν σε αυτό περίπου 40 σύλλογοι απ' όλη την Ελλάδα. Η Ποδοσφαιρική ομάδα του ΔΣΠ έφθασε στην τελική φάση. Στον τελικό ο Σόλων επικράτησε με 3-2 του Δράκοντα και αναδείχθηκε πρωταθλητής.

Όρθιοι (από αριστερά προς τα δεξιά): Διογένης Πανάγαρης, Γεώργιος Σταθάκος, Παναγιώτης Σιβίλιας, Γεώργιος Σταματογιάννης (Πρόεδρος ΔΣΠ), Μιχαήλ Σιβίλιας, Νικόλαος Γκορίτσας, Δημήτριος Σιβίλιας, Ιωάννης Σάσσας, Αναστάσιος Κολλάς, Φώτιος Βέργος, Δημήτριος Βέργος (προπονητής)

Καθιστοί (από αριστερά προς τα δεξιά): Χάρης Γαγγανάκης, Βασίλειος Μουτσογιάννης, Ευστράτιος Καλαντζής, Νικόλαος Αλεξόπουλος, Ιωάννης Σπυριδαντωνάκης, Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου, Αντώνιος Κεπεσίδης, Γεώργιος Πατρινός, Θωμάς Παπαδάκης

Ο Μίκης στα 91... παραμένει Θεοδωράκης

*Εκδήλωση της Παιδικής Χορωδίας
του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά.*

Η Παιδική Χορωδία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά με τη διεύθυνση της κ. Κικής Σβίγκου διοργάνωσε εκδήλωση στις 23/6/2016 στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΔΣΠ που αφιερώθηκε στο έργο του **του μεγάλου μας συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη**. Τα παιδιά τραγούδησαν με τις παιδικές φωνούλες τους τα παρακάτω τραγούδια:

Κούκλα, Κυκλάμινο, Της αγάπης αίματα, Ένα το χελιδόνι, Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ, του μικρού Βοριά, Μέσα στα μαύρα σου μαλιά, Αν θυμηθείς τ' όνειρό μου, Μαργαρίτα μαγιοπούλα, Η Μπαλάντα του Αντρίκου, Νύχτα μαγικά, Μαρίνα, Άσμα Ασμάτων και Βάρκα στο γιαλό.

Την χορωδία αποτελούν κατά αλφαβητική σειρά **Αναγνώστου Μαρίνα, Αποστόλου Μελίνα, Γεωργακαράκος Γιώργος, Γλύκα Μάντυ, Δημάκη Κατερίνα, Δόμβρου Μαργαρίτα, Κωσταντάκου Κυριακή, Κωνσταντινίδης Γιάννης, Κωνσταντινίδη Ειρήνη, Μεταξά Φαίδρα, Νικολέρη Ελπίδα, Νικολόπουλος Ανδρέας, Ξυλαρδιστού Γιώτα, Παπαδοπούλου Μαρία, Περιστέρη Μαρία, Σάσσαρη Αναστασία, Σκλαβενίτη Ανδριάννα, Τζαρέλας Γρηγόρης, Υδραίου Αλίνα, Υδραίος Ανδρέας, Φαζάκη Αθηνά, Ψυλόγλου Μαρία.**

Την επιμέλεια της παράστασης και την σκηνική παρουσία τους είχε η κ. **Κική Σβίγκου** την οποία ευχαριστούμε για την όμορφη και εξαιρετική βραδιά.

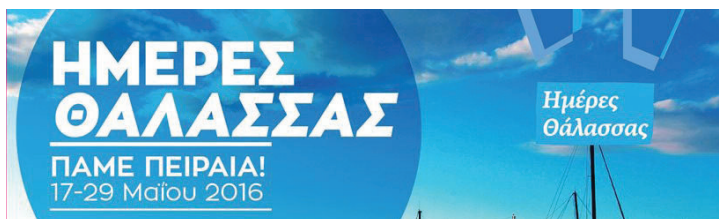
Μαντολίνο έπαιξε η κ. **Χριστίνα Κυπριώτη**

Την ενδυματολογική επιμέλεια είχε η

κ. **Στέλλα Διαμαντή**

Κάλυψη ήχου ο κ. **Τάσος Ταρσανίδης**

ΗΜΕΡΕΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ-ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

The Urban Game [Beta]

Μία ειδικά σχεδιασμένη εφαρμογή επαυξημένης πραγματικότητας για τους Νεόσοικους της Ζέας

της Ελένης Πατριοπούλου

Δικηγόρου Πειραιά

Επειδή η ιστορία της Περαικής γής είναι πολύτιμη και ξεχωριστή

Επειδή ζούμε και δημιουργούμε κάτω από τον ουρανό της

Επειδή οι προσπάθειες των νέων επιστημόνων που με μεράκι και ζήλο που πηγάζει από τα νιάτα τους και τα οράματα τους πρέπει να προβάλλονται μέσα από τις σελίδες μας

Σκέφτηκα μέσα από το άρθρο μου και τις φωτογραφίες καθώς και το υλικό που μου έστειλαν ο **Μανόλης Παπαδάκης αρχαιολόγος και ο Νίκος Βανδώρος αρχιτέκτονας του ΕΜΠ** να αναφερθώ στην πολύ αξιόλογη προσπάθεια πρωτοβουλία τους

Το τελευταίο βράδυ της προβολής της έκθεσης τους 4/6/2016 τυχαία κατηφόριζα από την Αγία Αικατερίνη προς το κέντρο στο Πασαλιμάνι όταν αντίκρισα στην γνωστή πολυκατοικία της Ακτής Μουτσοπούλου και Συραγγίου 1 με τους νεώσοικους στην βάση της - τους οποίους είχα παρατηρήσει και άλλες φορές όμως κλειστούς - φώτα προβολείς και κίνηση. Θέλησα να τους επισκεφτώ πάντα μέσα μου αναρωτιόμουν για αυτούς και ο Μανόλης με τον Νίκο πρόθυμα με ξενάγησαν. Γνωριστήκαμε μιλήσαμε και ζήτησα να τους φιλοξενήσω στην εφημερίδα μας. Βλέποντας την προσπάθεια τους συγκινήθηκα ήταν μια αυτόματη μου επαναφορά στα χρόνια της αρχικής μου διαδρομής και στα άθικτα τότε οράματα που την συνόδευαν. Πατώντας την αρχαία γη και βλέποντας τα αρχαία ευρήματα να σώζονται κάτω από το μπετόν μια πολυκατοικίας και να προβάλλονται με αυτή τη **πρωτοβουλία ένωση πως υπάρχει ακόμη ελπίδα η ιερότητα του παρελθόντος μας να διαπεράσει τις μέρες μας με έναυσμα ελπίδας...**

Όπως μου είπαν τα παιδιά αυτή είναι μια από τις λίγες πολυκατοικίες που σεβάστηκε τους νεώ-

σοίκους και το μπετόν και δεν έπνιξε τους αρχαίους χώρους όταν η οικοδομή ήταν οργιώδης κι ασύδοτη στην δεκαετία του 1960. Στον Πειραιά επίσης στο Μικρολίμανο σώζονται νεώσοικοι σε βάση πολυκατοικίας. Έτσι άρχισε η περιήγησή μου στο THE URBAN GAME[Beta] που ολοκληρώθηκε το στο χώρο των νεωσοίκων της Ζέας (Πασαλιμάνι), στον Πειραιά, με μεγάλη επιτυχία το Σάββατο 4/6/2016.

Έχοντας ως στόχο να επαναπροσδιορίσει την έννοια του αρχαιολογικού χώρου, η πιλοτική εφαρμογή της νέας αυτής πρωτοβουλίας έφερε τους κατοίκους του Πειραιά και όχι μόνο, πιο κοντά στην ιστορία τους και τη γνώση, μέσω του πιο ευχάριστου τρόπου, του παιχνιδιού.

Το *The Urban Game [Beta]* διεξήχθη πρώτη φορά και η ανταπόκριση του κοινού ήταν εντυπωσιακή. Συμμετείχε στα πλαίσια των ημερών θάλασσας. Στην διάρκεια των εννέα ημερών λειτουργίας του, περισσότερα από 500 άτομα είδαν τον χώρο στον οποίο γινόταν ο ελλιμενισμός των τριήρων, των πολεμικών πλοίων του Αθηναϊκού στόλου, να αλλάζει και να μετατρέπεται σε εκθεσιακό χώρο για τα βίντεο Ελλήνων και Ισπανών καλλιτεχνών. Το στοιχείο όμως που διαφοροποίησε την επίσκεψη, στο *The Urban Game [Beta]*, από μία τυπική έκθεση, είναι ο τρόπος περιήγησης. Μία ειδικά σχεδιασμένη εφαρμογή επαυξημένης πραγματικότητας καθοδη-

γούσε τους επισκέπτες στην ξενάγηση του χώρου, λαμβάνοντας υπόψιν την ιστορία του, την τοποθέτηση των προβολών, αλλά και την προτεινόμενη ξενάγηση από την ομάδα του *The Urban Game [Beta]*.

Επισκέπτες, όλων των ηλικιών, μεμονωμένοι ή και σε γκρουπ, μπορούσαν είτε να κατεβάσουν την εφαρμογή στα κινητά τους, είτε να χρησιμοποιήσουν τα τάμπλετ στα οποία ήταν ήδη εγκατεστημένα, και να ζήσουν μία νέα εμπειρία. Τα παιχνίδια, ειδικά σχεδιασμένα για το χώρο και έτσι ώστε να είναι κατανοητά από όλους, έδωσαν την ευκαιρία σε μικρούς και μεγάλους να ψυχαγωγηθούν δημιουργικά, δίνοντας παράλληλα μία διαφορετική προσέγγιση στον παιδευτικό χαρακτήρα τέτοιων χώρων.

Ο επισκέπτης, μέσα από μια διαδραστική διαδικασία, είχε τη δυνατότητα να αντλήσει πληροφορίες για τους νεώσοικους, μέσα από σύντομες περιγραφές και βίντεο αλλά και να αντιληφθεί την έκτασή τους, μέσα από τα qr codes, τα οποία ήταν τοποθετημένα περιμετρικά του χώρου και μπορούσαν να υποδείξουν και να αποκαλύψουν τα κατάλοιπα που πλέον δεν είναι ορατά, κάτω από το σημερινό δρόμο και πεζοδρόμια. Επιπλέον, είχε τη δυνατότητα να απολαύσει μια έκθεση video art σε έναν ασυνήθιστο για παρόμοιες **εκδηλώσεις χώρο, που όμως δημιούργησε ένα αποτέλεσμα οπτικά εντυπωσιακό και κυρίως ανέδειξε το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν παρόμοιοι χώροι στην κοινωνική ζωή ενός τόπου και τις δυνατότητες εναρμόνισής τους με εκδηλώσεις της σύγχρονης ζωής.**

Το *The Urban Game [Beta]* διεξήχθη στο πλαίσιο του *START: Create Cultural Change*, ενός προγράμματος του Ιδρύματος *Robert Bosch* σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Goethe της Θεσσαλονίκης και τη *Bundesvereinigung Soziokultureller Zentren e.V.* **ενώ ήταν και μέρος του προγράμματος των *Ημερών Θάλασσας* και των εκδηλώσεων για τη *Διεθνή Ημέρα Μουσείων*.**

Αν και πρόκειται για ιδιωτική πρωτοβουλία μιας διεπιστημονικής ομάδας (αρχιτέκτονες, αρχαιολόγοι, προγραμματιστές), το *Urban Game* βρήκε θερμή υποστήριξη τόσο από τοπικές αρχές και παράγοντες, όπως το Δήμο Πειραιά, την τοπική Εφορεία Αρχαιοτήτων και τη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, όσο και από πολίτες και επισκέπτες. Οι τελευταίοι θα πρέπει να αποτελούν και τη δύναμη τέτοιων πρωτοβουλιών καθώς αυτοί είναι οι τελικοί δέκτες που, μέσα από την ενημέ-

ρωση, ευαισθητοποίηση και τελικά κινητοποίησή τους, μπορούν να αλλάξουν τη μοίρα παρόμοιων χώρων και να οδηγήσουν σε μια πληρέστερη αναβάθμιση του αστικού περιβάλλοντος.

Το *The Urban Game [Beta]* επιθυμεί να μεταμορφώσει και να επανενεργοποιήσει τους χώρους μνήμης, όπως είναι οι αρχαιολογικοί χώροι ή τα νεοκλασικά και βιομηχανικά κτίρια, τους οποίους η σύγχρονη πόλη αδυνατεί να ενσωματώσει στην καθημερινότητά της και έχουν μετατραπεί σε αστικά κενά. Πλέον, με τρόπο ωφέλιμο για την τοπική κοινωνία και γεμάτοι ιδέες, η ομάδα του *The Urban Game [Beta]* ανοίγει πανιά για το μέλλον και τους αντίστοιχους χώρους του Πειραιά αλλά και άλλων πόλεων.

Εμείς στην εφημερίδα μας σκύψαμε πάνω από την πρωτοβουλία των παιδιών **με αγάπη για την αγάπη τους στους θησαυρούς της ιστορίας μας και της ιστορίας του Πειραιά και στις αφυπνίσεις συνειδήσεων μέσα από την ιστορική περιήγηση μιας περήφανης Ελλάδας εκείνης μόνο που μπορεί με την ιστορία της να σηκώνει πάλι τις τσαλακωμένες μας συνειδήσεις και την ψυχή μας που βάλλεται και μαραίνεται καθημερινά από την κατακρεούργηση των ιερών μας της γής μας των νησιών μας του αέρα και της περηφάνιας μας.**

Ελπίζοντας πάντα πως η νέα γενιά θα έχει πιο αγνά οράματα και πιο ώριμους δρόμους από εμάς.

Έκθεση για τα μεσαιωνικά λιμάνια στο Ναυτικό Μουσείο στον Πειραιά

Η φωτογραφική έκθεση «ΟΛΚΑΣ II: Ταξιδεύοντας από και προς το Βυζάντιο. Μεσαιωνικά λιμάνια από τον Εύξεινο Πόντο στην Ανατολική Μεσόγειο», που εγκαινιάστηκε στις 25 Μαΐου 2016 στο Ναυτικό Μουσείο Ελλάδος στον Πειραιά, ξαναζωντανεύει θαλάσσιες εμπορικές διαδρομές οι οποίες συνέδεαν όλα τα γνωστά λιμάνια του Αιγαίου, της Κύπρου και του Εύξεινου Πόντου.

Κέντρο τους η Κωνσταντινούπολη, η πρωτεύουσα της βυζαντινής αυτοκρατορίας.

Η έκθεση ΟΛΚΑΣ II, η οποία παρήχθη στο πλαίσιο ευρωπαϊκού προγράμματος που υλοποίησε το ΕΚΒΜΜ, είναι επέκταση του πρώτου τμήματος της έκθεσης ΟΛΚΑΣ I, που έχει ήδη παρουσιαστεί σε χώρες του Ευξείνου Πόντου και στην Κωνσταντινούπολη.

Η έκθεση περιλαμβάνει 100 πόστερ με πλούσιο φωτογραφικό υλικό από παλιούς ναυτικούς χάρτες (πορτολάνους), χαρακτηριστικά ταχυδρομικά δελτάρια, αρχειακές φωτογραφίες και άλλα αντικείμενα που χρονολογούνται από τον 15ο ως τις αρχές του 20ού αιώνα και τα οποία δείχνουν όψεις αυτών των λιμανιών.

Όλα τα τεκμήρια είναι μεταβυζαντινά, δηλαδή από τον 15ο αιώνα και εξής, με εξαίρεση τη μικρογραφία χειρογράφου του 12ου αιώνα από τη Χρονογραφία του Ιωάννη Σκυλίτζη που απεικονίζει την Απελευθέρωση του Χάνδακα, του σημερινού Ηρακλείου.

Μοναδικά ευρήματα από το «La Therese». Η έκθεση στο Ναυτικό Μουσείο της Ελλάδος συνοδεύεται και από μια εξαιρετική καινοτομία: Θα περιλαμβάνει οκτώ αντικείμενα από το ναυάγιο της γαλλικής υποναυαρχίδας «La Therese», που βυθίστηκε το 1669 έξω από το λιμάνι του Ηρακλείου της Κρήτης.

Ένα τέλεια συντηρημένο δερμάτινο παπούτσι από το προσωπικό του πλοίου, τμήμα ξύλινης χτένας στην οποία διατηρούνται σε πολύ καλή κατά-

σταση τόσο τα ψιλά όσο και τα χοντρά δόντια, ένα κουτάλι από κράμα χαλκού και κασσίτερου με τριφυλλόσχημη απόληξη λαβής με επιγραφή, ένα μεγάλο χάλκινο πινάκιο και μια τσαγιέρα με κάλυμμα από χαλκό που φέρουν το οικόσημο του Duc de Navaille (το πρώτο και επιγραφή), ένα βαθύ κύπελλο από κράμα χαλκού και κασσίτερου με περίτεχνες ελικοειδείς λαβές, ένα τμήμα φιάλης εφυσωμένης εσωτερικά και εξωτερικά με στροβιλίζοντα μοτίβα, καθώς κι ένας ξύλινος μακαράς είναι τα «δώρα» της Εφορείας Εναλίων Αρχαιοτήτων για την έκθεση.

Ήταν το μόνο σκάφος που βυθίστηκε κατά την οργανωμένη αντεπίθεση από ξηρά και θάλασσα των ενωμένων χριστιανικών δυνάμεων στις 24 Ιουλίου 1669. Η βύθιση του πλοίου, από τυχαία μάλλον έκρηξη στην πυριτιδαποθήκη του, είχε ως αποτέλεσμα την αποχώρηση των γαλλικών δυνάμεων, τη συνθηκολόγηση και την παράδοση του «Μεγάλου Κάστρου» στους Τούρκους. Από τα 350 άτομα (πλήρωμα και στρατιώτες) που μετέφερε, σώθηκαν μόνο επτά.

Από τις ενάλιες έρευνες που έκανε το 1976 το ΥΠΠΟ σε συνεργασία με τον Ζακ Ιβ Κουστό, εντοπίστηκε το ναυάγιο στον κόλπο του Δερματά, σε βάθος 10 μ., ύστερα από υπόδειξη ενός Ηρακλειώτη αυτοδύτη. Λόγω των μακάβριων ευρημάτων του ονομάστηκε αρχικά «ναυάγιο των κρανίων».

Απονομή τίτλων «Επιτίμου Δικηγόρου του ΔΣΠ» της 21/4/2016

37

ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙΤΙΜΟΙ

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ
ΛΕΜΟΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ-ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΛΥΡΙΝΤΖΗ ΚΥΡΙΑΚΗ του ΚΩΝ/ΝΟΥ
ΚΟΥΡΜΠΕΛΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ του ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ
ΑΜΠΑΤΗΣ ΠΑΥΛΟΣ του ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΚΑΛΦΑ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ του ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
ΒΕΡΓΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΓΕΡΑΚΗ ΚΥΡΙΑΚΗ του ΜΙΛΤΙΑΔΗ
ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΖΕΝΕΤΣΙΔΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΣΚΟΡΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΑΡΑΝΤΖΑΛΗ-ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΖΩΗ του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ ΛΕΟΝΤΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑ του ΠΑΥΛΟΥ
ΣΤΡΑΤΑΚΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ του ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΕΠΑΙΝΟΙ ΝΕΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΦΙΛΟΞΕΝΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΣΑΧΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του ΙΩΑΝΝΗ
ΒΟΥΤΣΙΝΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΝΕΚΤΑΡΙΑ
του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΝΤΕΕΒΑ ΕΛΙΖΑΒΕΤΑ-ΚΑΤΕΡΙΝΑ του ΒΙΤΑΛΙ
ΛΕΚΚΑ ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ του ΑΝΔΡΕΑ
ΒΕΡΓΟΥ ΖΩΗ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΚΑΡΑΜΠΟΤΣΙΟΥ ΜΑΡΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΜΠΕΓΙΑΓ ΣΟΥΑΝΤΑ ΤΟΥ ΑΜΝΤΙ
ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Παραποιήθηκαν τα Ευαγγέλια;

(Απάντηση στο άρθρο «Ιησούν ή Βαραβθάν» του κ. Χ.Ε. Μαραβέλια)

του **Χαράλαμπου Ανδραλη**
Δικηγόρου Πειραιά

Στο προηγούμενο τεύχος της «Δικηγορικής Επι-
καιρότητας» (αρ. φύλ. 128), φιλοξενήθηκε άρθρο του συναδέλφου, κ. Χ.Ε. Μαραβέλια, με τίτλο «Ιησούν ή Βαραβθάν» το οποίο έθετε κάποιες αμφισβητήσεις σχετικά με την αυθεντικότητα των διηγήσεων των Ευαγγελίων για τα γεγονότα της κατάδικης και της σταύρωσης του Χριστού. Κλείνοντας το κείμενό του ο αρθρογράφος κάλεσε όποιον συνάδελφο επιθυμεί, να απαντήσει στα ερωτήματα του άρθρου. Χωρίς να θεωρώ τον εαυτό μου «εγκρατή περί τα θεολογικά», καταθέτω κάποιες σκέψεις ως απόπειρα απάντησης στα ενδιαφέροντα ερωτήματα του συναδέλφου. Δυστυχώς, η οικονομία χώρου δεν μου επιτρέπει να αναπτύξω επακριβώς τις σκέψεις μου. Ωστόσο, θα προσπαθήσω εν συντομία να θίξω τα κυριότερα σημεία των όντως δυσερμηνευτων χωρίων που αναφέρονται στο άρθρο.

Σε κάθε περίπτωση θέλω να ευχαριστήσω το συνάδελφο ο οποίος, παρά το δηκτικό του ύφος, μου παρέχει την ευκαιρία να ερευνήσω εις βάθος αυτά τα σημεία. Αν και η πίστη είναι θέμα προσωπικών βιωμάτων, τα οποία δεν μπορούν να μεταδοθούν, θεωρώ χρήσιμη την έρευνα, ώστε η πίστη να βασίζεται και σε λογικά επιχειρήματα, παρότι εκ των πραγμάτων η πίστη σε κάτι Υπέρ-λογο δεν μπορεί να χωρέσει εύκολα στα καλούπια της ανθρώπινης λογικής.

Αναφορικά με την αυθεντικότητα των τεσσάρων ευαγγελίων, την οποία δογματικά απορρίπτει ο συνάδελφος, θα πρέπει να ανατρέξουμε στα αρχαιότερα σωζόμενα κείμενα για να καταλήξουμε σε κάποιο συμπέρασμα. Έχουν σωθεί περί τους **2.500** κώδικες σε διάφορα μέρη του πλανήτη που περιέχουν όλη την Καινή Διαθήκη και περί τους **25.000** που περιέχουν αποσπάσματά της, **περισσότεροι από κάθε άλλο βιβλίο της πρώιμης, της κλασσικής ή της ύστερης αρχαιότητας**. Οι παλαι-

ότεροι (σιναϊτικός, αλεξανδρινός, βατικανός) γράφτηκαν γύρω στο 250 μ.Χ., στην περίοδο των διωγμών (οι οποίοι διωγμοί δεν μπορούν να αμφισβητηθούν αρχαιολογικά), δηλαδή **πολύ πριν τη βυζαντινή εποχή, στην οποία αποδίδονται οι δήθεν νοθεύσεις της**. Τα δε αρχαιολογικά ευρήματα επιβεβαιώνουν τις ιστορικές περιγραφές της Αγίας Γραφής¹. Επιπλέον, **υπάρχουν πάρα πολλές εξω-χριστιανικές πηγές**, διαφόρων προελεύσεων, που επιβεβαιώνουν την ιστορική ύπαρξη του Ιησού, καθώς και τη Σταύρωσή Του, ίσως περισσότερες από κάθε άλλο πρόσωπο της εποχής. Ενδεικτικά αναφέρω τον ιστορικό Ιώσηπο, το (εχθρικότατο προς το χριστιανισμό) Ταλμούδ, τον Πλίνιο, τον Τάκιτο, τον Επίκτητο κ.λπ². Οι δε έρευνες της στρατευμένης «επιστήμης» που συνεχώς «αποκαλύπτουν» νέους τάφους του Χριστού, νέα «ευαγγέλια», μυστικούς κώδικες και διάφορες άλλες συνομωσιολογίες, αναιρούν σε τέτοιο βαθμό η μία την άλλη, ώστε χάνουν κάθε βαθμό επιστημονικής αξιοπιστίας.

Ας προχωρήσουμε τώρα στα δυσερμηνευτα χωρία που επικαλείται ο κ. Μαραβέλιας για να στηρίξει τις απόψεις του. Σχετικά με τους δύο ληστές και τη φαινομενική διαφορά στις αφηγήσεις μεταξύ Ματθαίου και Λουκά: Οι διαφορές φανερώνουν ότι οι ευαγγελιστές δεν είχαν προσυνεννοηθεί για το περιεχόμενο των βιβλίων τους. Επομένως γράφουν με ειλικρίνεια. Οι διαφορές είναι δευτερεύουσας σημασίας, φαινομενικές και δικαιολογημένες. Άλλωστε, αν έγραφαν ακριβώς τα ίδια, δεν θα υπήρχε λόγος να γραφτούν τέσσερα ευαγγέλια, αλλά μόνο ένα. Σημειωτέον, ότι κάποια πράγματα δεν τα γνώριζαν όλοι οι Ευαγγελιστές γι' αυτό και δεν τα αναφέρουν. Επομένως, όπως και στη δικαστηριακή πρακτική δεν μπορούμε να κατηγορήσουμε ως ψευδομάρτυρα εκείνον που καταθέτει μόνο όσα γνωρίζει, δεν μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τα Ευαγγέλια είναι ψευδή,

1. Για περισσότερες λεπτομέρειες βλ. Αρχαιολογία και Αγία Γραφή, Ν.Π. Βασιλειάδη, εκδ. Σωτήρ

2. Αναλυτικότερο κατάλογο βλ. Π.Ν. Τρεμπέλα, Απολογητικά Μελέται, τομ. Ε', εκδ. Σωτήρ, Αρχ. Λεωνίδα Διαμαντόπουλου, Ιησούς Χριστός ως ιστορική προσωπικότης, εκδ. Σωτήρ, Κωνσταντίνου Σιαμάκη, εξωχριστιανικές μαρτυρίες για το Χριστό και τους χριστιανούς

επειδή υπάρχουν ελλείψεις στις διηγήσεις. Αντιθέτως, στην πραγματικότητα το ένα συμπληρώνει το άλλο και η ολοκληρωμένη ιστορία αποδίδεται με τη συναρμολόγηση διηγήσεων των ίδιων γεγονότων από διαφορετική, προσωπική σκοπιά.

Εν προκειμένω, στην αφήγηση της σταύρωσης δεν υφίσταται πραγματική διαφορά. Όπως αναφέρει ο Ματθαίος «οι λησταί οι συσταυρωθέντες αὐτῷ ονειδίζουν αὐτόν» (Ματθ. 27,44). Ομοίως και ο Μάρκος αναφέρει πως «και οι συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ονειδίζουν αὐτόν» (Μαρκ. 15,32). Ο Λουκάς παρακάμπτοντας αυτή τη λεπτομέρεια, αναφέρεται στη μετάνοια του ληστή, την οποία **πιθανόν να μη γνώριζαν οι άλλοι δύο Συγγραφείς**. Ο μετανόων ληστής που αρχικά ονειδίζει μαζί με τον όχλο τον Ιησού, **βλέποντας Τον να συγχωρεί τους σταυρωτές του επάνω στην τραγική αυτή στιγμή, γνωρίζοντας και κάποια πράγματα για Εκείνον (διδασκαλία, θαύματα), καθώς ήταν πλέον δημόσιο πρόσωπο, «έρχεται εις εαυτόν» και με εξομολογητική διάθεση εκλιπαρεί το «μνήσθητι...»** (Λουκ. 23,42). Σε κάθε περίπτωση, αν κάποιος σκόπευε να κάνει μία νόθευση στο κείμενο, όπως ισχυρίζεται ο κ. Μαραβέλιας, θα την πραγματοποιούσε και στα υπόλοιπα Ευαγγέλια και όχι μόνο στου Λουκά, ώστε να προκύπτει σαφέστερη συμφωνία. Η δε «ραδιούργα» Εκκλησία θα είχε φροντίσει να απαλείψει τις διαφορές ή τουλάχιστον θα απέφευγε να διαβάξει τα αποσπάσματα αυτά την ίδια ημέρα (Όρθρο Μ. Παρασκευής).

Όσον αφορά το ερώτημα, γιατί οι ληστές έλειπαν από τη διαδικασία της απονομής χάριτος από τον Πιλάτο, απαντώ με την παρακάτω σκέψη: Ο Πιλάτος ήταν πεπεισμένος ότι ο Ιησούς ήταν αθώος λέγοντας στους Φαρισαίους «εν αὐτῷ ουδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω» (Ιωαν. 19,4). Επομένως, αναζητώντας τρόπο να ελευθερώσει τον αθώο κρατούμενό του χωρίς να γίνει δυσάρεστος στο ιερατείο, χρησιμοποίησε το έθιμο απονομής χάριτος. Αν μέσα σε αυτή διαδικασία έβαζε και τους υπόλοιπους κρατούμενους, οι οποίοι προφανώς θα ήταν περισσότεροι από τέσσερις, **θα μείωνε τις πιθανότητες να αθωωθεί ο, κατά την ανάκριση από τον ίδιο τον Πιλάτο, αθώος Ιησούς**. Επομένως, θέτοντας το δίλημμα στο λαό «Ιησούν ή Βαραββάν», πιθανολογούσε ότι ο λαός θα δώσει χάρη στο Χριστό, προτιμώντας Αυτόν από το ληστή Βαραββά. Ο Πιλάτος φαίνεται αγνοούσε ότι ο λαός που πριν λίγες ημέρες υποδεχόταν ως βασιλιά τον κρατούμενό του, είχε επηρεαστεί από το φαρισαϊκό ιερατείο και ζητούσε τη θανάτωση του Ιησού.

Εντύπωση μου κάνει η παντελώς αστήρικτη θέση του κ. Μαραβέλια ότι η φράση των Ιουδαίων «το αίμα αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς και ἐπὶ τα τέκνα ἡμῶν» (Ματθ. 27,25) ήταν επινενοημένη προσθήκη με σκοπό να εξάρει τον αντι-ιουδαϊκό φανατισμό. Ακόμα και οι αρνητικά προκατειλημμένοι μελετητές της Γραφής, μπορούν να διαπιστώσουν από την ανάγνωση του κειμένου, ότι η φράση στην οποία αναφέρεται ο συνάδελφος προφανέστατα **δεν αποτελεί θρησκευτική εντολή ούτε αμνηστεύεται με αυτή η βία κατά των Εβραίων**. Κατά την ορθόδοξη διδασκαλία πρόκειται για ακούσια προφητεία (παρόμοια με την του Καϊάφα «συμφέρει ἵνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ»), η οποία μάλιστα πραγματοποιήθηκε μόλις το 70 μ.Χ. με την ισοπέδωση των Ιεροσολύμων από τον Ρωμαίο Τίτο, ο οποίος σίγουρα δεν μπορεί να θεωρηθεί οπαδός του Ιησού. Την προφητεία αυτή, δυστυχώς, εξεπλήρωσαν και άλλοι στην πορεία της Ιστορίας, οι οποίοι όμως **δεν ήταν χριστιανοί και άρα δεν έπρατταν κατ’ εντολή του Ευαγγελίου**. Τραγική τέτοια περίπτωση αποτελεί ο οπαδός του ρουνικού παγανισμού, Αδόλφος Χίτλερ, τον οποίο κάποιοι φανατισμένοι αντιεκκλησιαστικοί «βαπτίζουν» χριστιανό, βασιζόμενοι στη συμφεροντολογική συνηγορία που είχε με το Βατικανό, προκειμένου να πνίξει στο αίμα τους Ορθοδόξους της Σερβίας και της Πολωνίας.

Δεν χρειάζεται, συνεπώς, κανένας πάπας Ράτσινγκερ να διορθώσει τους Ευαγγελιστές σχετικά με το χωρίο αυτό. Η εντολή του Χριστού είναι ξεκάθαρη: «αγαπάτε τους εχθρούς υμῶν» (Λουκ. 6, 35). Σε κανένα σημείο της Καινής Διαθήκης δεν υπάρχει πρόκληση βίας εναντίον κανενός. Αντιθέτως, ο ίδιος ο Χριστός, επάνω στο σταυρό, έδωσε το παράδειγμα της συγχωρήσεως, όπως έπραξε και καθ’ όλη τη διάρκεια του κηρύγματός Του επί της γης. Είναι δε τουλάχιστον παράλογη η συνήθης τακτική κάποιων να φορτώνουν στην Ορθοδοξία τα εγκλήματα του κοσμικού συστήματος του παπισμού, όπως η ιερά εξέταση και οι σταυροφορίες, για τις οποίες οι εμπαθείς εχθροί της Εκκλησίας **κάνουν πως δεν γνωρίζουν που κατέληξαν**.

Σχετικά με την εκτίμηση του αγ. Ιω. Χρυσοστόμου περί της ανάληψης του Τιμίου Σταυρού, η οποία έρχεται σε αντίθεση με την παράδοση της Εκκλησίας, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τη διαχρονική συνείδηση του πληρώματός Της, θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε ότι είναι εσφαλμένα, χωρίς βεβαιώς αυτό να μειώνει την αξία και αγιότητα του ιερού Χρυσοστόμου. Στην Ορθοδοξία κανείς δεν είναι αλάθητος, ούτε οι ίδιοι οι Άγιοι.

Το θέμα, βεβαίως, δεν είναι δογματικό και ουδαμώς θα μπορούσε να κλονίσει την πίστη κάποιου, παρά μόνο να «ενισχύσει» την εμμονική πίστη - διότι περί πίστεως πρόκειται - στα αντίθετα.

Κλείνω με τη διαπίστωση πως, ό,τι και να πιστεύει κανείς, δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι δύο χιλιετίες μετά, ο Χριστός εξακολουθεί να είναι «ση-

μείον αντιλεγόμενον» (Λουκ. 2,34), παρότι τον περασμένο αιώνα (και όχι μόνο) η ανθρωπότητα αποπειράθηκε με ζήλο να Τον διαγράψει. Είμαι δε πεπεισμένος ότι η επιχειρούμενη περιθωριοποίηση των πανανθρώπινων αξιών του Ευαγγελίου από τις σημερινές δυτικές κοινωνίες, δεν αποτελεί πρόοδο αλλά μεγάλη οπισθοδρόμηση.

Ο ΔΣΠ για την επέμβαση-επιχείρηση της Εισαγγελικής Αρχής Πειραιώς (δια της κ. Αντεισαγγελέως Πρωτοδικών Πειραιώς) και της Αστυνομικής Αρχής στον Τ/Σ «ΣΚΑΪ»

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κατά τη συνεδρίασή του την 27/06/2016 σχετικά με την επέμβαση-επιχείρηση της Εισαγγελικής Αρχής Πειραιώς (δια της κ. Αντεισαγγελέως Πρωτοδικών Πειραιώς) και της Αστυνομικής Αρχής στον Τ/Σ «ΣΚΑΪ» (πριν από 15 ημέρες και την απευθείας μετάδοση της ως άνω επιχείρησης από τηλεοπτικό συνεργείο του σταθμού, αισθάνεται την υποχρέωση να επισημάνει τα κάτωθι:

Στα πλαίσια της λειτουργίας της Δημοκρατίας, πρέπει να είναι σεβαστές απ' όλους (και απ' όλα τα τηλεοπτικά μέσα) οι θεσμοί-εξουσίες (όπως αυτοί διακρίνονται συνταγματικά) είτε λέγονται Βουλή των Ελλήνων ή Δικαστική Εξουσία ή Δημοσιογραφία (έντυπη-ηλεκτρονική/τηλεοπτική) κ.λ.π., οι οποίοι και αποτελούν τα θεμέλια του Δημοκρατικού Πολιτεύματος της χώρας μας.

Το Σύνταγμά μας σαφώς διακρίνει τις εξουσίες κατά τέτοιο τρόπο ώστε να υπάρχει δημοκρατική ισορροπία και να λειτουργούν ανεξάρτητα, προκειμένου να αποφεύγονται αντιπαλότητες και παρερμηνείες που μπορεί να προκαλέσουν σκιές στην λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Η δικαστική εξουσία λειτουργεί εντελώς ανεξάρτητα. Μπορεί να δεχτεί κρίσεις (και επικρίσεις) από την Δημοσιογραφία, όμως πρέπει η ίδια η ελεύθερη και αδέσμευτη δημοσιογραφία (η λεγόμενη και 4η εξουσία) ως βασικός πυλώνας στην λειτουργία και την εξέλιξη της Ελληνικής Δημοκρατίας, να σέβεται τις λοιπές εξουσίες και δη την λειτουργία της δικαστικής εξουσίας (θεμέλιο της λαϊκής κυριαρχίας και της κοινωνικής Δικαιοσύνης), στα πλαίσια της απονομής της Δικαιοσύνης.

150 χρόνια από το Ολοκαύτωμα της Ι.Μ. Αρκαδίου

Την Κυριακή 12 Ιουνίου 2016 και στον κατάμεστο προαύλιο χώρο της Παναγίας Γκαρικά στην Κερατέα, συνοδεία ορχήστρας Κρητικής μουσικής και Κρητικών χορών, η **Παραδοσιακή Χορωδία** του Λαογραφικού Συλλόγου Κερατέας «**ΑΠΟΛΛΩΝ**» τίμησε την ιστορική και κορυφαία πράξη του απελευθερωτικού αγώνα των Κρητών, επ' ευκαιρία της επετείου για τα «150 χρόνια από το Ολοκαύτωμα της Ι.Μ. Αρκαδίου», παρουσιάζοντας τραγούδια που υμνούν την Κρητική παράδοση, υπό την διεύθυνση του Χοράρχη κ. **Χρίστου Τσάλλου**, Δικηγόρου Πειραιά και μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ.

Εμείς και οι «Προστάτιδες Δυνάμεις» του '21 Πρώτη η Αϊτή απευθύνει αγωνιστικό χαιρετισμό!

του Θεοδώρου Πουλέτσου

Δικηγόρου Πειραιά

Προτού εξετάσουμε αν οι λεγόμενες Προστάτιδες Δυνάμεις (δηλ. η Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία, όπως τις βάφτισαν οι ντόπιοι τοποτηρητές τους) μάς βοήθησαν στον τιτάνιο αγώνα που έδωσαν οι πρόγονοί μας, οι δημιουργοί του έπους του 1821, άς ρίξουμε μιά ματιά στην περιέουσα τότε πολιτική κατάσταση στα Ευρωπαϊκά Status, όπως είχαν διαμορφωθεί. Την αστική Γαλλική επανάσταση που επεκράτησε, την παρέλαβε ο Ναπολέων για να την περιφέρει στην Ευρώπη με το σύνθημα της δήθεν απελευθέρωσης των υποταγμένων λαών από τα δεσμά της απολυταρχίας. Αντ' αυτού όμως έστησε με τις λόγχες των στρατιωτών του, με εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς στα πεδία των μαχών, την ιδική του απολυταρχική Αυτοκρατορία, απεμπολώντας τους στόχους της επανάστασης.

Όσπου ήρθε η καταστροφή με την εκστρατεία στην Ρωσία.

Στις 11 Απριλίου 1814 ο Ναπολέων εξορίζεται στη νήσο Έλβα.

Στις 22 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους συνέρχεται το συνέδριο της Βιέννης του οποίου και αρχίζουν επίσημα οι εργασίες. Ψυχή και πρόεδρος του συνεδρίου ο Αυστριακός καγκελάριος Μέτερνιχ. Συμμετέχουν οι βασιλείς της Πρωσίας, Βαυαρίας, ο τσάρος της Ρωσίας συνοδευόμενος από τους υπουργούς του Νεσελροντ και Καποδίστρια, η Αγγλία με τον υπουργό εξωτερικών λόρδο Κάσληρ, ο Ταλεϋράνδος της Γαλλίας, καθώς και πλήθος μελών των αντιπροσωπειών. Σκοπός του συνεδρίου ήταν η διαμόρφωση των ζωνών επιρροής των συνέδρων κρατών μετά το πέρας των Ναπολεοντινών πολέμων.

Διαβούλια και ατέρμονες συζητήσεις για τις νέες διαμορφωμένες καταστάσεις, τα νέα πολιτικά και γεωστρατηγικά δεδομένα μετά την ήττα της Γαλλίας, αποτελούσαν την καθημερινή απασχόληση των αντιπροσωπειών. Οι εργασίες του συνεδρίου διεκόπτοντο συχνάκις για να ψυχα-

γωγηθούν οι σύνεδροι με χορούς και μουσική (παρών και ο Μπετόβεν) στις αίθουσες των βασιλικών ανακτόρων.

Όταν όμως έγινε γνωστό ότι ο Ναπολέων στις 24 Μαρτίου του 1815 δραπέτευσε από τη νήσο Ελβα, όπου είχε εξοριστεί, και επανήλθε θριαμβευτής στην Γαλλία, οι εργασίες του συνεδρίου περατώθηκαν εσπευσμένα στις 9 Ιουνίου 1815 από τους θορυβημένους συνέδρους.

Ακολούθησε η μάχη του Βατερλώ (18-6-1815), η Γαλλία ηττάται και ο Ναπολέων παραδίδεται την 18^η Οκτωβρίου του 1815 στους Αγγλους, οπότε και μεταφέρεται με την Αγγλική φρεγάδα «Βελλερεφόντης» στην νήσο Αγία Ελένη. Ήδη μετά την ήττα της Γαλλίας οι νικητές σύνεδροι όσα εδάφη διεκδικούσαν τα έλαβαν.

Μετά την λήξη των εργασιών του συνεδρίου (9 Ιουνίου 1815), κατόπιν πρωτοβουλίας του τσάρου Αλέξανδρου ιδρύθηκε η «Ιερά Συμμαχία» (Σεπτεμβριος του 1815).

Η «Ιερά Συμμαχία» που χαρακτηρίστηκε «συμμαχία των ηγεμόνων κατά των λαών» είχε ιδρυτικά μέλη την Ρωσία (τσάρος Αλέξανδρος), την Πρωσία (Αυτοκράτορας Φρειδερίκος-Γουλιέλμος) και την Αυστρία (Αυτοκράτορας Φραγκίσκος). Στην συνέχεια ο υπουργός εξωτερικών της Αγγλίας, Κάσληρ, λόρδος του Λοντόνερν, με πλάγιο τρόπο κατόρθωσε να εισάγει την χώρα του ως τέταρτο μέλος και στην συνέχεια στο πρώτο συνέδριο της συμμαχίας που συνήλθε το διάστημα 1^{ης} Οκτωβρίου – 15 Δεκεμβρίου 1818 στο **Αιξ λα Σαπέλ** (σημερινό Άαχεν της Γερμανίας) συμμετείχε και η Γαλλία ως ισότιμο μέλος.

Βασικός θεσμός της «Ιεράς Συμμαχίας» «η κατάπνιξη του επαναστατικού πνεύματος και του πολιτικού και θρησκευτικού φιλελευθερισμού όπου και αν εμφανιζόταν» (Ποτέμκιν Ιστορία της Διπλωματίας τομ 3 σ.108). «Σε ποιο σκοτάδι γύρεψαν οι βασιλιάδες να ρίξουν τον κόσμο, μας το φανερώνουν τα γραφτά του Γάλλου Ιωσήφ Μαίστερ,

του απολογητή της Ιερής Συμμαχίας. Έλεγε τούτος ο φωστήρας πως ο άνθρωπος από γεννησιμού του είναι δούλος, υμνούσε την Ιερά εξέταση, υποστήριζε πως ο δήμιος ήταν το στήριγμα της κοινωνίας, καταδίκασε τις επιστήμες και συμβούλευε, για να σωθεί ο κόσμος, ν' απαγορευτεί η διάδοση των γνώσεων στο λαό» (Φωτιάδης: Η επανάσταση του 21 τομ. 1 σελ. 366).

Η «Ιερά συμμαχία» αποφασίζει να θέσει ταφόπλακα σε κάθε επαναστατική εξέγερση με κύριο συντονιστή τον «ηνίοχο της Ευρώπης» Αυστριακό καγκελλάριο - πρίγκηπα Μέττερνιχ.

Αρχικά ο Σουλτάνος πίστευε ότι η Ιερά Συμμαχία ήταν μια καινούργια εναντίον του σταυροφορία των χριστιανικών κρατών, ενώ αντίθετα σύμφωνα με αυτήν αναγνωριζόταν ως ο νόμιμος μονάρχης των υπόδουλων σε αυτόν χριστιανών (βλ. Καρολίδης «Ιστορία του 19 αιώνας» τομ. Β σ.382).

Από το Αιξ λα Σαπέλ οι εργασίες της Ιεράς Συμμαχίας συνεχίζονται στις 20 Οκτωβρίου του 1820 με πρωτοβουλία του Μέττερνιχ στο **Τροπάου** (σημερινή Όπαβα της Τσεχίας). Κύριο θέμα των εργασιών ήταν η επανάσταση που είχε ξεσπάσει στην Ισπανία κατά του βασιλιά Φερδινάνδου Ζ' για να δώσει τις συνταγματικές ελευθερίες που είχε καταργήσει, ως επίσης για να λάβουν οι σύεδροι καταδικαστικές αποφάσεις για την επανάσταση στην Νεάπολη της Ιταλίας.

Αφού καταδικάσθηκε το κίνημα στην Νεάπολη, οι εργασίες του Συνεδρίου διακόπτονται για να επαναληφθούν στις 26 Ιανουαρίου 1821 στην πόλη **Λάϊμπαχ** (σημερινή Λουμπλιάνα της Σλοβενίας), όπου αποφασίστηκε ο τρόπος επέμβασης για την κατάπνιξη των επαναστάσεων στην Νεάπολη και εν συνεχεία και στο Πεδεμόντιο με Αυστριακά στρατεύματα. Οι παραπάνω περιοχές ήταν Αυστριακών συμφερόντων. Η πρόταση ήταν του Μέττερνιχ και έγινε δεκτή. Τον Φεβρουάριο του 1821 τα Αυστριακά στρατεύματα εισβάλουν στην Ιταλία και καταπνίγουν στο αίμα τις δύο επαναστάσεις. Κατά την διάρκεια του συνεδρίου μέχρι τον Μάιο του ίδιου έτους, ήρθε η είδηση ότι ξέσπασε και η Ελληνική επανάσταση στις παραδουνάβιες περιοχές, όπου εκίνησε με επικεφαλής τον Αλέξανδρο Υψηλάντη από το Ιάσιο, δηλ. από ρωσικό έδαφος και ότι στην συνέχεια ακολούθησε η επανάσταση στον Μωριά και στην Ρούμελη. Στην προκήρυξή του ο Υψηλάντης υπαινίσσεται καθαρά την υποστήριξη του Τσάρου. Ο Μέττερνιχ βυσο-

δομεί κατά της Ελληνικής εξέγερσης, οι δε σύεδροι υποπτεύονται ότι πίσω από το Ελληνικό ζήτημα βρίσκεται ο ίδιος ο τσάρος της Ρωσίας (Αλέξανδρος).

Ο Καποδίστριας για να βγάλει κάθε υποψία εις βάρος του Αλέξανδρου και κατόπιν εντολής του, εκδίδει διάταγμα και αποστέλλει επιστολή στον Υψηλάντη. Μεταξύ άλλων με το διάταγμα του Αυτοκράτορα ο στρατηγός Υψηλάντης, υπασπιστής του τσάρου, διαγράφεται από τις τάξεις του Ρωσικού στρατού και διατάσσεται ο κόμης Βίτγενστέιν, γενικός αρχηγός των Ρωσικών στρατευμάτων στον Προύθο και την Βεσσαραβία να διατηρεί αυστηρότατη ουδετερότητα και αμεροληψία ως προς τις εκραγείς παραχές εντός των δύο ηγεμονιών.

«Εξ άλλου όμως η διαταγή ειδικώτερα για ουδετερότητα του Ρωσικού στρατού, ενώ αποτελούσε οπωσδήποτε παραχώρηση προς τις άλλες ευρωπαϊκές δυνάμεις και την Τουρκία, υπήρξε πολύτιμη για την Ελληνική επανάσταση, ως βάση για την καθιέρωση ουδετερότητας των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων απέναντί της». (Α. Δεσποτόπουλος: πολιτική ιστορία νεωτέρας Ελλάδος τεύχος Α).

Όπως αναφέρει ο Φιλήμων στην ιστορία του «το αυτό διάταγμα, ουδόλως απτόμενον του Ελληνικού έθνους, την σωτήριον παρεδέχτο ρήτρα της ουδετερότητας, ήν, ως προηγούμενον ήδη επίσημον επί ενός μέρους, έμελλε μετ' ολίγον παραδεχθίηναι εκούσα άκουσα άπασα η διπλωματία επί του όλου της Ελληνικής επαναστάσεως» και εν συνεχεία ως παρατηρεί ορθά ο Α. Δεσποτόπουλος (οπ. ανωτ): «Πράγματι, όταν η πενταπλή συμμαχία αποφάσιζε την επέμβαση των στρατευμάτων της για την καταστολή των άλλων Ευρωπαϊκών επαναστάσεων, ήταν «σωτήριος» για την Ελληνική επανάσταση η τήρηση ουδετερότητας απέναντί της, ως προϋπόθεση απαραίτητη για την επιτυχία της.»

Όμως και η επιστολή του Αυτοκράτορα προς τον Υψηλάντη γραμμένη και υπογεγραμμένη από τον Καποδίστρια, που ήταν και ο συντάκτης του ως άνω διατάγματος, καταπώς αναφέρει ο Παπαρρηγόπουλος:.... «αποδοκίμαζε το κίνημα αλλά συγχρόνως έλεγε ότι: 'πολλά πράγματα δικαιολογούν την επιθυμία των Ελλήνων να μη μείνουν για πολύ ακόμα αδιάφοροι στο θέμα της βελτίωσης της τύχης τους'». Και συνεχίζει ο ιστορικός: «Ώστε και αν ακόμα κατέκρινε τον τρόπο και τον χρόνο που άρχιζε η επανάσταση, στην ουσία ανεγνώριζε πόσο δίκαιες ήταν οι απαιτήσεις της. Παρακάτω (η επι-

στολή) πρόσθετε: «αν μας δείξετε τα μέσα με τα οποία μπορούν να σταματήσουν οι ταραχές, χωρίς όμως να παραβιάζονται οι συνθήκες μεταξύ της Ρωσίας και της Πύλης, ο Αυτοκράτορας δεν θα διστάσει να επέμβει γι' αυτό στην Οθωμανική κυβέρνηση» (Κ. Παπαρρηγόπουλος Ιστορία του Ελληνικού έθνους εκδ. Φάρος τομ. 9 σελ. 22). Η άνω επιστολή προς τον Υψηλάντη βεβαίως δεν ομιλούσε για στρατιωτική βοήθεια της Ρωσίας προς αυτόν, γιατί αυτό θα εσήμανε ότι η Ρωσία, η οποία στάθηκε η υπέρμαχος της κατάπνιξης των επαναστατικών κινημάτων, τώρα άλλαζε θέση, πράγμα αδιανόητο για τον Τσάρο, αφού θα ευρίσκετο σε πλήρη αντίθεση όχι μόνο με την πολιτική του, αλλά και με τα συμφωνημένα με τὰ συνέδρα κράτη και βεβαίως θα αποτελούσε και αιτία πολέμου με την Τουρκία. Πλήν όμως, όπως παρατηρεί ο Παπαρρηγόπουλος (οπ.ανωτ), νομιμοποιούσε τον Υψηλάντη να έρθει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, εάν και εφόσον διατηρούσε την θέση του στις ηγεμονίες ή τουλάχιστον δεν παρεδίδετο στους Αυστριακούς και φυλακίζετο στο Μούγκατζ.

Ετσι ο Καποδίστριας κινούμενος μεταξύ σφύρας και άκμονος, δίδει με τις παραπάνω ενέργειές του κυριολεκτικά τον διπλωματικό αγώνα της ζωής του για την πατρίδα του, προσπαθώντας να πείσει όχι μόνο τους συνέδρους, αλλά κύρια και τον ίδιο τον Τσάρο ότι η Ελληνική επανάσταση έχει ήδηθεν παροδικό χαρακτήρα, προκειμένου να τους αποτρέψει να στείλουν συμμαχικά στρατεύματα για την κατάπνιξή της. Και το καταφέρνει. Στην απόφαση των συνέδρων για την κατάπνιξη των επαναστατικών κινημάτων, η Ελληνική επανάσταση δεν περιλαμβάνεται. Η επανάσταση στην Ελλάδα φουντώνει σε Ρούμελη και Μοριά, όμως στις παραδουνάβιες περιοχές απέτυχε και στο Δραγατσάνι κατατροπώνεται από τα τουρκικά στρατεύματα ο ιερός λόχος του Υψηλάντη. Οι λόγοι της αποτυχίας της θα μας απασχολήσουν σε άλλη εργασία μας.

Η υπηρεσία που πρόσφερε ο Καποδίστριας στην υπόθεση του αγώνα μας και μάλιστα κατά τον χρόνο έναρξής του υπήρξε σωτήρια. Παρέκαμψε κατά τρόπο αξιοθαύμαστο ο Έλληνας πολιτικός τις αντιθέσεις των λεγόμενων συμμαχικών δυνάμεων εις βάρος της Ελλάδος.

Κατά τον πρώτο χρόνο της Επανάστασης και ειδικότερα τον μήνα Αύγουστο υπήρξε μεταξύ του Καποδίστρια και του Τσάρου θυελλώδης αντιπαράθεση για το Ελληνικό ζήτημα. Ο Έλλη-

νας υπουργός προσπαθεί με χίλιους τρόπους να πείσει τον Τσάρο προβάλλοντάς του σειρά συντριπτικών επιχειρημάτων υπέρ της υποστήριξης εκ μέρους του του Ελληνικού αγώνα, υπογραμμίζοντας και τα θετικά αποτελέσματα τα οποία θα επήρχοντο και για την Ρωσία, πλήν όμως ο Τσάρος στυλοβάτης της Ιεράς Συμμαχίας και πιστός οπαδός της γραμμής Μέττερνιχ, αρνείτο πεισματικά να συναινέσει με τον υπουργό του. Κατόπιν αυτού, ο Καποδίστριας δεν ηκούετο πλέον από τον Τσάρο. Πρό της συνεχούς επιμονής του Τσάρου, σε νέα τους συνάντηση, ο Καποδίστριας του ζήτησε να τον απαλλάξει των καθηκόντων του από Υπουργό των Εξωτερικών.

Ο Τσάρος αρχικά εκπλήσσεται, πρό όμως της επιμονής του Καποδίστρια, ο οποίος προτάσσει το συμφέρον της πατρίδας του από το υπουργικό αξίωμα, αναγκάζεται τελικά να συναινέσει στο αίτημα του προστατευομένου του υπουργού. “Τον ενηγκαλίσθη και τον διαβεβαίωσε ότι τα αισθήματά του προς αυτόν δεν θα μεταβληθούν ποτέ”. (Λάσκαρις: Αυτοβιογραφία Ι. Καποδίστρια). Σε ένδειξη δε υπερτάτης εκτίμησης στο πρόσωπό του δεν τον διαγράφει από υπουργό του ούτε και σταματά η παρεχόμενη σε αυτόν αμοιβή του υπουργικού αξιώματος.

Αύγουστος του 1822 και ο Καποδίστριας φεύγει από την Πετρούπολη με προορισμό την Ελβετία όπου εγκαθίσταται μέχρι το 1827, οπότε η Συνέλευση της Τροιζήνας τον ανεκήρυξε κυβερνήτη της Ελλάδας.

Η τεράστια προσφορά του ως κυβερνήτη στην εξαθλιωμένη και καθημαγμένη Ελλάδα θα είναι εσαεί ιστορικός φωτοδότης, η δε δολοφονία του ήτο η απαρχή των δεινών που μαστίζουν μέχρι σήμερα τον Ελληνισμό.

Αυτή ήταν η μοναδική υπηρεσία που πρόσφεραν τα χριστιανικά κράτη υπέρ ενός ομόθρησκου αγωνιζόμενου λαού και αυτή χάρις στην ηρωική υπεράσπισή του από Έλληνα πολιτικό.

Η εν συνεχεία ήδηθεν «φιλελληνική» πολιτική της Αγγλίας (βλ. λ.χ λόρδο Κάννινγκ), εξυπηρετούσε αποκλειστικά τα συμφέροντά της και μόνον. Το ίδιο και τα παρεχόμενα δύο δάνεια από αυτήν προς την Ελλάδα με τους πρωτοφανούς αγριότητες τοκογλυφικούς όρους, που αποκλειστικό σκοπό είχε να ποδηγετεί απροκάλυπτα με ωμότητα, την εν συνεχεία επί δεκαετίες πολιτική και κοινωνική ζωή των Ελλήνων.

Καλό λοιπόν θα ήταν οι πολέμιοι του Καπο-

δίστρια, να μελετήσουν μεταξύ άλλων κύρια τα όσα αναφέρουν ο Ποτέμκιν, ο Γκρέγκορ Αρς, η Όλγα Σπαρό, ο Αλεξ. Δεσποτόπουλος και ο Απ. Δασκαλάκης, γιά να αντιληφθούν το μέγα πατριωτικό ανάστημα του ανδρός.

Τον Οκτώβριο του 1822 μέχρι τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους η ιερά Συμμαχία συνεδριάζει στην **Βερόνα** με θέμα την εκραγείσα επανάσταση στην Ισπανία και στην Ελλάδα. Η Ελληνική επανάσταση έχει πιά απλώσει ρίζες μετά τις επιτυχίες στην Ρούμελη και στον Μωριά και κύρια μετά την κατάληψη της Τρίπολης (Σεπτέμβριος του 1821) και την καταστροφή του Δράμαλη στα Δερβενάκια (τέλος Ιουλίου 1822).

Η Ελλάδα στέλνει απεσταλμένους στην Βερόνα τον Παλαιών Πατρών Γερμανό, τον Ανδρέα Μεταξά και το Γεώργιο Μαυρομιχάλης (γιό του Πετρόμπεη, τον επωνομαζόμενο «μπειζαντέ», ένα εκ των δύο δολοφόνων του μετέπειτα κυβερνήτη Καποδίστρια).

Οι απεσταλμένοι δεν γίνονται δεκτοί στο συνέδριο, παρά την μεσολάβηση του Πάπα, τον οποίο αποτρέπουν οι σύνεδροι να δεχτεί την Ελληνική αντιπροσωπεία, δίδοντάς του την εντολή να διώξει τους Έλληνες απεσταλμένους από την Αγκώνα και να αναγγείλει σε αυτούς ότι ουδεμία είχαν να αναμείνουν απάντηση επί του εγγράφου των, το οποίο αναφέρει ότι η Ελληνική κυβέρνηση δεν θα αναγνώριζε καμμία απόφαση του συνεδρίου αν δεν εγένοντο δεκτοί οι απεσταλμένοι τους. Έτσι οι Έλληνες εκπρόσωποι επιστρέφουν άπρακτοι στην Ελλάδα, κατά δε την μαρτυρία του γραμματέα του συνεδρίου, παρ' όλα αυτά το έγγραφο διαβάστηκε και εκρίθη από τους συνέδρους «αύθαδες και αδέξιο». (Χερτσβεργ: Ιστορ. Ελλην. Επανάστ. τομ. Β σελ. 127). Ο Ανδρέας Μεταξάς επιστρέφοντας αναφέρει στην Ελληνική κυβέρνηση ότι «μόνον στις δυνάμεις μας πια έχομεν να ελπίζομεν».

Να σημειωθεί ότι το συνέδριο της Βερόνας, είχε ως άμεσο αντίκτυπο την αντίδραση του προέδρου της Αμερικής Μονρόε, ο οποίος προκειμένου να θέσει φραγμό στις επεκτατικές βλέψεις των Ευρωπαϊκών κρατών στην Αμερικανική ήπειρο, εξαγγέλει το γνωστό του δόγμα «Μονρόε», με το οποίο απειλεί τα ευρωπαϊκά κράτη με πόλεμο.

Αυτά όσον αφορά σε γενικές γραμμές για την βοήθεια που παρείχαν οι Μεγάλες δυνάμεις στην έναρξη του αιματηρού αγώνα ενός λαού που προ-

σπαθούσε ύστερα από τέσσερεις αιώνες 'πικρής σκλαβιάς χειροπιαστό σκοτάδι' να αντιβγεί σε μια Αυτοκρατορία όπως ήταν η Οθωμανική. Όπως παρατηρεί ο Δ. Φωτιάδης (οπ. ανωτέρω): «Πίσω από τους αγωνιστές του εικοσιένα η κόλαση της σκλαβιάς. Μπροστά τους η πύρινη τάφρος. Δεν τους απόμενε άλλο παρά να την διαβούν. Και τη διάβηκαν.»

Η επανάσταση του '21 είχε θα λέγαμε χαρκτηρία αντιστορικό. Ήταν αντίθετη στην διαλεκτική πορεία της ιστορίας με τα δεδομένα της συγκεκριμένης εποχής. Εγινε υπέρβαση. Επιχειρήθηκε contra naturam από τον ραγιά με αρχηγούς καταξιωμένους πολέμαρχους και επέζησε.

Και αν αντιτείνει κανείς ότι ευλογούμε ως λαός τα γένια μας, θα θυμίσουμε ότι η Ιερά Συμμαχία δυναμιτίστηκε κύρια από το Ελληνικό '21 και εξαφανίστηκε από το προσκήνιο της ιστορίας. Ο εξαθλιωμένος Έλληνας ραγιάς, δεν μπορούσε πια άλλο να υπομένει την σκλαβιά. Έπαυσε να προσδοκά πιά την ωρίμανση των κατάλληλων συνθηκών που θα τον έβγαζαν από αυτήν. Και παρά την αποτυχία των προηγουμένων εξεγέρσεων και τους ποταμούς αιμάτων που χύθηκαν, επαναστατεί και πάλι. Και ενώ η Ελλάδα κηρύσσεται πιά ανεξάρτητο κράτος τον Φεβρουάριο του 1830 με το πρωτόκολλο του Λονδίνου, σε μικρή βέβαια έκταση (αδιαπραγμάτευτη απαίτηση των Άγγλων), η ωρίμανση των συνθηκών έρχεται με καθυστέρηση πενήντα ετών με το **συνέδριο του Βερολίνου** το 1878, αποτέλεσμα του Ρωσοτουρκικού πολέμου. Στο παραπάνω συνέδριο κηρύχθηκαν ανεξάρτητα κράτη η Σερβία και το Μαυροβούνιο καθώς και η Ρουμανία και συγκροτήθηκε αυτόνομη κάτω από την επικυριαρχία του σουλτάνου Βουλγαρική ηγεμονία. Το 1881 παραχωρήθηκε και σε εμάς μικρό μέρος της Ηπείρου και η Θεσσαλία (συνδιάσκεψη Βερολίνου και Κωνσταντινουπόλεως).

Όταν ξέσπασε λοιπόν η επανάσταση όχι μόνο δεν υπήρχε φιλική υποστήριξη από τους ομόθρησκους "προστάτες μας", αλλά αντίθετα αντιμετωπίστηκε λυσσαλέα από αυτούς, με κύριο εκφραστή της αντίδρασης τον Αυστριακό καγκελάριο Μέττερνιχ και τους Άγγλους, όπου με τους λόρδους Κασληρ του Λοντόνερν και τον Άγγλο πρεσβευτή Στράγγφορντ, ο ένας στο Λονδίνο και ο άλλος στην Πόλη είχαν γίνει μαζί με τον Μέττερνιχ οι πιο καλοί συμβουλάτορες του σουλτάνου.... «Ο Λοντόνερν έβριζε και χλεύαζε τον

ελληνικό αγώνα και αποκαλούσε τους Έλληνες ανθρωπάκια ανάξια να ξεσκαλωθούν και ο Στράγγφορτ, ανεβοκατεβαίνοντας στα ανάκτορα του σουλτάνου, έδινε οδηγίες και συμβουλές για την αποτελεσματικότερη και ταχύτερη κατάπιξη της ελληνικής επανάστασης». (Κορδάτος, οι επεμβάσεις των Αγγλων στην Ελλάδα).

« Ητο (ο Λοντόνερν) και ελαφρόνους και υπερόπτης αριστοκρατικός, περιφρονητής ως ο Μετερνίχος, παντός όπερ ανεφέρετο εις το όνομα των λαών και των δικαιωμάτων αυτών, δουλόφρων, ώσπερ εκείνος, προς τους κυρίους αυτούς,μισέλλην, ως ο Μετερνίχος, και εχθρός της ελευθερίας, ουχί τοσοούτον ένεκα πολιτικών αρχών ή παραδόσεων, αλλ' ένεκεν αριστοκρατικής υπεροψίας και αυλικής δουλοφροσύνης εξεγείρας διά ταύτα το βαθύ μίσος και την ευγενή οργήν και αγανάκτησιν του φλογερού Βύρωνος»(Καρολίδης, Ιστορία του 19 αιώνας, τομ. Α σελ. 475)

-«Η προσωπική αυτού (του Στράγγφορτ) εν Κωνσταντινουπόλει θέσις, ήτο τοσοούτο ανώμαλος, ώστε ηδύνατο να λαλή δίκην Μέντορος προς τους τούρκους. Γνήσιος τóρρυς και αδιάλλακτος πολέμιος των φιλελευθέρων στοιχείων,άτινα υπεστήριζον τον ελληνικό αγώνα, ελάλει πάντοτε περί των ελλήνων ως συναγελασθέντος συρφετού και αναφανδόν καθομολόγει τας υπέρ της νίκης των τουρκικών όπλων ευχάς του» (Μέντελσον Βαρτόλδου, Ιστορία της Ελληνικής επαναστάσεως).

Ποια λοιπόν στάθηκε η κινητήρια δύναμη που ώθησε τους ραγιάδες να σηκώσουν μπαράκι ενάντια σε μια κραταιά αυτοκρατορία;

Ηταν τα μηνύματα του Διαφωτισμού, η Γαλλική επανάσταση ,το ανεκτίμητο έργο του Ρήγα με την τελική και αποφασιστική συμβολή της Φιλικής εταιρείας. Θα λέγαμε ότι και οι τέσσερεις αυτοί παράγοντες ευρίσκονται μεταξύ τους σε μια αδιάσπαστη διαλεκτική ιστορική συνάρτηση, με προεξέχοντα τον αρχικό φωτοδότη παράγοντα του Διαφωτισμού. Τα διδάγματα του Διαφωτισμού, όπως αυτά διαπλάστηκαν μέσα από τα νάματα της διαχρονικής κλασσικής ελληνικής γραμματείας, πρόσφεραν στον εξαθλιωμένο λαό μας, από τους γράμματα γνωρίζοντες Φιλικούς, τον Ρήγα, τον Κοραή και τόσους άλλους όσα του ήταν απαραίτητα για να γνωρίσει την ιστορία του.

-Πρώτος ο λαός της Αϊτής τον Ιανουάριο του 1822, μόλις είχε ξεσκαλωθεί από τους Αγγλους, χαιρετίζει την Ελληνική επανάσταση. Τι να πεί κα- νείς! Ενας λαός στην άλλη άκρη του Ατλαντικού,

αφουγκράστηκε τον πόθο για λευτεριά των σκλαβωμένων Ελλήνων και στέλνει μέσω του προέδρου του Βόγερ, στην Ελληνική επιτροπή του Παρισιού, τον παρακάτω αγωνιστικό χαιρετισμό, απόσπασμα του οποίου παραθέτουμε:.. «Μετά μεγάλου ενθουσιασμού εμάθομεν, ότι η Ελλάς,αναγκασθείσα τέλος πάντων,εδράξατο των όπλων ίνα κτήσαστο την ελευθερία αυτής και την θέσιν ήν μεταξύ των εθνών κατείχε Μία τόσω ωραία και τόσο νόμιμος υπόθεσις, και πρό πάντων αι συνοδεύσασαι ταύτην πρώται επιτυχίαι, ουκ εισίν αδιάφοροι τοις Χαητίοις οίτινες, ως οι Έλληνες , επί πολύ καιρόν έκλινον τον αυχένα υπό ζυγόν επονειδιστον και δια των αλύσεων αυτών συνέτριψαν την κεφαλήν της τυραννίας.Ευχηθέντες προς τον ουρανόν, όπως υπερασπισθή τους απογόνους του Λεωνίδου, εσκέφθημεν ίνα συντρέξωμεν τας γενναίας δυνάμεις τούτων,εί μη διά στρατευμάτων και πολεμοφοδίων, τουλάχιστον διά χρημάτων, ως χρησίμων εσομένων διά προμήθειαν όπλων, ών έχετε ανάγκην. Συμβεβηκότα όμως επιβαλόντα τη πατρίδι ημών μεγάλην ανάγκην, επησχόλησαν όλον το χρηματικών, εξού η διοίκησης ηδύνατο καταβαλύν μέρος..Εάν δε επέλθωσι κατάλληλοι, ως επιθυμούμεν, αι περιστάσεις, τότε βοηθήσομεν προς τιμήν ημών αυτών, τοις τέκνοις τοις Ελλάδος, όσω δυνηθώμεν...Οι μεταγενέστεροι Έλληνες ελπίζουν εν τη αναγεννημένη ιστορία τούτων άξια της Σαλαμί- νος τρόπαια.Είδε, παρόμοιοι τοις προγόνους αυτών αποδεικνυόμενοι και υπό των διαταγών του Μιλτιάδου διευθυνόμενοι, δυνηθώσιν εν τοις πεδίοις του νέου Μαραθώνος τον θρίαμβον της ιεράς υποθέσεως, ήν επεχείρησαν υπέρ των δικαιωμάτων αυτών, της θρησκείας και της πατρίδος! Είδε, τέλος διά των φρονίμων διατάξεων αυτών μνημονευθώσιν εν τη ιστορία οι κληρονόμοι της καρτερίας και των αρετών των προγόνων!»

Τη 15 Ιανουαρίου 1822 και 19ω της Ανεξαρτησίας

ΒΟΓΕΡ

(Φιλήμων: 'δοκίμιον ιστορικών περί της ελληνικής επαναστάσεως Τόμ. Γ σ.3)

Στην διάρκεια του αγώνα, τουλάχιστον δύο φορές, θα μπορούσαμε να απελευθερωθούμε χωρίς «προστάτες», στηριζόμενοι μόνο στις δικές μας δυνάμεις. Θα αναφερθούμε γι' αυτό σε επόμενη εργασία μας.

Κάτω από τη γέφυρα

του Φάνη Μούλιου

Κυνηγούσε τις μυρμηγκοφωλιές, γι' αυτό και χανόταν σε εξοχικά μέρη. Περπατούσε ανιχνευτικά στα χωράφια κι όπου τις έβρισκε έπεφτε μπρούμυτα στο χώμα και τις περιεργαζόταν. Εκστασιαζόταν με το χωμάτινο λοφίσκο που τις περιέβαλλε κι ακουμπούσε το δάχτυλο στους καστανούς κόκκους. Ύστερα έβλεπε με θαυμασμό τα μυρμήγκια που μπαινόβγαιναν στη φωλιά τους από μια δίοδο. Απορούσε με τη δύναμη που είχαν αυτά τα έντομα, καθώς μετέφεραν σπόρους ίσαμε το μπόι τους ή και μεγαλύτερους, όπως και τη διακριτικότητα όσων έβγαιναν από αυτή. Κουνούσαν τις κεραίες τους στη θέα των ρυμουλκών συντρόφων τους και του θύμιζαν πλοία που χαιρετιούνται στο πέλαγος. Κάπως έτσι φανταζόταν κι εκείνη. Παραμόνευε να σκάσει μύτη και μόλις την έβλεπε να ξεπορτίζει, έτρεχε κοντά της και της έλεγε: «Καλημέρα, Ελένη». Αυτή όμως έστριβε βιαστικά στη γωνιά του δρόμου και τότε πέθαινε στα γέλια της φαινόταν αστείος. Περίεργος που είναι ο κόσμος! Τι θα 'πρεπε, λοιπόν, να γυρίσει, πίσω στη γέφυρα; Αυτή τουλάχιστον τον δεχόταν, όπως και να ήταν. Τη θυμόταν, μαζευόταν στα ρούχα του, ένιωθε ζεστά και της παραδινόταν αναπολώντας την.

Ήταν μια παλιά μισοπεσμένη γέφυρα από πέτρα, που κάτω της σερνόταν ένα ρέμα νερού. Θολό και χρωματιστό νερό που ερχόταν από τα υφαντήρια της πόλης. Δεν είχαν, όμως, μέρες τα χρώματα του νερού, γι' αυτό και τις νύχτες στοιχημάτιζε με το

χρώμα των λυμάτων της επόμενης μέρας. Οι τοίχοι, ωστόσο, του σπιτιού, ήταν φτενοί και ακούγονταν ο θόρυβος, το τρίξιμο του κρεβατιού, οι άγριοι στεναγμοί. Κι όταν αυτά συνέβαιναν, έπρεπε ν' αφήνει το μυαλό του να τρέχει μακριά από κει, μέχρι να τον πάρει ο ύπνος. Και το πρωί περίμενε να σηκωθεί πρώτα η μάνα του και μετά πεταγόταν κι αυτός από το κρεβάτι. Φορούσε βιαστικά το παντελόνι του κι έφευγε χωρίς να κοιτάζει πίσω του. Έτρεχε στη γέφυρα, ενώ η μάνα του, που τον έβλεπε, τον έβριζε.

«Στο διάολο, τσογλάνι», έλεγε. Και μόλις αυτός αλάργευε, έψηνε καφέ. Ύστερα σηκωνόταν κι ο άλλος, ο φίλος της. Ρουφούσαν σφυριχτά τον καφέ τους κι ένας καπνός γέμιζε το δωμάτιο μέχρι ν' αρπαχτούν.

Οι φωνές τους έφταναν ως τη γέφυρα.

«Γιατί, ρε, με στέλνεις να πουλιέμαι, τι είμαι πια;» του διαμαρτυρόταν. «Χάσου, πουτάνα, κι εσύ και το μούλικό σου. Πούλησέ τον. Γιατί δεν τον πουλάς, μωρή;» της απαντούσε. Τ' άκουγε όλα έτσι δυνατά που έφταναν ως τ' αυτιά του και γύρευε να βρει τι είναι αυτό που θα πουλήσουν. Αναρωτιόταν κι έψαχνε να βρει μέσα από τα χρώματα των λυμάτων. «Αν είναι κίτρινο, είναι ο γάτος μας, αν είναι μπλε, είναι ο σκύλος. Μα αυτός είναι άρρωστος. Και αν είναι κόκκινο; Τίποτε. Δεν έχουμε τίποτε άλλο να πουλήσουμε», μονολογούσε. Και τις μέρες που έρχονταν περίμενε, σύμφωνα με τα χρώματα, να πουληθεί ο σκύλος κι ο γάτος, μα τίποτε. Ύστερα ήρθε μια μέρα που έλει-

παν κι η μάνα του κι ο άλλος. Πήγε στη γέφυρα και τα λύματα ήταν κόκκινα!...

Έφευγαν κι επέστρεφαν έπειτα από μέρες και όποτε τους έκανε κέφι. Τότε, τουλάχιστον, είχε να φάει ψωμί κι ελιές, πού και πού και κανένα πορτοκάλι ή σάπιο μήλο.

Όταν έλειπε ο αγαπητικός της, τον πλησίαζε κι η μάνα του. Τον φιλούσε και τον έσφιγγε δυνατά πάνω της. Καταλάβαινε πως ήθελε να πιαστεί απ' αυτόν. Στην αρχή την κοίταζε φοβισμένα στα μάτια κι ήταν σαν να της έλεγε πως έπρεπε να του τα πει όλα. Φούσκωνε κióλας. Έπαιρνε μπόι και της έλεγε με το βλέμμα του πως έπρεπε να του 'χει εμπιστοσύνη και την παρακαλούσε να του κάνει μια βάρκα από χαρτί. Και αν είναι δυνατόν, μια μεγάλη βάρκα. Κι όταν του έκανε το χατίρι, σήκωνε το χέρι με τη βαρκούλα και τη θαύμαζε.

Ύστερα, έτρεχε στα λύματα και την ταξίδευε ως εκεί που πήγαινε το νερό. Στον αγωγό σταματούσε.

Έτσι θα φεύγανε αυτός κι η μάνα του... Μέχρι που ερχόταν πάλι εκείνος και την έπαιρνε μαζί του. Την άλλαζε και την τρέλαινε. Κλείνονταν μαζί στο δωμάτιο κι έβγαине με φωνές. Κι αυτός, τρομαγμένος, σαλτάριζε από το παράθυρο. Όσπου μια μέρα, τον παράτησαν ολότελα. Από τότε περνούσε τις μέρες του κάτω από τη γέφυρα, όπου ξεχνιόταν στα ταξίδια του. Με τον καιρό άρχισε να τρέχει πίσω από παλιά φορτηγά, μικρά Τογιότα, και στις λακκούβες όπου έκοβαν ταχύτητα, σκαρφάλωνε στις καρότσες τους. Στην εθνική οδό πηδούσε και βρισκόταν στο δρόμο. Χάζευε με τη φόρα των αυτοκινήτων κι έμαθε να καθαρίζει τα παρμπρίζ όσων από αυτά σταματούσαν στα φανάρια. Ύστερα τον πήρανε παραγιό σε γύφτικο, κι έτσι μεγάλωσε κι αγόρασε και μπλουτζίν. Αλλά δεν είχε κανέναν να τον περι-μένει. Σκέφτηκε πως καλά

θα ήταν να νοίκιαζε καμιά μάνα να τον ρωτάει κι αυτόν αν τον πονάει το κεφάλι και, προπάντων, να του λέει να ντύνεται το χειμώνα μπας και κρυώσει. Πράγμα δύσκολο βέβαια, γιατί δεν ήξερε να νοικιάζονται μάνες. Άσε που του φαινόταν κι αστείο κάθε φορά που του ερχόταν στο μυαλό. Όσπου έβαλε στο μάτι την Ελένη. Τη σκεφτόταν την Ελένη κι όλο ήθελε να της πει: «Πώς θα 'θελα, μωρέ Ελένη, να σε κρατούσα απ' το χέρι. Να μ' έπιανες κι εσύ λιγάκι απ' τη μέση, όπως η μάνα μου, και να με φώναζες με τ' όνομά μου. Αλέκο με λένε».

Όμως εκείνη τον προσπερνούσε τρέχοντας με σκυφτό το κεφάλι, ενώ αυτουνού του δενόταν η γλώσσα. Αλλά δε γινόταν τίποτε, κι έτσι ανακάλυψε τις μυρμηγκοφωλιές, λίγο έξω από την πόλη. Τι έντομα, Θεέ μου, και τα μυρμήγκια! Έπεφτε μπρούμυτα στο γρασίδι και τα χάζευε. Περνούσαν από μπροστά του και κουνούσαν τις κεραίες. Και για να σιγουρευτεί, κοιτούσε τριγύρω του και δεν έβλεπε κανέναν. Και τότε, ευτυχισμένος, γυρνούσε και μετρούσε τα πόδια του. Υπολόγιζε το μήκος τους κι έστυβε το μυαλό του να βρει έναν τρόπο που θα τον έχωνε κι αυτόν στη μυρμηγκοφωλιά!...

Σημ.: Διήγημα που περιλαμβάνεται στη συλλογή "Λίγο πριν την στροφή" Εκδόσεις Ελληνικά γράμματα.

Λαϊκά Άσματα

του Θεόφιλου Γ. Προκοπίδη
επιτ. Δικ.

Πολλά «λαϊκά» - γενικά - καλούμενα τραγούδια από άποψη στιχουργική πλησιάζουν τα ποιήματα ή και μερικά από αυτά κινούνται στο χώρο της ποίησης. Και δεν εννοώ βέβαια τους στίχους των μεγάλων ή σπουδαίων οπωσδήποτε ποιητών μας που τους έντυσαν με υπέροχες, εξ άλλου, μουσικές παλιότεροι και νεότεροι διακεκριμένοι μουσικοσυνθέτες μας.

Αναφέρομαι στους «λαϊκούς δημιουργούς» που μας έδωσαν πραγματικά αριστουργήματα του είδους, όπως «Συννεφιασμένη Κυριακή», «Τα ματόκλαδα σου λάμπουν», («σαν τα λούλουδα του κάμπου», τι υπέροχος στίχος αλήθεια) και τόσα άλλα. Το θέμα μου είναι ακριβώς οι στίχοι κάποιων άλλων λαϊκών τραγουδιών που δεν μπορούν να διεκδικήσουν βέβαια λογοτεχνικές δάφνες.

Που περιέχουν εκφραστικά λάθη, ανακρίβειες και λογική ασυνέπεια, μερικά δείγματα των οποίων ακολουθούν παρακάτω. Έχουν όμως αυτοί οι στίχοι γνησιότητα, αυθορμητισμό και μια αθώτητα νομίζω, πέρα από τα στοιχεία κάποιας προχειρότητας τα οποία πολλές φορές «καλύπτει» η μελωδία. Δεν μας διαφεύγει βεβαίως ότι οι στιχουργοί που τους έγραψαν δεν είχαν επαρκείς γραμματικές γνώσεις, ήταν άνθρωποι του λαού που τους τραγούδησε και που δεν νοιάστηκε τόσο γι αυτούς όσο για τη μουσική τους. Στο κάτω-κάτω δεν είχε τη γλωσσική... διαστροφή (όπως ο υποφαινόμενος) να διυλίζει το κείμενο και να επισημάνει τις ατέλειές του αλλά έδωσε σημασία στη μελωδία κυρίως που - εδώ που τα λέμε - θυμόμαστε όλοι μας ενώ τους στίχους μπορεί και να τους ξεχάσουμε. Αλλά (αμαρτία εξομολογημένη....) προσωπικά μπορώ να πω ότι διασκεδάζω ανακαλύπτοντας ή και ανακαλώντας στη μνήμη κάποιους στίχους από αυτούς για τους οποίους γράφτηκε το παρόν στο πλαίσιο του καλοκαιριού τότε γράφτηκε το παρόν κείμενο της χαλάρωσης που ο καθένας μας αναζητά στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε τώρα, έτσι προς τέρψιν...

Δεν μπορώ να θυμηθώ τον τίτλο του τραγουδιού από το οποίο και ο τίτλος αυτού του κειμένου: «Γυναίκες με φιλήσανε, τις φίλησα κι εγώ». Μπορούμε να το φανταστούμε; Όχι μόνο τον φίλησαν αλλά τις φίλησε κι αυτός! Πρωτοφανές! Δεν έχει ξαναγίνει... Ένας άλλος λαϊκός στιχοπλόκος φούλερωτευμένος προφανώς με την εξ ανατολών Ζαΐρα: «σβήνω από τον πόθο μ' άλλον σαν σε νοιώθω,

αχ Ζαΐρα μου γλυκιά». Να τη νοιώθεις με άλλον και να σβήνεις από τον πόθο ενώ εκείνη βρίσκεται μαζί του περιλαμβανομένης και της περιπτώσεως να «βγάζουν τα μάτια τους»; Έλα Χριστέ και Παναγιά! Που το βρίσκεις το κουράγιο... Τι να σου πω βρε παιδί μου, δεν το βρίσκω και τόσο... νορμάλ, κάτι δεν πάει καλά με σένα! Κάποιος άλλος εκφράζει την επιθυμία άδων «να φιλήσω χείλη μελιά». Να ξέρουμε τι λέμε, που θα τα βρεις σ' αυτό το χρώμα (φυσικό ή τεχνητό) δεν υπάρχουν τέτοια χείλη «μελένια» γλυκά θες να πεις το και πιθανότερο. Γιατί ο στιχουργός βάζει κάποιον της παρέας να ζητά «ένα τσιγάρο δανεικό»; Απ' όσο ξέρω κανείς (εθιμικώς) δεν το ζητάει και κανείς δεν το προσφέρει έτσι, εκτός αν επρόκειτο για πακέτο ας πω ότι τουλάχιστον ούτε είδα ούτε άκουσα ποτέ να συμβαίνει. Και το πασίγνωστο «Είσαι γυναίκα που δεν μοιάζεις με καμιά με μακριά μαλλιά και λίγη γνώση». Έ, όχι ότι «δε μοιάζει με καμιά!» «Στη Γερμανία, στην Αυστραλία, ακόμα και στον Καναδά», θα μεταναστεύσει κάποιος. Αλλά γιατί αυτό το «ακόμα»; Ο Καναδάς και καλύτερες συνθήκες εργασίας και διαβίωσης προσφέρει και σε μικρότερη απόσταση βρίσκεται (από την Αυστραλία) γνωστό αυτό.... Προς τι το «ακόμα και»; Από ένα άλλο λαϊκό άσμα: «... να φύγω λίγο απ' την αφάνεια, να λησμονήσω, να ξεχαστώ...». Έχω σπάσει το κεφάλι μου να καταλάβω. Δεν κατόρθωσα να βρω ένα λόγο για τον οποίο να δικαιολογήσω τη λογική σύνδεση της αφάνειας με το ότι «θα λησμονήσει, θα ξεχαστεί». Απλώς, υποπτεύομαι ότι ο στιχουργός βολεύτηκε να κάνει «ομοιοκαταληξία με την προηγούμενη λέξη «ορφάνια»! Έτσι, μάλιστα...

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

1) Σύσταση Επιτροπών Μητρώου

Πρωτοβάθμια Επιτροπή Μητρώου

Δρακούλης Δρακουλόγκωνας
Ελένη Βελουδογιάννη
Κων/νος Κρουστάλλης
Κων/νος Σταθακόπουλος
Ραφαήλ Λισμάνης

Αναπληρωματικά μέλη:

Γ. Χλούπης, Κυρ. Ανδριομένου, Αθ. Σταμελάκη, Κων. Φωτεινάτος, Στ. Φαζάκης, Χρ. Ηλιάδης

Δευτεροβάθμια Επιτροπή Μητρώου

Ματθαίος Αφεντουλίδης
Λεωνίδας Θεοδώρου
Μιχάλης Μερσίνης
Χρήστος Ηλιάδης
Δικαίος Χασανάκος

Αναπληρωματικά μέλη:

Ι. Γεωργακαράκος, Γ. Καρατζάς, Μιχ. Ιωαννίδης, Ε. Αποστολίδου, Μ. Προδρομίδου

2) Ορισμός Επιτροπών ΔΣΠ:

Επιτροπή Επιστημονική

Υπεύθυνος: Γ. Σταματογιάννης, Συντονιστής: Ι. Βρέλλος

Επιτροπή Νέων & Ασκουμένων Δικηγόρων

Υπεύθυνος: Ηλ. Κλάππας, Μέλη: Π. Μπουρλετίδου, Νικ. Μπιλέρης

Επιτροπή CCBE

Υπεύθυνος: Γ. Σταματογιάννης, Εκπρόσωπος: Μ. Φλωροπούλου,
Μέλη: Λ. Γιατράκος, Μ. Σταματογιάννη

Επιτροπή Κοινοτικών Δικηγόρων (ΠΔ 152)

Υπεύθυνος: Γ. Καραμιζάρης, Μέλη: Μ. Φλωροπούλου, Ηλ. Κλάππας

Επιτροπή Βιβλιοθήκης

Υπεύθυνος: Αργ. Δήμοβιτς

Επιτροπή Πληροφορικής

Υπεύθυνος: Γ. Καραμιζάρης, Συντονιστής: Χρ. Τσάλλος

Επιτροπή Λειτουργίας Δικαστηρίων

Υπεύθυνος: Νικ. Λιαπάκης, Μέλη: Νικ. Μπιλέρης, Ι. Καρδαράς, Γ. Αθανασόπουλος

Επιτροπή Αρ. 90 ΚτΔ & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Υπεύθυνος: Ι. Βούτας, Μέλη: Χρ. Τσάλλος, Νικ. Λιαπάκης

Επιτροπή Δικηγορικής Επικαιρότητας

Υπεύθυνος: Γ. Σταματογιάννης, Συντονίστρια: Μ. Φλωροπούλου

Επιτροπή Πειραϊκής Νομολογίας

Υπεύθυνος: Γ. Σταματογιάννης, Μέλη: Λ. Γιατράκος, Ε. Αναγνώστου

Επιτροπή Πολιτιστικών

Υπεύθυνος: Αργ. Δήμοβιτς, Συντονιστής: Γ. Καραμιζάρης

Επιτροπή Εμίσθων Δικηγόρων

Υπεύθυνη: Κ. Γουργαρέα, Μέλη: Κ. Γκιουλιστάνης, Μ. Σταματογιάννη

Επιτροπή Αιμοδοσίας

Υπεύθυνος: Ηλ. Κλάππας, Συντονιστής: Γ. Αθανασόπουλος

Επιτροπή Φορολογικών-Ασφαλιστικών

Υπεύθυνος: Νικ. Λιαπάκης, Μέλη: Κων. Γουργαρέα, Γ. Αθανασόπουλος

